

SYNONIMO

CICERO

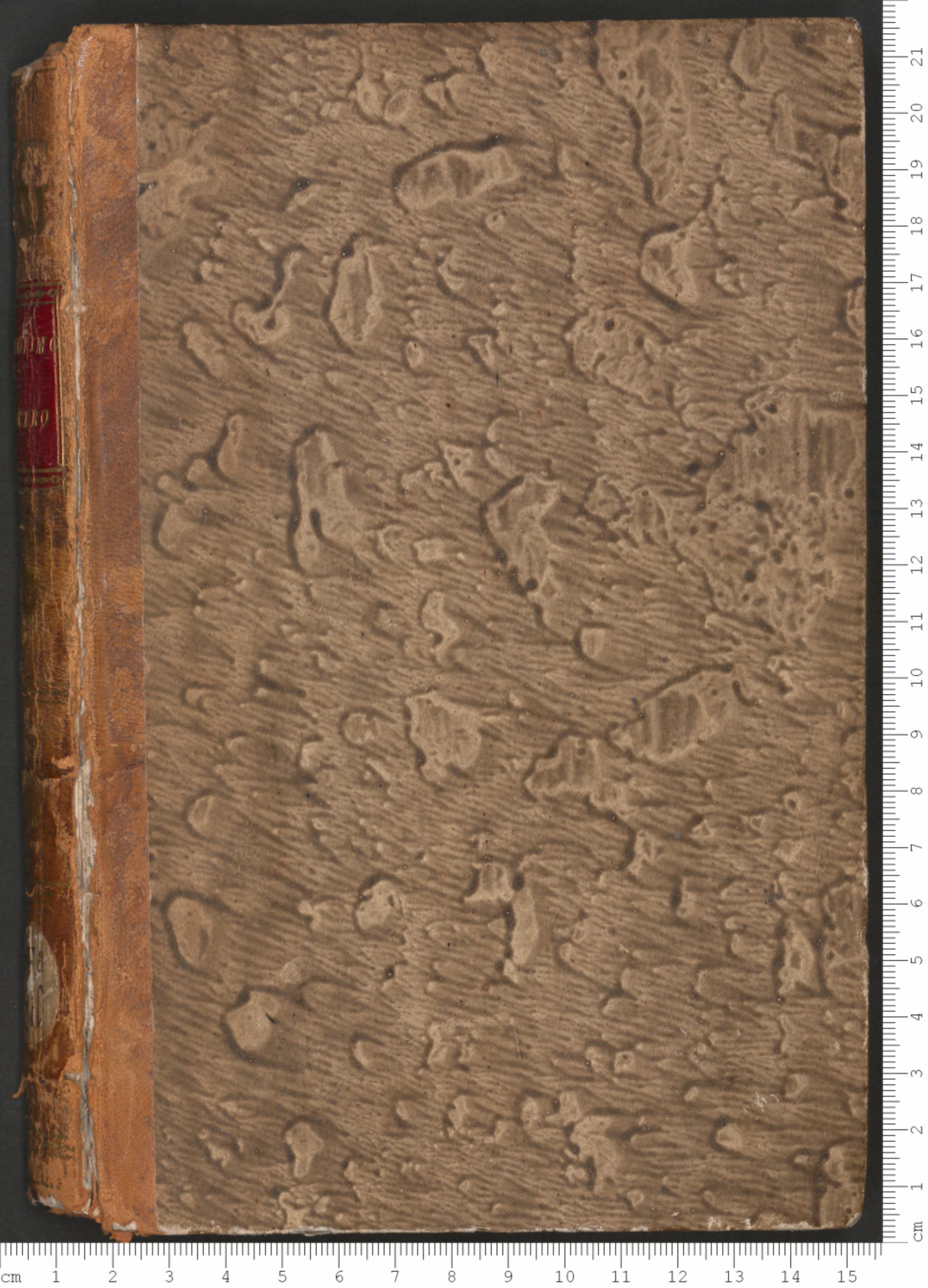

W.C. 810

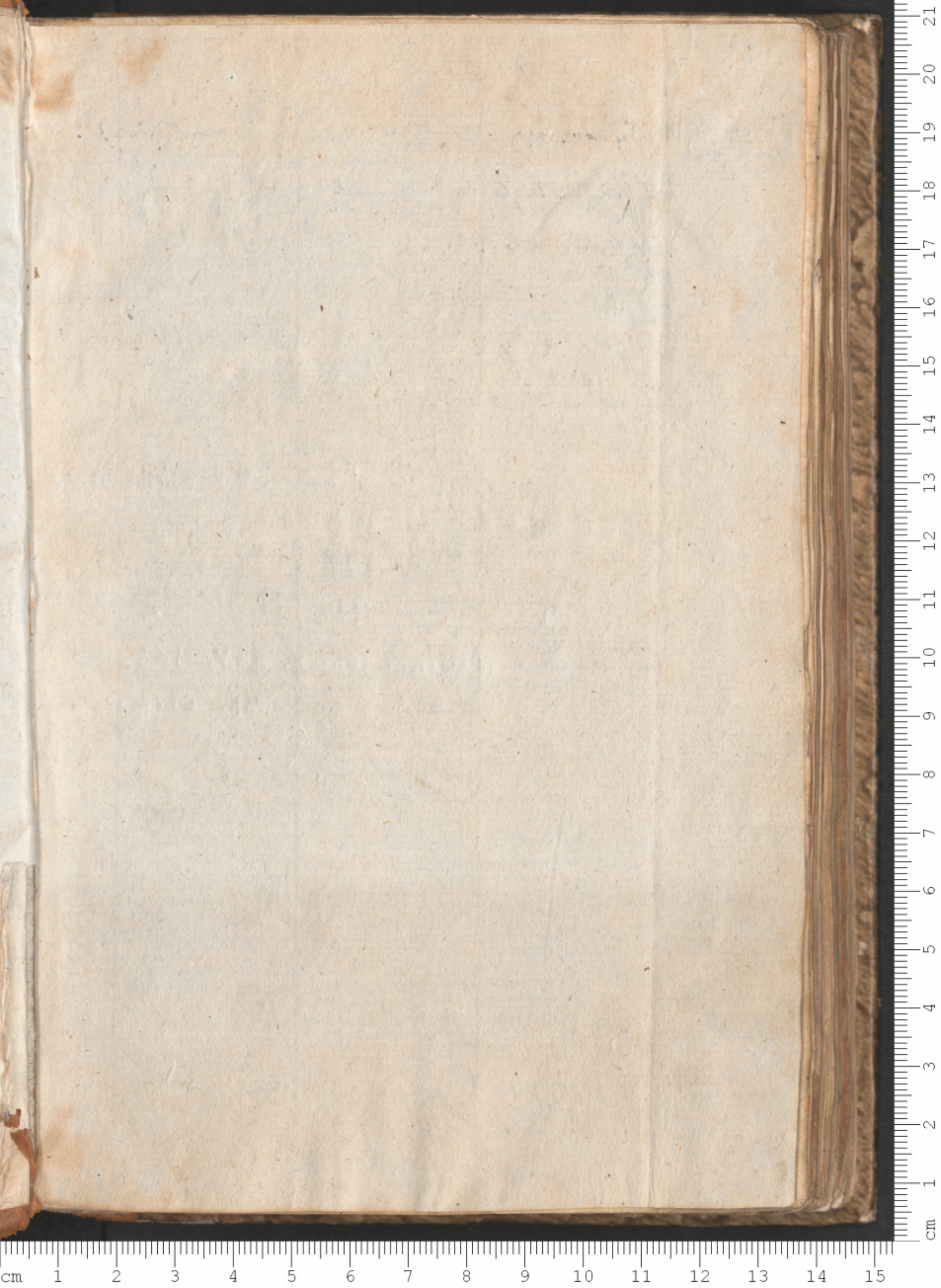

¹⁵_{s.} E. 810.

Collect 37111
GKW. 7038

Synonymes d. Ciceron (Lina Vetrina)

- 1 Ovid: Nasonis de Nuce
- 2 Epistole Horatii (1498)
- 3 Paradoxa Ciceronis
- 4 Pictor de Grammatica (per Accursius Pisani)
- 5 Nicolique de Virgile, avec commentaires

1 - Daunou: omis. - P.P. 3711. GKW 7038

2 - - 900

3 - - 899

4 - - 994

5 - Daunou omis. GKW. 182

6 - - - Cop. 6122.

Buccolica virgilij cū
commento familiari.

(6)

commissio
sancti caroli

Tytire tu patule recubans sub tegmine fagi
 Siluestrem tenui musam meditaris auena.
 Nos patrie fines et dulcia linquimus arua
 Nos patriā fugim⁹: tu tytire lentus in vmbra

Formosam resonare doces amaryllida siluas.

¶ Construe sic. O tytire. i. o virgili. tu recubans id est iacens quietus sub tegmine. i. sub vmbra fagi. i. illius arboris frondose. patule. i. late/ spactose. meditaris. i. cantas musam/ siluestre. i. carmē rusticū auena tenui. i. culmovē stipula dulci: agili. Nos. i. mantuant linquimus. i. dimittimus nō sponte nostra fines. i. methodū/ terminos patrie. i. mantue ciuitatis nre. et linquimus inq̃ arua dulcia. i. campos amenos delectabiles. Nos. i. mantuant fugimus. i. relinquimus patriā. i. mantua. 7 o tytire. i. virgili tu lentus. i. quietus ocio sus in vmbra. doces. i. facis siluas. i. nemora resonare. i. cantare amaryllida formosam. i. carmē tuū de amaryllide. i. de amica tua compositū. ¶ Sicut dicit serutus sup eneid. In exponendis autoribus de noīe vita 7 morib⁹ actoris: de qualitate sermonis et de intentione vel fine ppter quē scribitur solet queri. vbi dicit serutus q̃ virgilius fuit etiā filius virgilij natus in mantua ciuitate venetie verecūdisimus poeta vno tñ vicio laborabat: q̃ lubric⁹ valde fuit 7 impatiens libidinis: sic q̃ quidā vocauerūt eum balistam: q̃ balista non pōt cōtinere impetū. Ideo sup eius tumultū scriptū fuit. Monte sub hoc lapidum tegit balista sepultus. Catholicon dicit q̃ dicit⁹ est virgilius a matre sua virgilia: q̃ ip̃a pregnans vidit in sōnis virgam ascendentem ex utero suo ad celū scz filiū suū astrologū 7 philosophū magnū futurum. Alia eius fuit studiosa. Studuit ei neapoli/ cremone/ mediolani. Et cū eēt. xxviij. annorū scripsit buccolica spacio trium annorū sicut dicit in fine quarti georgicorū. Carmina que lusi pastorū audaxq̃ iuuetā. Tytire tu patule recubās sub tegmine fagi. Fecit vero georgica in octo annis: et eneidē in. xij. annis. Et correxit buccolica et georgica. buccolica quidem ad preces et cōtēplationē pollionis. Sed georgica ad preces mecenatis presidis. morte vero preuentus dimisit eneidē incorrectā: quā ideo iussit post vitā suā cremari. Contra quē exclamat augustus cesar. Ergo ne supremis potuit vox improba verbis Tā dirū mandare nephas. ergo ibit in ignes. Magnaq̃ doctiloqui moriet⁹ musa maronis. ideo augustus cesar condolens tantū opus extingui prohibuit ip̃m cremari et dedit ip̃m corrigendum duobus magnis philosophis scz tucce et varroni: sub tali lege q̃ supflua demerent 7 nihil adderent. idō i eneide reperiuntur versus truncati et incōpleti. Reperiunt⁹ etiā versus deira cti qui non sunt scripti in corpore libri sicut ibi. Ille ergo qui quōdā gracili modulatus auena. 7. vsq̃ arma virūq̃ cano. Si autē in buccolicis reperiantur aliqui versus incompleti sicut ibi. incipe menalios. hoc non est ppter in correctionem sed ex pigricia scriptorum quos piget sepe scribere et ostendere versum interscalarē vt dicit⁹ suo loco. ¶ Ex istis pōt recolligi etas virgilij scilz q̃ vixit quinquaginta annis. habebat enim. xxviij. annos quando composuit buccolica q̃ fecit in tribus annis 7 georgica in octo. et eneidē in duodecē et hoc est verū si illos scripserit sine pausatione. Nā virgili⁹ in eneid⁹ vsus ē illo grādiloquo 7 metro herolico qd tenet vera et ficta 7 humana 7 diuina.

In georgicis vero usus est sermone mediocri. Sed in buccolicis usus est
tulo humili s'm materiã humilẽ de qua loquit. ¶ Unde ip̃e dicit in buccoli-
cis. Si canimus silvas sunt silue cõsule digne. id est s'm altitudinẽ materie
debet eẽ stilus altior. Buccolica aut carmina dicuntur a bus qđ est bos & i cos
custos. qz sũt carmina facta de pastoribus boũ vel aliorũ pecorũ q̃ p boues i
telligũtur. Et sunt i libro buccolicorũ decẽ egloge. Dicit aut egloga ab egle
quod est capra et logos sermo: quasi caprinus sermo. qz loquitur de paruis
et vilibus rebus. et sic patet qualitas metri. Intentio autẽ virgilij scribẽtis
buccolica fuit sub iocundis verbis et in psona rusticorum pastozũ laudare
augustũ cesarẽ pro beneficijs sibi ab eo collatis. laudare etiã protectores su-
os pollionẽ et mecenatem: in quo relucet magnũ ingeniũ virgilij scz cõpre-
hendere magnã rem in parua videlicet imperatores/ senatores et alios pres-
sides in psona pastozũ. sicut in georgicis designauit apes sub noĩbus regum
vel ducũ qñ dicit in quarto. Magnanimosq; duces. Dicit ergo in principio
buccolicorũ absq; prohemio. Tytre tu patule. &c. vbi introducit duos pasto-
res scz tytirũ et melibeũ. per tytirũ intelligit ip̃e virgilius. & p melibeũ in-
telligitur quidã seruus vicaneus vel vicinus mantuanus noĩe corneli⁹ gĩ-
lus. Vbi est notandũ qz vigente bello ciuili inter augustũ cesarem et antho-
nium. augustus fuit victor et obtinuit cremonam quã dimisit suis milib⁹
pro stipendijs suis. Sed qz terra cremonensis non sufficebat eis: ideo dedit
eis augustus mantuã quare mantuani expulsi sunt a suis possessionibus et
dictũ est eis verbũ durũ: veteres migrate coloni: & habet in sequẽtib⁹. Ma-
tua ve misere nimĩũ vicina cremone. Sed virgilius hoc videns venit romã
vbi usus patrocinto pollionis et mecenatis impetrauit ab ip̃eratore agros
scz quos milites sibi abstulerant: quod videns gallus cornelius quasi inui-
dens felicitati virgilij qui solus recuperauerat agros a se demptos dicit ei
Tytre. i. virgili tu es multiũ felix quia tu quiescis sub vmbra vel tegmine fa-
gi arboris frondose: cantas carmina leta auena tenui scz modici stili. Et loq-
tur more pastozum qui faciũt fistulas suas de culmo vel stipula auene. Et
notanda est differentia inter patens et patulũ: qz patulũ est qđ naturaliter
p̃t̃z vel aperit sicut nares. sed patens est illud qđ altqñ aperit & altqñ claudit
vt ostiũ vel oculi. Fagus autẽ est naturaliter patens larga arbor. p̃rimo autẽ
tempore fructus fagi comedebant id̃o d̃r fagus a fagin quod est comedere.
¶ Ros patriam fugimus. i. nos mantuani patriã relinquimus et nō relinq-
mus sp̃ote ñra imo quod plus est fugim⁹ patriã nostrã coacti fugere. & nos
etiã tristes linquimus arua ñra: sed tu doces siluas resonare amaryllida id
est amicam tuam. qz facis carmiã iocosa de pollione et de cesare quos amas
et illa carmina resonant p siluas. i. per maiores et antiquos viros. Et loquit
more rustico quo pastores cantant in siluis.

O melibee deus nobis hec oĩa fecit.

Ty.

Nãq; erit ille mihi semper deus: illius aram

Sepe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus.

Ille meas errare boues (vt cernis) et ipsum

Ludere que vellem calamo permisit agresti.

¶ Construe sic. O melibee o pastor deus. i. cesar augustus fecit id̃ẽ dedit hec

ocia. i. ista bona vel quietem. Namque ille. i. cesar erit mihi id est virgilio sp deus
id est in vita et post mortem suam agnus. i. ouis: tener. i. iuuentis ab ouilibus no
stris. i. a pecoribus nostris imbuet. i. sacrificabit aram. i. super altare illius scilicet augu
sti cesaris. Ille. i. cesar promisit boues meas. i. vaccas errare. i. per campos esse ve
cernis. i. ut vides. et promisit ipsum. i. me virgilium ludere calamo agresti. i. fistula
rustica quam vellere. i. quicunque carmina vellere ludere. ¶ Melibee. respondet tytirus
. i. virgilius ad melibeum dicens quod deus scilicet cesar dedit sibi illa ocia. i. facultatem vi
uendi ex propriis agris sine graui labore. Namque erit ille. i. cesar erit mihi deus
in vita sua et post mortem. Nam alij imperatores reputabantur inter deos post
mortem. scilicet augustus cesar in vita sua meruit deitatem et habere templum sicut deus. ¶ Il
lus aram. i. quod dum vixero faciam sacrificium supra altare suum et irrigabo aram su
am de sanguine agni. ¶ Ille meas errare boues. i. cesar dedit mihi agros
et libertatem. cunctandi carmina rustica metri quicunque vellere ludere non per mi
nas siue per coactionem sicut etiam ipse virgilius dicit in georgicis. Carmina
que lusi. etc.

Non equidem inuideo: miroz magis vndiqz totis **Abc.**

Ulsqz adeo turbatur agris: en ipse capellas

Protinus eger ago: hanc etiam vix tytire duco.

Hic inter densas corylos modo namqz gemellos

Spem gregis ab silice in nuda connixa relinquit.

Sepe malum hoc nobis (si mens non leua fuisset)

De celo tactas memini predicere quercus.

Sed tamen iste deus qui sit da tytire nobis.

¶ Construe sic. Equidem. i. certe non inuid eo. i. non habeo inuidiam mi
roz magis. i. admiroz quod turbatur. i. quod nos mantuanis turbamur vndique. i. ex om
ni parte totis agris. i. in agris nostris usque adeo. i. tantum vel multum. en. i. ecce
ipse. i. ego melibeus eger. i. non sanus ago. i. duco protinus. i. longe a finibus
capellas id est capras. o tytire vix. i. cum difficultate duco id est conduco hanc
scilicet capram. hec capra scilicet connixa est. i. peperit hic. i. in isto loco inter corylos. i.
illas arbores densas. i. spissas gemellos. i. duos filios existentes supple spem
gregis. i. spem future generationis: et ipsa inquam relinquit ab interiectione admiran
tis illos gemellos in silice nuda. i. supra lapidem durum memini quercus. i. illas
arbores tactas. i. fulminatas de celo. i. desuper predicere. i. significare hoc ma
lum. i. nos perdituros agros sepe. i. multotiens nobis mantuanis si mens. i. co
gitatio non fuisset leua. i. bene considerasset. Sensus est: nos perdere agros res
manifesta scilicet quercus predicabat. sed nos mentis imprudentia capti intelli
gere nequimus. Scilicet tytire. i. virgili da. i. dic nobis quis est iste deus qui dat tibi
ista ocia. ¶ Non equidem. Loquitur iterum melibeus sed ne videatur loqui ex in
uidia dicit se non inuidere sed mirari de felicitate virgilij quod alij mantuanis pa
tiuntur omnes miseriae quod turbantur in agris ipsorum usque adeo. i. multum. Et est
turbatur verbum impersonale quod indifferenter se habet ad omnem personam. in quo vult
melibeus latenter redarguere augustum cesarem non designando illum qui turba
bat. vult etiam ostendere quod omnes mantuanis fuerunt turbati sine aliqua discretio

neret etiam sine culpa: quia non fuerunt expulsi propter sua demerita: sed propter
vicinitatem ad cremonam ut dictum est. Et non debemus turbamur quia verbum plionale
designaret paucos et non omnes. ¶ En ipse capellas. Hic melibeus monstrat eui-
denter suas turbationes dicens quod ipse eger corpore et animo vix ducit secum duas
capras. id est. matrem et uxorem et causa laboris est quia capra sua. id est. uxor de nouo connixa
est. id est. enixa vel peperit gemellos. id est. duos filios qui sunt spes futuri gregis et
future generationis. Et augmentatio laboris est: quia non peperit in lecto molli. sed
supra silicem vel lapidem durum et sine vestimentis vel straminibus ad inuoluendum
gemellos. ¶ Sepe malum hoc nobis. Hic melibeus dicit quod si ipse fuisset sapiens
et considerasset signa et auguria ipse potuisset precauere istam turbationem quam
precedenti quercus que sunt arbores glandifere et pertinentes esui fuerunt ta-
cte de celo. id est. leuiter fulminate. Quercus sunt arbores in tutela iouis et sibi con-
secrate ideo non permittit eas dure fulminari et quando arbor iouis fuit tacta et tur-
bata signum erat quod matruum quod erat in tutela augusti turbarentur. Sed in iste de-
us tytirus dicit. id est. dicit mihi quis est ille deus qui dedit tibi omnia et ludere quam velles.
Ubi notandum est quod dare significat tria. id est. dicere: contribuere: et concedere. iuxta
illos versus. Dico primum concedo si quis daret. Cetera videantur super textum. de allego-
ria autem quam aliqui volunt in his versibus predictis quia dicunt carmina cantata
a virgilio de urbe romana vide Seruium et alios expositores.

Urhem quam dicunt romam melibee putauit.

Ly.

Stultus ego huic nostre similem quo sepe solemus

pastores ouium teneros depellere fetus.

Sic canimus catulos similes: sic matribus hedos

noram. sic paruis componere magna solebam.

Uerum hec tantum alias inter caput extulit vrbes

Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

¶ Construe sic. Ego tytirus stultus. id est. imprudens o melibee putauit. id est. credidi
urhem. id est. ciuitatem quam sepe urbem dicunt. id est. vocant romam esse supple similem. id est. equa-
lem huic nostre. id est. mantue quo. id est. ad quam nos pastores ouium. id est. caprarum sepe so-
lemus. id est. consueuimus depellere. id est. a lacte remouere seu enutrire fetus tene-
ros. id est. agnos nouiter natos. Sic. id est. eodem modo cognoueram romam esse similem
mantue sicut noram. id est. noueram catulos. id est. paruos canes esse similes canibus
magnis et sicut noram inquit hedos. id est. hircos teneros esse similes matribus suis
Sic solebam componere. id est. comparare magna. id est. res magnas paruis. id est. rebus mi-
nims verum. id est. certe hec sepe roma tantum extulit caput. id est. est maior inter alias ur-
bes. id est. ceteras ciuitates quam cupressi. id est. ille arbores magne solent se extolle-
re supple inter viburna lenta. id est. inter illas arbores paruas seu curuas. ¶ Ur-
bem quam dicunt romam. etc. Tytirus respondet more rustico per longas am-
bages quis fuit ille deus. et quia nullus homo potest esse sine loco: ideo describit
locum in quo est augustus. id est. romam et facit topographiam sicut si aliquis descri-
beret parisiu ad ostendendum quis sit rex: dicit ergo O melibee ego stultus et
ignarus pastor quam audiebam loqui de roma putabam quod esset quedam paup-
eritas sicut mantua nostra in qua nos pastores ouium depascimus agnos. Sed
talis est distantia inter romam et mantua qualis est inter magnos canes et paruos.

scz catulos: vel inter hedos et capras. quia roma excedit alias vires sicut eu
pressus viburna. i. frutices. Lupressus enī est arbor alta et viburnum est par
uum arbutum. Me.

Et que tanta fuit romā tibi causa videndi?

¶ Construe. que causa id est que occasio tanta id ē tā magna fuit tibi tytiro
videndi id est eundi romam id est illam urbem. ¶ Et que tanta. Querit ite
rum melibeus que fuit causa finalis quare tytirus venit romam quia ma
gna causa requiritur ad magnū effectum.

Libertas. que sera tamen respexit inertem

Ly.

Candidior postq̃ rudenti barba cadebat:

Respexit tamen: et longo post tempore venit

Postq̃ nos amaryllis habet galathea reliquit.

Nāq̃ fatebor enim: dum me galathea tenebat

Nec spes libertatis erat: nec cura peculi.

Quāvis multa meis exiret victima septs.

Pinguis et ingrate premeretur caseus vrbī.

Nō unq̃ grauis ere domū mihi dextra redibat.

¶ Construe. libertas cādidior. i. pura fuit causa quare egoveni romā que li
bertas sera. i. tarda tñ respexit. i. respexit me inertē. i. pigrū postq̃ barba mea
cadebat id est cedebat rudenti. i. radenti tñ libertas respexit me et venit id
est aduenit mihi longo tempore. i. per longum tempus post. i. postea et postq̃
amaryllis. i. roma habet id est possidet nos id est me tytiram galathea. i. mā
tua reliquit id ē dimisit me fatebor enī. i. dicam veritatē dū galathea. i. man
tua tenebat id est possidebat me tytiram spes. i. fiducia libertatis habēde nō
erat mihi nec cura. i. sollicitudo peculi. i. gregis erat mihi q̃uis multa victi
ma id est multa sacrificia exiret id est procederent ex meis septs. i. ex meis
ouilibus: et q̃uis pinguis caseus premeretur id est fieret vrbī ingrate id ē
ad mantuam ingratam. Nō unq̃. i. nunq̃ dextra scz manus redibat id est re
uertebatur domū meā grauis id ē plena ere id ē argento. ¶ Libertas. respō
det tytirus q̃ libertas fuit causa quare venit romā. s. vt eēt liber. vnde seru⁹
vult libertatē vt careat seruitute: sed nobilis vel ingenuus vult libertatem
vt viuat sūm suū arbitriū. Non erat aut alibi libertas sicut rome. Que sera
tamē. Hic tytirus increpat seipsum quia prius non venerat romā vt esset li
ber. fuit enī piger querendo libertatem q̃uis finaliter ipsam habuerit. Can
didior. Hic more rustico designat tempus a quo fuit liber scilicet ab illo tēpo
re quo habuit amicā amaryllidam vel ab illo tēpore quo rasa fuit barba sua
sic enī cōputabāt rustici tēpora. s. āno quo fuerūt cōiugati q̃ nesciūt aliē distē
guere tēpora. Et notandū est q̃ cādidior nō est adiectiuū de barba: quia tūc
virgilius nōdū hēbat barbā candidā vel canā cū ipse eēt. xxviij. annorū q̃
fecit hunc librum. Sed candidior est adiectiuū de libertas et est sensus liber
tas candidior respexit eū ab illo tpe quo barba sua rōdebatur: vel q̃ postea
dicit fortunare senex: ideo pōt dici q̃ est mutatio p̃sone et q̃ virgilius loquitur

etur in persona cuiusdam veteris. ¶ Postq̄. rē. Per amaryllidam intelligit
romā. et p galatheā intelligit mantuā. et dicit q̄ libertas sibi venit qñ dimisit
mantuā ei venit romā. ¶ Itaq̄ fatebor em. Hic sup̄fuit illa cōiunctio em cā
metri complendi. et dicit tytirus q̄ q̄diu mansisset mātue nūq̄ fuisset diues
aut liber. Abi notatur q̄ nō est p̄motio nisi in bonis vrbibus q̄ miseri sunt
castra sequētes. Et dicit peculi p apocopā. i. peculi q̄ significat diuitias. d̄
em a pecudibus q̄ tote diuitie antiquorū erāt in pecudib⁹ et armēis. Quā
tis. loquit̄ more rusticorū qui ex laboribus suis sibi sufficiūt et administrāt
alimenta et tñ ciues vrbū sepe deridēt eos et faciūt eos expēdere suas pecu
nias in ludis et tabernis: exactionibus: ipositionib⁹: gabelle. rē. sic q̄ qñ res
deūt ad domos suas vix reportāt lucrū de caseis v̄ alijs alimētis q̄ vēdiderūt.

Admirabar quid mesta deos amarylli vocares.

Abi.

Cui pendere sua patereris in arboze poma.

Tytirus hinc aberat: ipse te tytire pinus:

Ipsi te fontes: ipsa hec arbusta vocabant.

¶ Construe. O amarylli. i. o roma mirabar. i. admirabar quid id est. quare tu
mesta. i. tristis vocares. i. vocabas deos. i. superos. et mirabar cui. i. in cuius
honorē patereris. i. seruares poma id ē officia vel dignitatē pendere id ē esse
in sua arboze. i. in vrbē principali scz q̄ rome pendebāt officia. tytirus. i. vir
gili⁹ aberat. i. absens erat hinc. i. a roma et o tytire. i. o virgili ip̄e pinus id ē
ille arbozes vocabant id est appellabant te virgilium et ip̄i fontes vocabant
inq̄ te et ipsa arbusta. i. alie arbozes vocabant inq̄ te virgiliū. ¶ Mirabar.
Hic melibeus loquit̄ ad vrbē romā sub noīe amaryllidis quā tytirus ama
bat dicens q̄ ip̄e mirabat̄ quare amaryllidis tristis vocabat deos. s. roma
orabat vt ad eam veniret virgilius. mirabatur etiam cui ipsa amaryllis ser
uabat pulchra poma i sua arboze scz pulchra officia seruabantur rome et pul
chre dignitates p virgilio qui erat absens. ¶ Ip̄e te tytire. Hūc scio ovirgi
li q̄ alie pinus et alie arbozes. i. vrbis romana et cesar et sacri fontes. i. sapien
tes senatores q̄ sunt pleni sapientia et arbusta. i. populus romanus vel parui
seculares expectabant te.

Quid facerē? neq̄ seruitio me exire licebat

Tyti.

Nec tam presentes alibi cognoscere diuos.

Hic illum vidi iuuenem melibee quotannis

Bissenos cui nostra dies altaria fumant.

Hic mihi responsum primus dedit: ille petenti

Pascite vt ante boues pueri: summittite tauros.

¶ Construe sic. quid facerē mantue supple: neq̄ licebat. i. non potuissem. exi
re. i. liberare me virgiliū. seruitio. i. a seruitute nec licebat inq̄ cognoscere. i.
inuenire alibi. i. in alijs ciuitatibus a roma diuos. i. dominos. tñ presentes

id est tam propicios et o melibee vidi. i. cognoui illum iuuenem. i. octavianum
augustum et vidi in quo quotannis. i. singulis annis augustum cui scilicet augusto non a
altaria fumant id est sacrificant bissextos dies. i. per duodecim dies in anno hic
id est augustus dedit id est tribuit primus id est in prima mea petitione responsum suum
id est libertatem et ille. i. augustus dixit supple mihi petenti id est querenti li-
bertatem. o pueri id est o pastores pascite id est nutrite boues id est vaccae
ut ante id est sicut fecisti et summittite id est contungite tauros cum vaccis.
¶ Quid facerem. respondet tytirus. O melibee quid fecissem si non venis-
sem romam quia manens in mantua semper fuisset seruus: nec inuenissem
deos vel dominos tam propicios sicut hic nec amicos adiutores. Hic illum
locat octavianum augustum iuuenem non puerum: quia senatus decreuerat
quod nemo vocaret eum puerum ne minueretur laus imperii: quia vero terre cu-
lus rex puer est. dicit ergo hic id est romae vidi quotannis. i. singulis annis
augustum qui est mihi ille deus de quo querebat melibeus. Bissexto cui. id est
isti deo ego sacrifico semel in mense quia quolibet mense faciebatur festum augu-
sti. Hic mihi. id est iste fuit qui primo dedit mihi libertatem in prima mea
petitione dicens mihi et alijs pastoribus meis pascite ut ante boues id est vi-
uite libere sicut ante solebatis id est ante tempora bellorum et coniungite tau-
ros cum vaccis et equos cum iumentis ad generationem: sicut dixit deus
Genesis. i. Crescite et multiplicamini. etc.

Fortunate senex ergo tua rura manebunt? **Abc.**

Et tibi magna satis: quis lapis omnia nudus

Limosoque palus obducatur pascua iunco:

Non insueta graues tentabunt pabula fetas.

Nec mala vicini pecoris contagia ledent.

Fortunate senex hic inter flumina nota

Et fontes sacros frigoris captabis opacum.

Hinc tibi que semper vicino a limite sepes

Hybleis apibus florem depasta salicti

Sepe leui somnum suadebit inire susurro.

Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras.

Nec tamen interea rauca tua cura palumbes:

Nec gemere aerea cessabit turtur ab ulmo.

¶ Construe sic. O tytirus senex. i. antiquae fortunae id est bonam fortunam
habens ergo tua rura id est tui agri manebunt et magna pascua supple ma-
nebunt satis tibi id est tytiro quis lapis id est mons nudus id est discooper-
tusque pro et palus id est lacus obducatur omnia pascua id est comestitionem
animalium: iunco. i. illa herba limoso id est paludoso; et pabula id est pascua in

sueta id est non consueta non tentabunt fetus graues id est non nutriunt ca-
pellas grauidas. Nec contagia mala id est male infectiones vicini pecoris
id est gregis ledent id est interficient fetus supple. *Fortunate senex* captas
bis id est frequenter capies hic id est in isto loco inter flumina id est fluui-
os nota id est caros et fontes sacros id est aquas dedicatas nimphis frigus
opacum id est umbram delectabilem. hinc id est ex alia parte sepes id est clau-
sura que est a limite id est termino vicino id est propinquo tibi semper fiet
supple depasta id est comesta florem salicti id est salictis apibus id est ab illis
animalibus hibleis id est sic dictis et sepes suadebit id est incitabit te ire id
est accipere somnū id est quietem susurro leui id est murmure tenui. et fron-
dator canet id est cantabit sub rupe alta id est de scopulo magno ad auras id
est ad ventos. Nec palumbes id est turtures rauce cessabunt tua cura geme-
re: nec turtur id est illa avis cessabit gemere id est cantare ab ulmo id est ab
illa arboze. *Fortunate senex.* Vocat tytirū id est virgillum senē non ratione
etatis sed ratione fortune: quia habebat bonam et pinguem fortunam sicut
solent hī senes vel sensati homines. dicit ergo. *O tytire* tu es felix quia agri
tui manebunt et pascua lata circumdata moribus saxosis ex vna parte et aq̃
paludosa ex alia et oues tue pregnantes: et fete tue non habebunt pascua
insolita imo sicut in mantua similia nec ledentur ex contagio vicini pecoris
Fortunate senex. Hic iterum melibeus narrat felicitatem tytiri quum ad
seipm̃ dicens. o tytire pecora tua sunt fortunata ut diximus: tu es etiam fe-
lix inter ista flumina iuncta et fontes sacros quia in fontibus sunt nimphe
sacre. hic em̃ in estate capies frigus opacum id est umbram delectabilem et ha-
bes ex vno latere sepem et salicē ubi apes pascuntur ex quarum susurro vel
tenet murmure dormies. Et hic est synodoche sepes depasta florem salicti.
Abi notandum quod hic sepes est serpens. sed hec sepes est dumus vel clausu-
ra. Salictum autē est species salicis vel locus in quo crescunt salices quod
alio noīe dicitur salicetum. et dicitur salix a saltendo quia cito de terra saltit crescēdo
Hinc alta sub rupe: dicit ex alia parte audies cantare philomenam et pa-
lūbes et turtures quarū cantus est ut gemitus. Et est frondator equiuocus
quia significat illū qui in estate facit manipulos ex frondibus arborum ad nu-
triendū aīalia in hyeme vel significat illū qui remouet folia de vitibus ut
vite maturefiant a sole. et etiam significat auiculā que cantat inter frondes
et vix videtur quando cantat. *Almus* autē est arbor quā ytalī supponunt
vitibus suis. *Palumbes* est avis dicta quasi parcens lumbis quia non colit
nisi semel in anno vel bis. Sed alij columbi dicuntur quasi colentes lūbos:
quia quolibet mense coeunt et est palumbes agrestis iuxta illud. *Tecta co-*
lumba subit sua rura palumbes hēbit. Sed virgili⁹ dicit palūbes est nomen
græcum quod latini mutāt in us. et est avis cantans rauce sicut hō tussiens.

Ante leues ergo pascentur in equore cerui Ly.

Et freta destituent nudos in litore pisces.

Ante pererratis ambozum finibus exul:

Aut ararum parthus bibet aut germania tigrim:

Quo nostro illius labatur pectore vultus.

Construe. cerui. i. illa aialia leues id est veloces pascentur id est nutrissent
in ethere id est aere et freta. i. maria desituent id est relinquēt pisces nudos
id est sine aqua in litore. i. in ripa maris. aut ego ero exul. i. electus a patria
mea et hoc dicto finibus id est regionibus amborum scz parthorum et ger-
manorum pererratis id est circūdati aut parthus id est ille populus bibet
ararim id est illum fluiū: aut germania. id est ille populus bibet nigrī id est
illū fluiū q̄. i. ante q̄ vultus id est memoria illius id est cesaris. labatur. i.
recedat a nostro pectore id est a nostro corde. ¶ Ante leues ergo. Respōdet
tytirus q̄ consideratis istis felicitatibus ip̄e nūq̄ desinet amare illum deus
nec posset facere contrariū sicut impossibile est mutare rerum ordinem scilz
ceruū volare: pisces ambulare: et fluiū orientis trāsserri in fluiū occiden-
tis cum sua totali regione.

At nos hinc aīj sitientes ibimus affros.

Abc.

Pars scythiam: et rapidum crete veniemus oaxē.

Et penitus toto diuisos orbe britannos

Enunq̄ patrios longo post tempore fines:

Pauperis et tuguri congestum cespitem culmen

Post aliquot mea regna videns mirabor aristas.

Impius hec tam culta noualia miles habebit

Barbarus has segetes: en quo discordia ciues

Perduxit miseros: en quis conseruimus agros?

Inserere nunc melibee piros: pone ordine vites

Ite mee quondam felix pecus: ite capelle.

Non ego vos posthac viridi proiectus in antro

Dumosa de rupe procul pendere videbo.

Carmina nulla canam: nec me pascente capelle

Florentem citysum et salices carpetis amaras.

Construe. At id est sed o tytire supple. nos aīj scz mantuant hinc. i. a re-
gione nra ibimus affros sitientes id ē ad affricam scz libiam vbi est regio ca-
lidissima. et pars nostrū supple ibit scythiam. i. ad illā regionē. et veniemus
id ē ibimus oaxem. i. ad illū fluiū rapidū id est velociter fluentē: crete. i. illi-
us patrie. et veniemus britannos id est ad anglicos diuisos id est separatos
penitus id est omnino toto orbe. i. ab omni ciuitate. enunq̄ id est nūquid ali-
quando veniemus ad fines patrios. i. ad patriam nostram longo tempore. i.
per magnū tempus post. i. post q̄ recesserimus. et enunq̄. i. nunquid aliquā-
do ego melibee videbo culmē. i. stipulā tugurij pauperis. i. domus pastoralis
congestū. i. ppositū cespitem. i. gleba terre. et ego melibeus vidēs post aliquot
aristas id ē post multa tempora mea regna id est meas possessiones mirabor

Id est admirabor et miles implus id est malus habebit id est possidebit hec
noualia. i. noua rura tñ culta. i. tñ bñ laborata. et barbarus miles. i. extrane⁹
habebit supple has segetes. en quo. i. ad quā miserā discordia. i. his pduxit
id est miserit ciues miseros. i. mantuanos exules. en quis. i. quibus consens
mus. i. plantauimus agros. i. arua. o melibee infere. i. planta nunc pīros. i. il
las arbores ordine. i. sñ ordinem et pone. i. dispone vites. i. vineas ordine. o
mee capelle quōdā. i. aliqui felix pecus dico supple ite. i. a me abite: et ego me
libeus protectus id est iacens in antro id est in fouea non videbo vos capras
posthac procul. i. a longe de rupe dumosa. i. ex scopulo spinoso pendere id est
pascere. Et ego nulla carmina canam. i. non cantabo more rustico. et vos ca
pelle non carpetis id est non comedetis scythysum. i. illā herbam et non car
petis salices id est illas arbores amaras hoībus supple. ¶ Et nos. Hic melibe
us postq̃ narrauit miseras futuras prenoſticit eas dicens. o tytre tu es fe
lix in terra tua: nos aut̃ miseri id est exules extra solū positi. et est ibi prole
ns: ibimus vna pars ad orientem et septētrionem: alia ad affricā sitientē: scy
thia ad libiam vbi est regio calidissima et quasi inhabitabilis et p̃ triū scythia est
patria frigidissima in septētrione cui⁹ frigiditatē ponit virgilius in quarto
georgicorum. Oares est fluuius illius regionis vel patrie albus qui defluit
p̃ terrā cretosā. Dulcos orbe britānos. qz nō sūt nisi septē clymata. et inter il
la britanni non sunt inclusi et enumerati. britones autē vocat anglicos q̃ ve
nerūt de saxonia: et expulerūt britones de illa britannia maiore que est ma
gna insula inter septētrionē et occidentē separata a gallia et ab oī alia patria
Enunq̃ vna dictio est. en interrogat vnq̃. i. aliqui enūq̃ id est nūq̃d aliqui ven
emus et p̃ modū dolentis plangit melibeus dicens heu nūq̃ videbo in eter
nū patriam meā et parū tugiurū meū cōpositū ex cespite et coopertum cul
mis: et dicit tugiurū p̃ tugiurū sicut prius dixit peculū p̃ peculū. Cespes ē gle
ba terre herbosa ex qua rustici faciūt muros domorum suarū eas superad
dendo in modū lapidis. Culmus est calamus nouus crescens et capitur p̃
stipula que crescit sicut calami crescūt et inde d̃r culmen tectū vel festum do
mus: et culmen hic capī p̃ domo sicut pars pro toto. ¶ Post aliquot. id
est nūq̃ erit mihi licitū post aliquas miseras videre regna mea. i. possessio
nes meas et agros meos quos regebam. Et p̃ aristas intelligit etates: et per
etates annos p̃ methathesim. Inpius hec. vocat augustū milite et latenter
increpat eū: qz abstulit a mantuanis agros suos sine mīa vel qz vicior gessit
bellū ciuile cōtra anthoniū. et vocat noualia agros q̃ renouant̃ noua segete
quolibet anno. Sed pprie noualia sunt silue noue crescentes postq̃ abscisa
fūt nemora. plangit ergo melibeus se seminasse et plantasse pro alijs extr
aneis et barbaris. ¶ En quo discordia ciues. hic exclamat cōtra ciuitates dis
cordes dicens q̃ discordia est causa totius miserie qz omne regnū in se diu
sum desolabit̃. ¶ Infere nūc melibee. hic facit apostropham loquendo ad
scipm yrontice et p̃ modū displicentie hortans scipm ad plantandū arbores
et ad seminādū segetes quasi diceret q̃ frustra laboraret. ¶ Ite mee. hic do
lenter recedit a suis possessionib⁹ dicēs ad capras suas ite sub aliō dominū
qz ego ero sepultus in quadā fouea et nūq̃ videbo vos pascendo pēdētes ar
bores et dumos: nec cantabo carmina sicut solent pastores. Et est scithysus
virgultum crescens in scithya ciuitate/et dicunt quedam glose q̃ est hede
ra arborea. aliqui etiam dicunt q̃ est caprifoliū. et vocat salices amaras nō
capris: qz eas libenter comedunt: sed hominibus sunt amare.

Hic tamen hac mecum poteris requiescere nocte

Fronde super viridi. sunt nobis dulcia poma:

Castanee molles: et pressi copia lactis.

Etiam summa procul villarum culmina fumant.

Maioresque cadunt altis de montibus vmbre.

¶ Melibee poteris requiescere. i. manere mecum hac nocte hic. i. in isto loco fronde super viridi. i. super herbam viridem poma. i. illi fructus sunt nobis mitia. i. dulcia et castanee sunt molles. i. mature. et copia. i. abundantia lactis pressi. i. casei est nobis supple et culmina summa. i. alti camini villarum. i. oppidorum fumant id est fumum emittunt procul. i. a longe vmbre maiores cadunt. i. duplicantur de altis montibus. i. magnis montibus. **¶** Hic tamen. Tyrtus consolatur melibeum quia tam advesperascit ipsum invitans ad cenam super herbam viridem et ad fercula rustica. s. ad caseum castaneas et poma. **¶** Et tam summa. Hic virgilius per signum noctis vult ostendere finem illi egloge adesse sicut dies finis adveniente vespera. et palumbi recedunt in vespere ad silvas et reliquunt agros qui sunt iuxta mare tirrenum et camini fumant vel culmina domorum quia preparatur cena et nox que est magna vmbra videtur cadere de montibus altis qui obijciunt soli. Cetera videantur super textum.

¶ Finis prime egloge

¶ Incipit secunda.

Ormosum pastor corydon ardebat alexim

Delicias domini: necquid speraret habebat

Tantum inter densas vmbrosa cacumina fagos

Affidue veniebat: ibi hec incondita solus

Montibus et silvis studio iactabat inani.

O crudelis alexi nihil mea carmina curas.

Nil nostri miserere: mori me denique cogis.

Nunc etiam pecudes vmbrae et frigora captant

Nunc virides etiam occultant spineta lacertos

Testylis et rapido fessis messoribus estu

Allia serpillumque herbas contondit olentes.

At mecum raucis (tua dum vestigia lustras)

Sole sub ardenti resonant arbusta cicadis.

Nonne fuit satius tristes amaryllidis iras

Atque superba pati fastidia? nonne menalcam?

Quamvis ille niger: quamvis tu candidus esses.

Formose puer nimium ne crede colori:

Alba ligustra cadunt: vaccinia nigra leguntur.

Construe. corydon pastor ardebat .i. ardentem diligebat alexim .i. illū puerum formosum .i. pulchrū existentē supple delicias dñt. et corydon non habebat illud qđ speraret .i. desideraret siue ne qđ speraret habebat .i. nec spē potiendi habebat. et corydon veniebat assidue .i. sepius tantū id ē tñmodo iter fagos .i. illas arbores densas .i. spissas et inter cacumina vmbrosa .i. inter summitates montis vmbra habentes: et ipse solus ibi id est in illo loco . tactabat .i. fundebat incassum hec verba sequentia scz o crudelis. rē. incōdita .i. subito dicta in montibus et siluis. inani studio .i. vano labore. o alexi. o puer crudelis .i. sine misericordia nihil .i. non curas mea carmina .i. meas cantilenas et nil id est nō miserere id ē miserere nri id ē mei corydonis et tu cogis me corydonem mori .i. perire obire: et pecudes .i. aialia captant .i. capiūt vmbra .i. frigerationes et frigora .i. loca aprica et spineta .i. spine vel locus in quo crescunt spine occultant id ē tegūt lacertos .i. illa aialia et testilis .i. vxor corydonis vel alia puella condit .i. preparat allia .i. illa legumina et serpillū .i. illam herbam: et herbas olentes .i. odoriferas messoribus .i. operarijs fessis .i. fatigatis estu id est calore rapido .i. vehementi. et arbuscula resonant sub sole ardēti .i. calido mecū .i. cū me corydone: cū cicadis .i. illis aialibus raucis .i. rauce cantantibus: dū lūstro .i. circūdo tua vestigia .i. tuos passus. **N**ōne .i. nūquid fuit satius id est melius me pati iras .i. rancorē tristes .i. nō fictas: et pati inq̃ fastidia supba .i. verba supbie plena amaryllidis .i. illius mulieris . et nonne fuit satius corydonem supple amasse menalcā id est illū pastorem. **Q**uāvis ille .i. menalca esset niger: quis tu alexis esses candidus .i. formosus. **P**uer formose id ē pulcher. ne .i. non crede .i. confidas nimium .i. multū colori .i. pulchritudini. **A**lba ligustra .i. illi flores alba .i. pulchra cadunt .i. labūtur et vaccinia .i. ille viole nigra .i. purpurei coloris legunt .i. colligunt. **F**ormosū pastor. **S**cđa egloga sequitur que sic intitulatur. **A**lexis: qz loquitur de vehementi amore quē habebat virgilius ad alexim. In qua egloga introducitur poeta recitans mutuū amorem inter duos pastores scz corydonē et alexim i domo pollionis dicens. quidā homo scz corydon pastor ardebat .i. impatiēter amabat alexim. Et notandū est qz corydon est virgilius et est nomē fictū a nomine cuiusdam avis dulciter cātantis qđ dñr corydalis galice chardōnereau que interpretat̃ dulce canens qz virgilius hic incitat dulciter cesarem ad amorem suū. **C**esar aut in psona alexis introducitur: et interpretat̃ alexis sine responsione: qz nihil in ista egloga rñdet. vel interpretatur supbus non dignās respondere precibus. et dñr ab a qđ est sine et lexis ratio vel responsio. **E**t qđ p alexim intelligatur est diuersus modus dicendi. qz ista egloga in aliquib⁹ locis videtur sonare vnū: et alibi aliud. Dicunt em̃ aliqui qz virgilius amauit tres scz vnū puerū noīe alexandrū quē post multas preces dedit ei pollio dñs suus specialis quē puerū cū tanta difficultate obtinuit qđ pma facie desperabat ipm sibi dari. amauit etiā leriā puellā: et cebetē puerū quos dedit sibi mecenas ad cui⁹ requestā fecit georgica. Et dicūt. qđā qz fecit istā eglogam de amore quo amabat illū cesar augustus qui cum maxima difficultate sibi restituit agros suos. dicit ergo pmo virgilius in psona alterius poete qz corydon quidam pastor ardebat alexim .i. ardentem diligebat. et capif ardentem methaphorice et sic dicit doctrinale. xpi bonus ardet amorem. et ardebat

alexim. i. illū puerum qui erat delictē dñi sui scz pollionis. Et ista verbavidē
tur magis sonare de alexandro. sed loquendo de cesare ardebat alexim. i. ce-
sarem qui erat delictē dñi id ē dñs delectabilis mutando pstructionem trās-
itiuā in intransitiuam: qz dicit doctrinale. Illud qd regitur et rector idem ti-
bi signant. ¶ Ille quid speraret habebat. i. nūq̄ sperabat ipm puerū sibi dari
vel de cesare nūq̄ sperabat habere agros suos quos tñ postea p importun-
tatem et frequētiā precandi obrinuit. ¶ Tñ inter densas. loquit̄ more ho-
minis desperātis qui tristis vadit ad loca solitaria ad deflendu. dicit ergo q̄
corydon non sperans. tē. faciebat carmina sua tristia in montibus et siluis.
¶ Inani studio. qz loquebatur absenti et nihil respondentī. ¶ Crudeles ale-
xi. loquitur virgilius ad alexandrū vel ad augustum vocans eum crudelēz
et inexorabilem et impiū sine mīa: qz nō exaudit preces imo cogit eū p̄ do-
lore. Hūc etiā pecudes. hūc ondit alexim debere misereri sui: qz nō cessauit to-
ta die orare eū cū magno sudore et sub estu diei: qd ostēdit p̄ signa que sequi-
tur: qz pecudes querūt vmbzā et lacerti virides querūt spineta. Hūc etiā
testilis. i. vxor corydonis vel alia puella portat prandiū messoribus sub estu
diei: et viri nōie rustico mulieris qualiter rustici vocant mulieres suas testā
vel cortices qz sūt sicce et scaldē. et est mirabile de illo prandio qd in tempore
calidissimo fit ex herbis calidissimis sicut ex allio et serpillio. Et consonat di-
ctio rusticorū q̄ dicūt q̄ allia refrigerant. et psonat plinio in hystoria q̄ dicit q̄
ois medicina opat̄ p̄ sile vel p̄riū hoc est p se vel p accēs. calor em̄ p se cale-
facit. et p accidēs frigefacit. allia em̄ in viris maxime aperiunt meatus corpo-
ris et resoluūt a corpore calorem vnde derelinquūt corpus frigidius sicut ru-
ta facit viros castos et feminas luxuriari. ¶ Et mecum raucis. Cicada ē ver-
mis garrulus et querit vmbzā sub estu diei. Hōne fuit satius. i. nūqd fuis-
set mihi melius amasse menalcā pastorē licet ille sit niger. vel nōne fuissz mi-
hi melius amasse quādā rusticā mulierē lz iracundā et supbā q̄ pati p te tot
labores? Per amaryllidā intelligit leriā: et p menalcā cebetē puerū quos si-
bi dedit mecenas q̄ lz nō fuissent tā pulchri sicut alexander tñ debuissent suf-
ficere virgilio: vel intelligit q̄ fuisset melius sequi anthoniū q̄ augustū. ¶ O
formose puer. Hūc appropriat q̄ res nigre aliquā pl̄ p̄sūt q̄ albe q̄uis dicat
virgilius i georgicis q̄ aries albus est melior: nō tñ ē regula gñalis qz ligu-
stra q̄ sūt flores albi cadūt et dimittūt q̄silvia: et tñ viole purpuree tēdētes ad
nigredinē colligūtur tanq̄ p̄ctose. hoc seruius. alij dicūt q̄ vacciniū ē flos
herbe q̄ dī vaide gallice. et fm̄ alios ligustrū est flos sambuci. et vacciniū est
quoddā granū nigrū qd ad tingendū est aptum. sic dicitur vulgariter q̄ p̄-
per est melior q̄ creta.

Despectus tibi sum: nec quis sim queris alexi
Q̄ diues pecoris niuei: q̄ lactis abundans
Ab ille me siculis errant in montibus agne
Lac mihi non estate nouum: non frigore desit
Lanto que solitus: si quando armenta vocabat
Amphion dirceus in acteo aracynto
Nec sum adeo informis: nuper me in littoze vidi

Nec sum adeo in formis: nuper me in litore vidi
Cum placidum ventis staret mare: nō ego daphnū

Judice te metuiam: si nunq̃ fallat ymago.

¶ O alexi ego sū tibi despectus. i. nō placeo tibi nec queris quis. i. qualis ego
sū q̃ diues. i. q̃ru3 opulentus pecoris niuei. i. gregis candidi. q̃ abūdās. i. co
piosus lactis. i. liquoris. mille agne. i. oues mee. i. proprie errant. i. pascūt in
montibus siculis. i. arhentensibus. lac nō deest mihi. i. corydon nouū in esta
te. i. tpe calido nec lac deest in frigore s3 oī tpe ego habeo. canto. i. cano q̃ am
phion. i. inuentor artis musices dirceus. i. rex thebanorū solus ē cantare in
aracynio. i. in illo monte acteo. i. arhentensi si qñ. i. aliquñ vocabat armenta. i.
greges suo cantu dulci nec sum adeo. i. intātū informis. i. turpis qz vidi me
corydonē in litore. i. i ripa maris: cū mare staret. i. esset placidū. i. clarū ṽl q̃
tū ṽtis et nō metuā daphnī. i. illū puerū. et hoc dicto te alexi exīte iudice si
ymago. i. facies nūq̃ me corydonē fallat. i. decipiat. ¶ Despectus tibi sum.
Hic corydon allicit alexim ad suū amorē p illa tria quib3 vīf amatores. i. p
diuitias. p pulchritudinē corporis 7 p cantū. ¶ Quādiues. iactat se h̃re oues
niueas. i. albas q̃ sūt meliores vt habet in georgicis 7 melius est h̃re femel
las multas q̃ pariūt 7 h̃nt lac q̃ arbetes. ¶ Lac mihi. iactat se h̃re lac nouū
p totū annū qz oues bis pariunt in ytalīa sicut habet in georgicis. Bis gra
uide pecudes. r̃c. et est laudabilius h̃re lac in vtroq̃ tpe q̃ h̃re caseum qui
pōt seruari per annū. ¶ Canto que. Hic se iactat ex cantilena dicēs q̃ tpe ita
bene cātat sicut amphion dirceus qui fuit rex thebanorū inuentor artis mu
sices qui tā dulciter cantabat q̃ faciebat mōtes salire et tripudiare. Aracyn
tus est mons thebanus quē vocant acteū. i. arhentensem. et loquitur tanq̃
ignorans loca nobilia more rusticorū. sicut si aliquis diceret montē acteum
esse diuionensē vel parisiū qui tamē est mons Rothomagensis. ¶ Nec sum
adeo informis. Hic iactat se de pulchritudine corporis. qz respexit se in litore
qñ mare erat placidū. qz qñ mare ē turbidū nō bñ repñtat ymaginē 7 vidit
se valde pulchrū si ymago sua nō fallat. qz ymago sepe fallit repñtādo sicut
patet de speculo cōcauo in quo nō repñtat facies sicut est. nec in aqua vbi ap
paret q̃ baculus integer sit fractus. S3 cā quare respexit se in litore est: qz
pastores nō h̃nt speculū in campis nisi fontem vel aquā placidā. Non ego
daphnī. Dicit se ita pulchrū sicut fuit daphnis primus pastor filius mercu
rī ex vna nimpha per quē intelligit virgilius cornificiū p hyroniam metri
ficatōrē ineptū et virgilio semper emulum.

¶ Tantum libeat mecum tibi sordida rura

Atq; humiles habitare casas: et figere ceruos.

Hedorūq; gregem viridī compellere bibisco.

¶ Necum vna in siluis imitabere pana canendo.

Pan primus calamos cera coniungere plures

Instituit. pan curat oues ouiumq; magistros.

Nec te peniteat calamo triuisse labellum.

Hec eadem vt sciret quod non faciebat amyntas

Est mihi disparibus septem compacta cicutis

Fistula: dametas dono mihi quam dedit olim

Et dixit moriens te nunc habet ista secundum

Dixit dametas: inuidit stultus amyntas.

Preterea duo (nec tuta mihi valle reperti)

Capreoli: sparsis etiam nunc pellibus albo

Bina die siccant ouis vbera quos tibi seruo

Jampridem a me illos abducere testylis orat

Et faciet: quoniam sordent tibi munera nostra.

Construc. **A**lexi libeat tibi. i. placeat tantū. i. tantū modo habitare. i. frequenter: rura sordida. i. q̄ tu credis eē sordida et casas humiles. i. paruas domos pastorales et libeat tibi figere ceruos. i. venari illa animalia. et libeat tibi compellere. i. ducere mecū gregem. i. pecus hedorum. i. hircorum. hibiſco viridi. i. ad virgultum viride et imitabere. i. imitaberis mecum. i. cū me corydone vna. i. simul pana id est deū pastorum in siluis. i. nemoribus canendo. i. cantabo. pan. i. ille deus instituit. i. docuit primus coniungere. i. simul iungere plures calamos. i. fistulas. et pan curat oues. i. sollicitus est de ouibus curat magistros ouium: nec peniteat id ē non pigeat te alexim truisse labellū id est labia tua calamo. i. fistula. et amyntas optabat supple vt sciret hec eadem que volo te docere qđ nō faciebat. i. nō sciebat. et fistula est mihi corydoni compacta confecta coniuncta septē cicutis disparibus id est septē spacijs diuersis. quam. i. fistulam dametas dedit mihi dono. i. in donū et dametas dixit moriens: ista fistula habet te corydōnē nunc scdm. i. magistrū secundū. et dixit dametas hec verba et amyntas quidam pastor stultus inuidit. preterea duo capreoli reperti mihi. i. a me non tuta vallē. i. in incognita valle et hoc pellibus sparsis. i. tinctis albo siccāt. i. desiccant lactādo vbera ouis. i. matris quos. i. capreolos seruo. i. custodio tibi et testylis. i. illa mulier orat. i. rogat iā pridem. i. longo tempore abducere. i. remouere illos a me et ipsa faciet. i. habebit qm̄ nra munera sordent. i. vident sordida tibi. **T**antum libeat. hic virgilius dignificat vitam pastoralem vt alexis non spernat cum dicēs vti nam placeret tibi habitare mecū ista rura q̄ putas eē sordida et habitare paruas domos et parua tuguria pastoralia et figere ceruos. i. delectari mecum et ducere hedos ad hibiſcū. Et est hibiſcus genus virgultu mollis et flexibilis dī hibiſco. i. ad hibiſcū ponēdo dīm p̄ actō sicut in enetō. et clarior celo. i. ad celum. **M**ecum vna. hic virgilius inuitat illum puerum ad delectationez carminis cum dicit cantabis mecum in siluis sicut deus totius nature q̄ dī pan. qđ nomen in greco sīgt oē vel totū et inde dī pants. Et fuit pan de⁹ rusticus qui pingebatur ad similitudinē tori⁹ nature: hēbat cornua sicut luna vel ad modū radiorū solis et faciem rubeā sicut ignis vel ether qđ idē est vt dī in georgicis. Ether em̄ est spera ignis vel aer superior. Et in pectore habebat stellam ad repitandū ymaginem stellarū: et eius pars inferior erat hibiſcus

da et pilosa ad significandū radices arboris q̄ sūt in terra sicut capilli in capite. Et habebat pedes curuos ad significandū circulū anni. Natura em̄ oīa ista h̄z in se: iō deus nature sic pingebat. Iste aut̄ amauit syringam niphā sed ip̄a ppter sui turpitudinē noluit ip̄m diligere: et fugiens a facie ei⁹ ip̄lo raut terre auxiliū et mutata est in calamū quā pan pforauit et fecit fistulā ad suū solatiū. et inde dicif q̄ pan fuit primus fistulator et ab illo fistula h̄z dignitatē. iō corydon inuitat alexim ad cantandū carmina diuina. Iste pan habuit luctā cōtra amorē s̄z amor obtinuit: qz oīa vincit amor vt dicitur in eneide. Iste coniunxit multas fistulas cū cera insimul et inde cantata est optima melodia. Per calamū intelligitur armonia sperarū septē planetarū vel septe artes liberales quas deus instituit vt dictū est. Antiqui depingebant eū habere pedes caprinos/ventrē pilosum/indutum pectus pelle caprina varia: vultū rubicūdū/habētē duo cornua sc̄z solē et lunam/tenentē in vna manu fistulam et in alia baculū pastoralem reflexū q̄ reflexio denotabat annū. et fuit filius vxoris vlr̄is. Plutarchus historiographus grecus qui fuit post xpm narrat q̄ audiuit ab auo suo q̄ dū veniebant ad ytaliam nauigando venerūt iuxta epirū insulam de directo respicientem ytaliam et anchorauerunt nauem nauē et nauta principalis nō noīabat se suo noīe et audierūt vnaz vocem p̄prio noīe ter ip̄m vocantē et dixit q̄ pan erat mortuus et q̄ nūclaret illis q̄s videret in portu maris ytalie et ytali fecerūt magnū plāctū. ¶ Deceadem vt sciret. id ē amyntas fecisset oīa q̄ voluissē p sciendo ista carmina q̄ te volo gratis docere. vnde amyntas intelligitur cornifici⁹ qui fuit inuidus cōtravirgiliū et scripsit cōtra eū s̄z auctoritate romanorū fuit expulsus. ¶ Est mihi disparibus. hic corydon dicit se habere vnā fistulā de septē calamis id est septē artibus liberalibus quā dedit sibi dametas id est theocritus magister suus ex quo cornificius fuit inuidus. ¶ Preterea duo. hic inuitat eū per donū duorū capreolorū siluestriū h̄ntiū adhuc pelles dispersas varijs coloribus qz iuuenes sunt: et isti capreoli lactent matres: talia aut̄ iulia multum placent pueris: qz natura gaudet diuersis et p illos capriolos itelligit duas eglogas in quibus sunt varie sententie velate sub verbis obscuris. ¶ Iāpi dē a me. hic accelerat illū iuuenē qz testylis iā petiuit illos et habebit illos nisi ip̄e festinet et veniat statim.

Huc ades o formose puer: tibi lilia plenis
Ecce ferunt nimphe calathis: tibi candida nays
Pallentes violas: et summa papauera carpens:
Marcissum et florem iungit bene olentis anethi.
Tum casia: atq; alijs interens suauibus herbis
Abollia luthiola pingit vaccinia caltha.
Ipse ego cana legam tenera lanugine mala.
Castaneasq; nuces: mea quas amaryllis amabat
Addā cerea pruna et honos erit huic quoq; pomo
Et vos o lauri carpam: et te o proxima myrte

Sic posite quoniam suaues miscetis odores.

¶ O puer formose huc ades. i. mecū maneat ecce nimphe. i. dee ferunt id ē colligunt portant lilia. i. illos flores plenis calatis. et nays. i. illa nimphe cādit. i. pulchra carpēs sūma papauera. i. illos fructus fert inq̃ violas illos flores pallentes. i. albos tibi alexi. et ip̃a nays iungit. i. p̃ponit tibi narcissū. i. illū florem et fert inq̃ florem anethi. i. illius herbe bñ olentis. i. bonū odorē dant tum etiā nays interens. i. cōmiscēs cū cassia. i. herba suauissimi odoris. atq̃ interens alijs herbis. i. floribus suauibus. i. delectabilibus pingit. i. componit vaccinia mollia caltha. i. cum illa herba luthiola. i. talis coloris qualis ē color auri et ego legā. i. colligā mala. i. poma cana. i. alba tenera lanugine: et legam castaneas molles quas scz castaneas mea amaryllis. i. amica amabat. et addā pruna cerea. i. illos fructus ceret coloris. et honoe. i. laus erit hūc pomo. o lauri. i. o vos arbores carpā vos. et o myrte proxima subaudi lauro vel ad odorem prima carpā te. i. accipit vel colligā qm̃ vos arbores sic composte id ē ordinate miscetis. i. datis odores suaues. i. delectabiles. ¶ Huc ades. hic adula et laudando suā pulchritudinē dicēs q̃ in cāpis sūt fōres et nimphe q̃ colligūt sibi violas et alias herbas odoriferas. ¶ Ip̃e ego. Inuitat eū per donū pomorū et castanearū qz pueri diligūt talia et vocat poma cana cotana q̃ aū maturitatē hñt canticū vñ intelligit poma p̃sca. i. pescas q̃ sūt piosae et est lanugo prima barba tenuis sicut lana. ¶ Et vos o lauri carpā. Ad iūgit ad p̃cedēta lauros et myrthos et est myrthus feminini gñis. qz os grecum sepe mutamus in us muliebre. vel computatur sub noīe arboris.

Rusticus est corydon nec munera curat alexis.

Nec si muneribus certes concedit volas

Eheu quid volui misero mibi? floribus austrum

Perditus: et liquidis immisit fontibus apros

Quem fugiens ab demens: habitauerūt dii quoq̃ siluas.

Dardaniusq̃ paris: pallas quas condidit arces

Ipsa colat: nobis placeant ante omnia silue.

Torua leena lupum sequitur: lupus ipse capellam:

Florentem cytisum sequitur lasciuia capella.

Te corydon o alexi: trahit sua quēq̃ voluptas.

Aspice aratra iugo referunt suspensa iuueni.

Et sol crescentes decedens duplicat vmbra:

Abde tamen vrit amor: quis enim modus adsit amori?

Ab corydon corydon que te dementia cepit

Semiputata tibi frondosa vitis in vlmō est

Qui tu aliquid saltem potius quorum indiget usus
Uiminibus molliq; paras detexere iunco.

Inuenies alium si te hic fastidit alexis.

Construe sic. o corydon tu es rusticus id ē ignarus vel stultus. nā alexis nō curat munera. i. dona tua et si certos. i. disceptes muneribus pro habendo puerum: yolas. i. dñs suus non pcedit id ē nō pmittit. **E**heu qd volui. i. optauit mihi corydoni misero: ego pditus destructus deceptus. imisi. i. posui austrū id ē illū ventū floribus. et imisi. i. posui apros id ē porcos siluestres fontibus liqdis id ē ferentis. ah o alexi demens id ē stulte quē scz amatorē fugis dñs habitarat id est habitauerūt siluas id est nemora et paris dardanius id ē troianus habitauit siluas et pallas colat. i. habitet arces. i. turrez qz ipa condidit id ē cōposuit silue. i. nemora placent ante oia. i. bona mūdana nobis. i. pastoribus. leena. i. femina leonis torua. i. torue ambulans sequit lupū. i. illud aīal et ipe lupus sequit capellā ad deuorandū. et capella lasciuia seqt cytisum. i. illā herbam florentē. i. virentē. et o alexi corydon sequit te et sua voluptas. i. amor trahit id ē attrahit quēq; id ēvñū quēq;. o alexi aspice iuuenti. i. parui boues referūt id ē portant aratra suspensa id est supposita iugo. i. colo suo. et sol decedens id ē versus occidentē tendēs duplicat id ē condēsat vmbraz. tñ amor. i. alexis pueri vrit id ē cōburit me quis modus adsit id ē conueniat amor? ah corydon corydon q dementia. i. stultitia cepit. i. detinuit te vitis id ē vinea semiputata est tibi vimo. i. in illa arboze frōdosa id ē ramosa. quī. i. quīmo paras. i. preparas detexere. i. componere aliqd. i. aliqd bonū iunco molli id ē ex illa herba flexibili et viminibus. i. virgultis. aliqd dico eorū supple quorum usus id ē natura hoīm indiget potius. i. melius. o corydon tu inuenies aliū amicū si hic alexis fastidit. i. tedio afficit te. **R**usticus est corydon. **H**ic poeta loquit ad corydonē dicēs q alexis vel cesar non curat carmina sua: qz rusticus est et rustici nō hnt precū inter magnates. **N**ec si muneribus. i. si tu velis dare munera p hñdo illū puerū pollio dñs suus non dabit tibi illum: nec cesar pro muneribus tuis dabit tibi agros mantuanos. **E**heu. hic corydon increpat seipm p quādā silitudinē pastoralē qz sicut ille q imittit porcos in fontem liquidū turbat aquā et q dat floribus austrū vñū pluuiosū destruit flores: ita corydon turbauit seipm petendo frustra qd non potuit obrinere. **Q**uē fugis. loquit iterū ad alexim et est ah interiectio dolentis id ē quare dedignaris vitam pastorem qz dardanius paris qui fuit filius priami regis troiani fuit pastor in siluis **A**n regio troiana dñ dardana a dardano rege q ibi regnauit. **P**allas. hic loquit indignanter. i. pallas habitet in turribus vel ciuitatibus quas ipa cōdidit. rura aut magis placēt pastoribus. **P**oes te em fingūt minervā siue palladē fuisse natā ex capite iouis: et qz in capite ē ingentiū iō dñ dea sapiētie et artiū et iuenisse oēs artes et domificādi: colēdi terras. et. **T**orua leena. hic corydō excusat seipz qz frustra petierit alexim: qz oīs res sequit suū appetitū vel illud in quo delectat sicut piz p exempla: qz leena sequit lupū ad deuorandum: et lupus caprā: et capra sequit frōdes sibi delectabiles: ita corydon sequit alexim q sibi placet. **A**spice aratra hic vult ponere finē sue egloge sicut fecit ibi. **P**ā mare tirrenū. et computat more rusticorū q cōputant horas diei p ligaturā boū: et qñ dissolunt boves tunc est finis diei. **M**e tñ vrit amor. i. quis oia captant finem/ amor tñ meus sp durat. **Q**uis em modus. **Q**uia oia vincit amor vt dictum est pū

nam erit ille michi sp deus. unde dicit quidā. Nescio quid sit amor nec amoris sentio nodum. Sed scio si quis amat nescit habere modum. ¶ Ah corpydon. Loquitur poeta ad corpydonē dicens q̄ melius fuisset et cogitare de proprijs negocijs suis q̄ amare alexim. qz nō licet rusticos quoscūqz querere ea q̄ sūt supra se. ¶ Semiputata tibi. i. stultus es qui vis amare et in vitis tua semiputata est et est in vltimo frūdosa. frondes enī nocent vitibus ut habet i georgicis. Et p hoc intelligit q̄ virgilius est cōplere eneidē quā inceperat q̄ orare p agris mantuanorū restituendis: qz sic melius recuperaret grām imperatoris. Vel aliter pōt intelligi. q. d. poeta. o corpydon tu es bñ furiosus et credo q tu bibisti de vino semiputate vitis. quicūqz ei sacrificabat tali vino corripiebatur furore. vel pōt aliqñ intelligi. i. sicut vitis deserta q̄ nō est pfecta sed solū semiputata fert tarde fructū maturū: ita tarde vel nūq̄ habebis grām cesaris vel alexis. ¶ Inuenies aliū. Hic dat sibi remediū qz fortuna nō ē stabilis: et ideo si iste cesar contēnat te forsitan post eū veniet alius qui te diliget dicetur enī post q̄ fors oīa versat. Cetera videant supra textū.

¶ Menalcas.

Dic michi dameta cuius pecus? an melibei?

¶ Construe sic. O dameta. i. pastor dic michi id est menalce cuius pecus id cuius est pecus: an id est nūquid est melibei. i. illius pastoris. ¶ Tertia egloga que dicitur palemō. et est oburgatio pastoralis qz sunt duo pastores altercantes adinuicē cū iurgise. vnus pastor est menalcas cornificius inuidens cōtravirgiliū qui extraneus incipiebat eē dilectus cesari et timebat cornificiū illud quod sibi contrigit scz postponi virgilio. ¶ Secundus pastor est dametas id ē virgilius qui respondet menalce se defendens viriliter. et isti duo loquuntur inuicem vsqz ad medium egloge ubi introducitur alius pastor qui audit ista iurgia qui vocatur palemon ibi. Dicite quandoquidē. et sic in ista egloga sunt tres principales persone: denotatur tamen a digniori scz a palemone iudice. Cornificius autē improperabat virgilio multa conuicia scilicet q̄ possessiones quas tenebat non erant sue: sed exul extraneus erat et mercenarius et q̄ nichil habebat: dicebat enim q̄ metra que virgilius scribebat nō erāt sua sed erat solū aggregator. Incipit ergo menalcas a iurgise interrogans dametam. Dic michi dameta cuius pecus. q. d. bene scio q̄ non est tuus: sed nūquid est melibei pastoris. i. cuius sunt possessiones quas tenes nunqd sunt cesaris vel cuius sunt metra que scribis nunquid sunt homeri vel theocriti? Unde virgilius quando improperabatur ei se intermiscere dictis suis aliquos versus homeri: respondebat q̄ fortis est qui eripit clauā ab hercule. Et est notandus q̄ antiqui dicebant cuius cuius cuium. sicut dicitur meus mea meum. sicut patet hic.

Non: verum egonis: nuper michi tradidit egon. Da.

¶ Construe. pecus non est melibei sed ē egonis. egon. i. ille pastor tradidit michi damete nup. i. nō a longo tpe. ¶ Nō verū. Hic respondet dametas id ē virgilius negatiue q̄ oues nō sūt melibei: s3 sūt egonis. qz egon pastor dedit sibi nup eas. i. scientiā bucolicorū habuit a theocrito.

Infelix o semper ouis pecus ipse neerā Me.

Dum fouet: ac ne me sibi preferat illa veretur.

b 3

Hic alienus ouis custos bis mulget in hora.

Et succus pecori: et lac subducitur agnis.

Construe. o ouis exis sp. pecus. i. aial infelix. i. infortunatus dum ipse dametas fouet. i. amplectitur neera. i. illam amantem ac p. et veretur id e. timet ne illa neera pferat me sibi. i. ne plus me diligat. Hic custos. i. dametas alienus ouis id est ouem mulget. i. sugit oues bis in hora. i. in die et succus. i. liquor subducitur. i. auferitur pecori et lac subducitur agnis. **I**nfelix. Dicit menalcas q. inter alia pecora oues sunt aialia infelicia q. coter hnt miseros pastores: ubi vult diffamare dametam. i. virgilium ex inuidia dicens Ipe neera. et dedignatur ipm nominare nomine ppo sicut ipa petenda michi. i. tpe dametas blanditur neere pellici coter pastoribus: et timet ne ipa preponat sibi dametam et sic est inuidus.

Hic alienus ouis. i. in isto loco iste pastor bis in hora mulget oues et sic e. valde auarus et sugit totam substantiam ouium et agnorum tanq. mercenarius et non est verus pastor. q. d. cornificus q. virgilius non erit predilectus a cesare q. non est nisi tyrannus et crudelis extractor populi.

Parcius ista viris tamen obijcienda memento.

Da.

Novimus: et qui te transuersa tuentibus hircis.

Et quo (sed faciles nimphe risere) facello.

Menalca memento ista scz verba esse obijcienda. i. dicenda parcus. i. modestus viris. i. fortibus: nam nouimus te supple et nouimus q. te corruperit supple et nouimus quo. i. in quo loco facello. i. templo. et hoc dicto hircis tuentibus transuersa scz nimphe faciles ad mram risere. i. derisere te. **P**arcus ista viris. Respondet virgilius dicens. tu non debuisses obijcere talia friuola viro constanter q. non timet talia verba inutilia et spaliter tu que bene cognosco esse infamem: q. q. videt te videt unum hircum et es. viso enim vno hircu q. respicit transuersaliter et tu videris. i. tu es valde inuidus luxuriosus sicut hircus q. tpe libidine respicit oblique. et capite ibi transuersa aduerbialiter. i. nomine aduerbio. **E**t quo. i. nonne bene scito q. tu dimisisti suprum in loco sacro. i. in templo nymphaarum q. e. sacrilegium et meruisti lapidari si nimphe non fuisset tibi misericordes: faciles. i. benigne et exorabiles et gratoe: derisus tu es a deabus tanq. turpis.

Tum credo cum me arbutum videre nuconis

Ab.

Atq. mala vites incidere falce nouellas.

Dametia credo q. nimphe derisere q. videre. i. viderunt me. i. menalcam incidere. i. amputare arbutum. i. arbores in tali loco exites nuconis. i. illius pastoris: et etiam q. viderunt me incidere vites nouellas. i. teneras mala falce. i. malo instrumento. **T**um credo. Respondet menalcas rustice et naturaliter: rustici enim q. obijciunt eis opprobria non purgant se a primis obiectis sed addunt alia ut forte ostendant non esse vicia magna q. dicant non feci q. d. dictis imo etiam hoc et hoc: sed ista non sunt magna vicia. Naturaliter enim homines irati hoc faciunt. audet enim non solum fecisse mala: imo et illa fateri sine verecundia. dicit ergo menalcas bene credo q. nimphe risere q. viderunt me propter suprum: et hoc fuit verum etiam q. commissum aliud crimine scz q. abscondi nouellas vites q. in est capitale crimen: sed antique bene possit sine damno abscondi. q. d. et si ego commisi hoc et illud q. d. tibi est q. non potes me corrigere.

Aut hic ad veteres fagos: cū daphnidis arcū
Fregisti: et calamos: que tu peruerse menalca
Et cum vidisti puero donata: dolebas.

Da.

Et si non aliqua nocuisses mortuus esses.

¶ Menalca nimphę supple viderūt te hic. i. in isto loco. s. ad veteres fagos cū fregisti. i. rupisti arcū et calamos. i. fistulas daphnidis. i. illius pueri. que scz arcū et calamos o peruerse. i. pessime menalca cum vidisti donata id ē data puero. i. daphnidi dolebas. i. tristabaris: et si nō aliquatenus vel aliqua ratione nocuisses. i. malū fecisses puero tu mortuus esses. i. tu perires ex inuidia. ¶ Aut hic. Dametas. i. virgilius iterū redarguit cornificiū inuidie et detractiōis: qz pridie fregit arma et fistulas daphnidis pastoris et erat iratus quia arma et fistule erāt data daphnidi et ex inuidia mortu⁹ fuisset si nō nocuisset ei in aliquo. Pastores em̄ hnt arma vt dī in georgicis. Armaqz amicleū canē cretascos pharetras. In hoc vult oñdere qz cornificius erat sibi inuidus: qz cesar dederat sibi agros. vult etiā dicere qz cornificius lacerauerat carmina hesiodi poete. In georgicis etiā utebat illis tanq̄ suis. Inuidebat etiā virgilio qui habebat artem poeticam.

Quid domini facient audent cum talia fures?

Ahe.

Non ego te vidi damonis pessime caprum

Excipere insidijs multum latrante lycisca?

Et cum clamarem (quo nunc se prozipit) ille

Tytire coge pecus: tu post carecta latebas.

¶ Quid dñi. i. principes faciēt cū fures. i. latrones audēt facere talia facta supple. o menalca pessime. i. peruerse non. i. nōne ego vidi te dametā excipere. i. furari caprū damonis. i. illius pastoris insidijs. i. occulte et hoc dicto lycisca. i. cane siluestri latrante. i. clamāte: et cū clamare. i. dicerē tytiro. o. tytire coge. i. duc pecus vlt̄ serua quo. i. ad quē locū ille. s. dametas se prozipit. i. se trās portauit et tu latebas. i. absconditus eras post carecta. i. illū locū in q̄ crescūt carices. ¶ Quid dñi. Menalcas vocat nūc dametā furē. dicēs qd fieret si loq̄ res vni dño qñ iste fur audet sic rñdere. Sunt autē quedam noīa que significantur per officia sicut amator sapientie dicitur philosophus et nomen triū litterarum dicitur fur. sicut plautus euidā latroni dixit tu es homo triū litterarum. et sic ex officio furandi. vult etiam dicere qz virgilius est seruus miser et indigens quia solt tales furant. dicit em̄ catho. Quis deest aliena sequitur. Inūquid ego te vidi furantē caprū damonis pastoris et quando ego clamaui lycisca clamauit et tu te abscondisti retro carecta: et hoc confirmat se esse furē quia visus est certissimus sensuū et vult dicere qz virgilius furatus est ab homero et a theocrito et esyodo carmina que dicebat eē sua: vlt̄ furatus est possessiones vel agros cesaris. Et est lycisca vel lyciscus canis ex lupo et cane gñatus et est optimus canis cōtra lupos: ideo dicit qz in furādo lycisca latrabat et Virgilius se abscondit in carectis id est locis vbi crescunt carices.

An michi cantādo victus nō redderet ille Da.

Quem mea carminibus meruisset fistula caprum

Si nescis meus ille caper fuit: et michi damon

Ipse fatebatur: sed reddere posse negabat.

¶ An ille. i. damon victus superatus cantādo nō redderet michi damete capris supple quē scz caprū mea fistula meruisset carminibus. i. cantibus o menalca si nescis. i. si ignoras ille caper meus fuit et damō. i. ille pastor fatebat michi damete illū caprū eē meū. sed negabat se damonē posse reddere. i. restituere. ¶ An michi. Respōdet dametas. i. virgilius nō multiplicando vicia sicut prius fecit menalcas sz dicit se non eē furē nec ceptū rē alienā inulto domino qz ille caper erat suus qd bene sciebat damon et confitebat sed dicebat seipm non posse reddere qz differebat ipm dare donec faceret carmē vtragediā. Et interrogabat virgilius cornificiū dicens nūquid bene scis q ego possum bene obtinere illū caprū ex carmine meo. i. nūquid bene scis q possū et bene scio facere tragedias et carmina que sic vocantur a tragos qd est hircus qz premisi tragicorū erat hircus. et sic dato q nō fuisset meus tñ poteraz illū licite accipere qz paratus eram illū mereri cantādo. et p hoc significat q virgilius si tenebat agros non tenebat nisi suos et cesar hoc bene sciebat. sz vix poterat eos sibi restituere qz eos dederat suis militibz. verū tñ ppter sui scientiam et magnā prudentiā et subtilia carmina cū deuotis et humilibus precibus meruit eos sibi restitui et sic meruit caprū cantando sicut dicit oratior Carmine qui tragico vilē cantauit ob hircum.

Cātādo tu illū: haud vnq̄ tibi fistula cera

Abē.

Iuncta fuit: num tu in triujs indocte solebas

Stridenti miserum stipula disperdere carmen?

¶ Construe sic. Meruisti supple hīc illū caprū cantando quasi diceret nō. qz haud p nō fistula nūq̄ fuit tibi iuncta. i. cōiuncta cera nū. i. nūqd solebas idocē. i. inutiliter. vel indocte pōt eē vocatū casus disperdere. i. vlulare carmen miserū in triujs. i. in biujs stipula. i. fistula stridenti. i. male resonanti. ¶ Cātando tu illū. Oblurgat iterū menalcas. i. cornificius cōtra virgiliū dices tu meruisses caprū cātando. tu mētrīs. qz nūq̄ sciuiſti cantare nisi solū vlulare in biujs et nūq̄ habuisti bonā fistulā iunctā cera: sz solū mō fistulā scissā male et stridule resonantē. i. nūq̄ habuisti bonos libros ad studēdū nec vnq̄ bonā phiam sciuiſti. ¶ Et sciendū q pastores q vendebāt lac timebant eē i quadrujs vbi vlulabant ad denūciādū lac eē venale in memoriā cereris. qz qñ qrebat filiā suā pserpinā vlulabat in vibibus et triujs sicut dī in eneid. Horcurnisq̄ echate triujs vlulata per vbes.

Vis ergo inter nos qd possit vterq̄ vicissim

Da.

Experiamur: ego hanc vitulam (ne forte recuses

Bis venit ad mulctram: binos alit vbere fetus)

Depono. tu dic mecum quo pignore certes.

Menalcas vis. i. consentis ut experiamur id ē pbemus inter nos qd vter
q nrm possit. s. cantare et ego dametas depono. i. in vadiū pono hanc vitulā
et ne forte recuses. i. refuses cā dico tibi q tpa alit id ē nutrit binos fetus. i.
duos vitulos vberē. i. mānulla sua et dic mihi quo pignore. i. q vadio certes
mecū. ¶ **A**ls g. Rndet dametas. i. virgilius tu dicis q nescio cantare: vis tu
q cātemus ambo inter nos qz nō habemus iudicē qz adhuc non venit pales
mon et ponamus vadia inter nos q succedant victori: et ego depono vel assie
gno pēiū vel vadiū carmis. s. vnā vaccā iuuēcā. q lz sit iuuenis tñ bis i die ve
nit ad mulcrā. s. mane et sero. et possumus dicere mulcrā vel mulctrum vel
mulctrariū vas in quo mulget lac. dñ em in georgicis implēt mulctraria vac
ce. Tu dic mecū quo pignore certes. i. quod vadiū vis ponere.

De grege nō ausim qcōq deponere tecum **A**Be.

Est michi nāq domi pater: est iniusta nouerca.

Bisq die numerāt ambo pecus: alter et hedos.

¶ **U**erum id quod multo tu te ipse fatebere maius

Insanire libet: quoniam tibi pocula ponam

Fagina: celatum diuini opus alchimedontis:

Lenta quibus torno facili superaddita vitis

Diffusos hedera vestit pallente cōzymbos.

In medio duo signa conon: et quis fuit alter?

Descripsit radio totum qui gentibus orbem.

Tempora que messor: que curuus arator haberet.

Necdum illis labra admoui: sed condita seruo.

¶ **N**on ausim. i. auerē deponere. i. sequestrare quicq. i. aliqd de grege. i. ex
ouibus nāq pater est mihi domi et nouerca iniusta est domi. qz p et ambo scz
pater et nouerca numerāt. i. cōputant pecus id ē oues bis in die scz mane et se
ro. et alter numerat hedos. verum deponā supple id qd tu fatebere. i. dices eē
maius. s. vadiū q sit vacca. et libet. i. expedit te insanire qm pono tibi ista sup
ple. ¶ **N**ā ponā pocula. i. vasa fagina id ē de fago facta: q sūt opus celatū al
chimedontis diuini. i. illius preclari sculptoris. quibus. i. in quibus poculis
vitis lenta supaddita torno facili vestit. i. cooperit coribos. i. vuas hederarū
diffusos. i. dispersos hedera. i. arbore pallente. i. pallida in medio illorū pocu
lorū sunt duo signa scz conō. i. ymago cononis ducta et qz fuit alter? agrico
le nesciunt supple sz fuit ille q descripsit totū orbē gentibus. i. hominibz ra
dio. i. cū virga et descripsit que tpa messor id est videmator haberet et descri
psit q tpa arator hēret. i. rusticus possideret. et ego menalcas necdū. i. nō ad
huc admoui id est apposui labra illis poculis. ¶ **D**e grege. Rspōdet menal
cas id ē cornificius sicut ille qui timet vinci qz tpe non auderet deponere ali
quod aīal de grege qz habebat nouercā et patrem qui bis in die numerabāt
gregem scz mane et sero. et dicit iniusta qz cōmuniter nouerce sūt iniuste pri

mogenitis. Verum id quod multū. &c. Et tibi dabo unū aliud pretius quod
est melius q̄ vacca tua scz unū vas de fago ad potandū quod factum est ab
eximio sculptore scz ab alchimedonte in quo sculpta est hederā alba habēs
corymbos. i. baccas vel grana quedā et supra illā hederā est tornata vel cum
torno facta vna vitis q̄ cooperit illos corymbos. & i medio illi⁹ vas est yma
go cononis q̄ fuit dux et ymago vnius alterius philosophi. ¶ Descripsit ra
dio. i. cū vīrga cū qua vītūtur geometri qz fuit astrologus. ¶ Necdum illis.
id est illa pocula non sunt adhuc in vfu sed sunt noua. i. recentia. ¶ Per ista in
telligitur qz cornificius timebat vxorem suam et non audebat deponere ni
si poculum solum id est quēdam librum de quo mulier non curat. et vult vi
cere qz habet quendam librum quem virgilius nunq̄ vidit.

Et nobis idem alchimedon duo pocula fecit

Ade.

Et molli circum est ansas amplexus achanto.

Orpheaqz in medio posuit: siluasqz sequentes

Necdum illis labra admouit: sed condita seruo

Si ad vitulam spectes nihil est qz pocula laudes.

¶ Et idēz alchimedon. i. ille sculptor fecit duo pocula et ille alchimedon am
plexus est ansas. i. illud per quod tenemus vasa circū. i. vndiqz achanto id est
illa herba molli. i. flexibili et ipse posuit orphea illum cantorem et posuit sil
uas. i. nemora sequentes scz cantum orphei. necdum id est nō adhuc admo
uit id est posuit labra illis vas. sed seruo illa condita id est abscondita et si spe
ctes id est respicias ad vitulam id est vaccam nihil est qz id est quare laudes
pocula. ¶ Et nobis idem. Rūdet dametas cōdemnando pocula q̄ menalcas
reputabat pretiosa. Illud ei non est pretiosū quod est cōmune. dicit ergo vir
gilius ego etiā habeo duo pulchra pocula ab alchimedonte et circa ansas ē
sculptus achantus herba volubilis & in medio posuit orpheū qui fuit opti
mus cantor qui faciebat siluas coreare & ideo in poculis meis sūt sculpte sil
ue sequentes orpheū. ¶ Necdum illis. derisorie repetit verba cornificij et est
ypallage quia non mouemus labra ad pocula sed ccontra et sic si consideres
vitulam meā non laudabis pocula tua respectu eiusdem.

Nūqz hodie effugies: veniā quocūqz vocaris

Ade.

Audiat hec tantum: vel qui venit: ecce palemon.

Efficiam posthac ne quēqz voce lacesces.

¶ Dameta nūqz effugies id ē vitabis disputationē hodie q̄cūqz. i. ad quē
cūqz locū vocaris. i. vocaueris veniā. i. descendā. aliqz supple audiat hec id ē
hāc disputationē vel ille q̄ venit audiat nos et ecce palemon q̄ audiet nos et
ego efficiā id ē faciā posthac ne lacesces. i. puoces quēqz. i. aliquē voce. i. ver
bis tuis. ¶ Nūqz hodie. Loquit menalcas. i. cornificius nō effugies disputa
tionē ego veniā tecū quocūqz volueris & veniat aliquis q̄ audiat nos & nō cu
ro qz sit veniat a casu. ecce palemon. i. qdā pastor vīl mecenas q̄ audiet nos.

Quin age si quid habes: i me mora nō erit vlla

Da.

Nec quēqz fugio: tantum vicine palemon

Sensibus hec imis (res est non parua) reponas

¶ Construe. Qui. i. quāto age id ē dic. si habes qd. i. alqd ad dicendū vlla mora. i. aliqua tardatio nō erit in me dameta: nec fugio. i. effugio quēq. s. o palemō vicine reponas. i. iudices hec. i. hanc disputatōē sensib⁹ imis id est bona prudentia qz res id ē disputatio non est parua. **¶ Qui age.** Rūdet dametas si scias aliquid ostende illud corā quocūq. iudice. Tm vicine palemō capiat beniuolentiā qz vocat eū suū vicinū et aduertit eū vt bñ consideret argumentatōē amborū qz de magna re agitur.

Dicite quādoqdē in molli cōsedim⁹ herba **Palemō**

Et nunc omnis ager: nunc omnis parturit arbos:

Nunc frondent silue: nunc formosissimus annus.

Incipe dameta: tu deinde sequere menalca.

Alternis dicetis: amant alterna camene.

¶ Vos ambo dicite carmina vestra quādoquidē cōsedimus id ē quiescimus in herba molli et nūc oīs ager pturit. i. germinat nūc. et oīs arbos parturit nūc et silue nūc frōdent. i. florent et annus est supple formosissimus nūc o dameta incipe carmina tua. et o menalca sequere deinde. i. dices post dametam carmina tua. et vos dicetis carmina alternis scz vicibus. qz camene id est muse amant alterna. i. alternatim dicta. **¶ Dicite.** hucusq. locuti sunt menalcas et dametas. nūc loquit palemon q a casu occurrit et eligit iudex et loqē more pastozū dicene dicite carmina vestra supra herbā viridem: nūc em floret oīs ager et parturit omnis arbor. carmina em requirunt cor letum. incipe dameta. et postea menalcas tibi respondebit.

Ab ioue principiū muse: iouis omnia plena. **Da.**

Ille colit terras: illi mea carmina cure.

¶ Principiū muse. i. carminis mei est ab ioue. i. ab illo deo oīa sunt plena iouis. i. oīa sunt in potestate iouis. ille iupiter colit id est arat terras et mea carmina sunt cure. i. sollicitudini illi ioui. **¶ Ab ioue principiū.** i. incipiā carmen a ioue vel cesare qz oīa sunt plena iouis quia deus est vbiq. et semp vel potestas cesaris est vbiq. locorum. **¶ Illi mea carmina.** id est iupiter vel cesar complacet in carminibus meis.

Et me phebus amat: phebo sua semp apud me **Ahe.**

Munera sunt lauri: et suaue rubens hyacinthus.

¶ Phebus. i. ille deus amat me. et lauri sunt semp apud me id est menalcā phebo id est illi deo sua munera id est dona et hyacinthus illa herba rubēs id est rubea est suaue donū vel suaue pōt esse captum aduerbialiter. **¶ Et me phebus amat.** Respondet menalcas dicene. si tu habes iouem propiciū ego habeo phebum qui est sūmus deozū qz vnicūq. deus suus est summus. tō diciē cōmuniter si quis amat ranā ranā putat esse dyanam. et phebus dat mihi sua munera laurum et hyacinthū herbam rubeam. i. dignus sum corona laurea. **¶ Abi notandū est** q phebus amant daphnē que fugiēs a facie eius mutata est in laurū qz amātes virginitatē semp virent sicut laurus.

Phœbus autē et boreas amauerunt puerum hyacintū: boreas vero q̄ puer
magis delectabatur in amore phœbi: percussit de vno disco hyacintū et interfe-
cit eum sed mutatus est in florem sui noīa.

Malo me galathea petit lasciuia puella.

Da.

Et fugit ad salices: et se cupit ante videri.

¶ Cōstrue sic. Galathea id ē cōcubina sc̄z lasciuia puella. i. voluptuosa petit
id est percutit me malo. i. pomo et ip̄a fugit id ē currit ad salices. i. ad loca vo-
luptuosa. et cupit se videri. i. a me ante. i. anteq̄ recedat. **¶** Malo me. Hic da-
metas laudat se ex sua pulchritudine dicēs q̄ galathea cōcubinaprouocat ⁊
percutit ip̄m pomo in signū amoris: ⁊ fugit āte cū ad salices. i. ad loca delecta-
bilia. s̄z vult ante videri vt ip̄e sequat̄ cāvisam: vt ip̄e percipiscat decorē suū
per hoc volūt aliq̄ q̄ nō solū roma: imo etiā galathea. i. gallia petebat car-
mina virgilij: et sic laudat se a scientia.

At michi sese offert vltro me⁹ ignis amyntas:

Abē.

Notior vt iam sit canibus non delia nostris.

¶ Cōstrue. Et amyntas id est ille puer meus ignis. i. amor meus notior id ē
adeo notus offert sese mihi vt delia. i. amica mea vel dyana q̄ est dea venas-
tionis non sit tā notior n̄ris canibus sicut est amyntas. **¶** At mihi. Rūdet me-
nalcas dicēs: sicut tu habes amicā puellam: ego habeo puerum amicū id est
forte cesarē a puritate sensus vocatū puerū. ⁊ est mihi tā tā p̄uatus q̄ canes
met agnoscūt cū sicut amicā meā deliā v̄ dyanā a delos insula dictam.

Parta mee veneri sunt munera: nāq̄ notauī

Da.

Ipse locum aerie quo congesse palumbes.

¶ Munera. i. dona sūt parta. i. preparata mee veneri. i. mee amice: ip̄e. i. ego
dametas notauī locū sc̄z quo. i. in quo palūbes id ē ille aues aerie. i. in aere
volātes cōgesse id ē nidos fecere. **¶** Parta mee. Iterū dametas gloriatur in
domo et possessione sibi data dicens: ego habeo tā locū paratū mee veneri vt
delectationi q̄ signatū meū locū delectabilem et pingue vbi palūbes colle-
gerūt nidos suos: ⁊ hoc sit ī arborib⁹ spissis ⁊ ī terra fructifera.

Quod potui puero siluestri ex arboze lecta

Abē.

Aurea mala decem misi: cras altera mittam.

¶ Et ego menalcas feci qd̄ potui. nā misi puero. i. amico meo id ē amyntē vt
cesari decē mala id ē poma aurea. i. aurei coloris lecta id ē collecta ex arboze
siluestri: ⁊ ego mittā cras altera sc̄z poma. **¶** Quod potui. Hic menalcas di-
cit se etiā portasse donū delectabile suo amico. i. decē poma siluestria que tā
sibi misit: et cras mittet alia. i. mittet cesari decem eglogas bucolicorū ⁊ ge-
orgica. pōt etiam intelligi per predicta templum delectabile quod virgili⁹ p-
ponit in georgicis cōstruere in reuerentiā cesaris. vbi dicit In medio mihi
cesar erit templūq̄ tenebit. Et cornificius iactat se in laudem cesaris facturū
rum bucolica et georgica melius q̄ virgilius.

Quotiens: et que nobis galathea locuta est.

Da.

Partem aliquam ventri diuum referatis ad aures.

Construe. **O** quotiens galathea locuta est mihi supple: et quod id est qualia dulcia verba galathea. i. amica locuta est nobis. o vos venti referat aliquam partem verborum dulcium ad aures diuini. i. deorum: quia ita dulce locuta est ut deorum auditu eius digna sint verba. **C**onstrue. **H**ic dametas gloriatur in dulci loquio galathee: ubi vult dicere quod cesar priuate et secrete loquatur secum optas quod aliquis ventus deferat illa dulciloquia ad aures potentium: quia si ipse se laudaret laus sua sordesceret: ideo vellet quod venti deferrent.

Quid prodest quod me ipse animo non spernis amynta: **A**he.

Si dum tu sectaris apros ego rhetia seruo.

Construe. o amynta quid prodest quod non spernis me animo. i. libentissime amas. Si dum. i. si quando tu sectaris apros. i. vadis ad venandum apros: ego menalcas seruo id est custodio rhetia. **Q**uid prodest. occulte menalcas ostendit dametam mentiri et quod cesar non diligit ipsum: quia quando cesar vadit ad venationem dametas solum seruat rhetia quod est minime delectationis in venatione. q. d. de virgilio sub propria persona: si cesar amasset te duxisset te ad bellum contra anthonium vel aduersum aliud bellum quod voluit cesar facere.

Phyllida mitte mihi: meus est natalis yola: **D**a.

Eum faciam vitula pro frugibus: ipse venito.

Construe. o yola o deus mantuanorum mitte mihi phyllida id est amicum meum quod est meus natalis id est dies natalis mei et cum faciam id est sacrificabo vitula id est ex vitula pro frugibus ipse id est tu yola venito. i. ventus ad sacrificium. **P**hyllida mitte. Dametas gloriatur in diuitiis suis ubi aduertendum est quod antiqui venerabantur diem sue natiuitatis et cum in omnibus alijs sacrificijs castitas seruaretur tamen specialiter in sacrificijs illius diei utebantur voluptatibus ideo dametas orat yolam pastorem ut in die sui natalis mittat ei phyllidam communem eorum amicum et quando faciet vitula. i. quando offeret vel sacrificabit vitulam pro frugibus rogat ipsum ut adsit etiam in propria persona: quia tunc non est opus voluptatum nec ut mittatur phyllis: ubi est aduertendum quod antiqui ante messes ducebant circa agros vineam vitulam quam postea sacrificabant cereri ut etiam habet in georgicis. Tuncque nouas circum felix eat hostia fruges. Et faciebant festum sue natiuitatis. et est phyllida actus grecus huius nominis phyllis et yola est vocatiuus grecus huius nominis yolas.

Phyllida amo ante alias: nam me discedere fleuit: **A**he.

Et longum formose vale: vale inquit yola.

Ego menalcas amo phyllida ante alias mulieres et phyllis fleuit me. i. a me discedere id est recedere et ipsa fecit supple discedendo. longum id est longam rationationem dicendo mihi o yola id est menalca formose vale vale. **P**hyllida amo. hic menalcas habet aliud nomen scilicet yolas vel est anthos nomasia sicut vir fortis vocatur achilles vel sanson: et adulter vocatur paris. ita optimus pastor vocatur yolas qui fuit pastor dei ficus. dicit ergo menalcas quod ipse amat felicitatem et voluptatem et quod phyllis ipsum diligit plusquam alios. quod probat quia quando recessit ab eo fleuit amare et longam recommendationem sibi fecit dicendo sepe vale vale quod est verbum discedentium. scilicet capite ibi vale nominaliter et est nomen indeclinabile: seruat tamen accidentia verbi: quia doctrinale dicit quod est ibi.

si sole et boethello: producit enim vltima syllaba deuale secundum naturam verborum scilicet huius
gatiōis. sed in hoc metro corripitur et est boethello. quia vocalis non sedit vocali et signifi-
ficatur ibi quod menalcas tacet se esse ita diutius sicut daretur as.

Triste lupus stabulis: maturis frugibus ymbres: Da.

Arboribus venti: nobis amaryllidis ire.

¶ Construe. lupus est triste. id est res tristis vel pertraria stabulis. id est ipsis agnibus et ym-
bres sunt tristes vel contrarie frugibus: et venti sunt contrarii arboribus et ire
amaryllidis id est vxoris sunt tristes nobis pastoribus id est mihi. ¶ Triste lu-
pus. Hic deinde proponit aliqua prouerbia naturalia ut experietur an me-
nalcas sciret proponere talia. et dicit quod ista sunt contraria lupus et stabula. et
capit ibi stabula pro agnibus vel ouibus: et est continens pro contento: et pluuia
est contraria frugibus maturis et veteri arboribus et vxores irate suis maritis.

Dulce satis humor: depulsis arbutus hedis: Ahe.

Lenta salix feto pecori: michi solus amyntas

¶ Humor. id est humiditas est dulce. id est res dulcis satis. id est segetibus. et arbutus id est
illa arbor est dulcis hedis id est capris depulsis id est separatis a matribus et
salix id est illa arbor lenta est dulcis pecori id est gregi. et amyntas. id est ille puer
solus est mihi dulcis. ¶ Dulce satis. Respondet menalcas dāns prouerbia con-
traria dicens quod huius ymbres sunt contrarie frugibus maturis tamen sunt dulces semi-
nibus et arbuta sunt dulcia hedis separatis a matribus. Salix etiam est dul-
cis ouibus et capris. sed solus amyntas est dulcis mihi menalce. et nihil sibi
placet sicut ille puer vel sicut cesar. quasi diceret quod non est sibi cura si ama-
ryllis. id est roma vel cives romani non diligant eum: quia cesar eum diligit. co-
sules enim erant pro virgilio contra cornificium.

Pollio amat nostram quis sit rustica musam Da.

Pierides vitulam lectori pascite vestro.

¶ Pollio. id est ille patronus amat nostram musam id est carmina nostra quis sit
rustica id est quis carmina sint de rebus vilibus facta: o pierides o muse pa-
scite id est nutrite vitulam. id est vaccam vestro lectori. id est pollioni. ¶ Pollio amat.
hic blanditur dametas suo patrono scilicet pollioni ad cuius rogatum facta sunt
ista bucolica: pollio enim amabat carmina et scripsit tragedias et hystorias
¶ Pierides. pieria est regio macedonie in qua habitant muse dec carmi-
nibus orat dametas ut ille muse dent pollioni pinguem vitulam. id est primum carmi-
nis bucolici. quod ei ascribitur tanquam protectori. et gloriatur in hoc virgilius
quod huius bonos amicos in senatu.

Pollio et ipse facit noua carmina: pascite taurum Ahe.

Iam cornu petat: et pedibus qui spergat harenam.

¶ Construe. et ipse pollio facit noua carmina. pascite taurum quod taurus petat cor-
nu et qui spergat harenam pedibus. id est qui inuadat homines cornu et scalpat ter-
ram suis pedibus. ¶ Pollio et ipse. Hic ostendit menalcas se etiam diligere a pollio-
ne. et blanditur ei sicut facit dametas imprecando non sibi vitulam: sed taurum qui
est fortior. dametas enim per vitulam significabat fecunditatem carminis: menalcas
autem per taurum intelligit fortitudinem sensus ad perficiendum carmina aliorum poetarum.

Qui te pollio amat veniat:quo te quoq; gaudet Da.

Abella fluant illi:ferat et rubus asper amomū.

¶ Construe. O pollio qui amat te veniat. i. pueniat ad talē trīphū quo. id ē ad quē gaudet te venisse supple. ⁊ mella. i. illi liquores fluant id est fecunda sint illi ⁊ rubus asper. i. durus ferat. i. tribuat ei amomū florē redolētissimū. ¶ Qui te pollio. Iterū dametas blādī pollioni īprecādo oīa bona illi q̄ ipm diligit q̄ optat īpī pollioni dicēs: o pollio ille q̄ diligit te pueniat ad talē pfectionē ad qualē vellet te puenire. ⁊ fluat illi abūdantia mellis ⁊ sint ei oīa fecūda ⁊ fertilia sic q̄ dumus ferat amomū florē redolētissimū ⁊ bñdicat terra in opere suo.

Qui baviū non odit amet tua carmina meui. Abbe.

Atq; idē iungat vulpes:et mulgeat hīrcos.

¶ Ille q̄ nō odit baviū. i. illū poetā o meui. i. o poeta ille amet tua carmīa ⁊ q̄ amat tua carmīa ille idē iūgat vulpes. i. illa aialia aratro ⁊ ille idē mulgeat hīrcos. i. lac trahat ex hīrcis. ¶ Qui baviū. menalcas facit facetā derisionē volēs sīgñe q̄ carmīa virgilij ⁊ pollionis nīlī valēt q̄ bavi⁹ ⁊ meui⁹ fuerūt duo ignari poetē iūmici virgilij ⁊ horatij ⁊ carmīa vni⁹ erāt eq̄ misera sicut carmīa alteri⁹ iō dī meui q̄ nō diligit vī odit carmīa baviū amet tua carmīa q̄ sīnt iū iūlo de ignorātia atq; idē iūgat vulpes. i. ille q̄ diligit carmīa vīa pdet tps suū sicut ille q̄ iūgit aratro vulpes vel q̄ mulget hīrcos.

Qui legitis flores et humi nascētia fraga: Da.

Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis in herba.

¶ O pueri q̄ legitis. i. colligitis flores ⁊ fraga. i. mora rubea nascētia id ē cre scētia humi. i. in herbis fugite hīc. i. recedite ab illo loco q̄ anguis frigidus id est serpēs venenosus latet in herba. ¶ Qui legitis. Hic dametas pponit vñū enigma loquēs ad pueros qui colligūt flores ⁊ fraga q̄ sūt mora rubea nascētia ex herbis et dicit eis: o pueri fugite hīc q̄ anguis latet i herba: et loquē mātuānis q̄ habitāt īter milites asperos q̄ mordēt et interficiūt sicut anguis et cōsulit eis cedere maiori iuxta dogma cathonis. maiori cede.

Parcite oues nimīū pcedere:nō bene ripe Abbe.

Creditur:ipse aries etiam nunc vellera siccāt.

¶ O pastores parcite. i. phibete oues nimīū pcedere. i. ne oues nimis proce dāt. nā nō bene creditur. i. cōfidit ripe: aquarū supple: q̄ ipse aries nūc desiccat vellera. i. pellē suā. ¶ Parcite. Hic menalcas ostēdit se bñ intellexisse pcedictū enigma esse dictū de mātuānis: q̄ sub vno alio enigmate ostēdit illō q̄ accidit virgilio. q̄ cū repeteret agrū suū arrius centurio interemisset euz nī si saluisset in fluuiū. Et dictū est sibi Veteres migrate coloni: iō dicit Menalcas ad pastores mantuanos nō ducatis oues iuxta ripariā ne cadāt in fluuiū: q̄ nuper cecidit vnus aries qui adhuc siccāt vellera sua quia nō est dīa q̄ cecidit.

Lytire pascentes a flumine reicecapellas. Da.

Ipse (vbi tempus erit) omnes in fonte lauabo.

¶ Tytore reice. i. repelle a flumine. i. a fluuio capellas pascentes: et ipse id est ego lauabo oēs in fonte vbi ipse erit: opportunū supple. Tytore. Hic dametas precipit reicere capellas a flumine quia ipse lauabit eas cum ipse fuerit: et non lauabit in riuo sed in fonte. i. quando cesar redierit de bello actico virgilius imperabit pacem matiuanoz a cesare: et loquetur ei in propria persona non per aliam interpositam sicut fecerat prius antequam haberet noticiam cesaris per pollionem: in cuius laudem fecit istam eglogam. et dicit Seruius quod reice capellas est proceleumaticus per dactylo. sed secundum doctrinale et modernos reicio et refert per distat. producit re. et sic non potest esse proceleumaticus sed est syneresis et confluit due vocalis in unam: et debet proferri rice.

Logite oues pueri: si lac preceperit estus Ade.

Uti nuper: frustra pressabimus vbera palmis.

¶ Pueri. i. pastores cogite. i. in ouilia colligite oues si estus. i. calor preceperit. i. preoccupauerit lac ut nuper fecit supple frustra pressabimus id est constringemus vbera. i. mamillas palmis. i. digitis vel manibus. **¶** Logite oues Menalcas iubet cogere oues in tecta propter calorem solis qui exterminat lac. et per hoc intelligit quod mantuani captiui sub furore tribulationis non possunt fructificare nec tunc est tempus repetendi agros donec pertransseat furor.

Eheu quod pingui macer est mihi taurus in aruo? Da.

Idem amor exitium est pecori: pecorisque magistro.

¶ Eheu quod. i. quantum taurus est macer in aruo. i. agro pingui. i. fertili. Nam idem amor est exitium. i. destructio pecori id est gregi: idem. i. amor est exitium magistro pecoris. Eheu. Hic dametas tangit materiam et paupertatem matiuanoz dicens quod taurus suus est macer in agro pingui. et dicit quod hoc est per amorem: quia amantes desinunt comedere et obliuiscuntur pastus et dicit quod idem amor est destructio pastoris et gregis. et magis intelligit iste sermo de amore cupiditatis qui crescit in imensum quod de amore concupiscente carnalis: quia propter auariciam et cupiditatem propter multam tribulationem fuerunt virgilius et alij mantuani: ideo dicit idem amor.

His certe neque amor causa est: vix ossibus heret. Ade.

Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos.

¶ Certe amor non est causa his. i. agnis quod sunt macri: sed vix heret ossibus. i. vix ossa eorum cohererent. et nescio. i. ignoro quis oculus id est quod aspectus fascinat. i. corrumpit agnos. **¶** His certe. Reddit menalcas aliam causam dicens quod amor non est causa maceracionis: et intelligit de amore concupiscente carnalis. sed superbia excecavit matiuanos et orta est inter eos discordia sicut dictum est prius. En quo discordia ciues perduxit miseros.

Dic quibus in terris (et eris mihi magnus apollo) Da.

Tris pateat celi spacium non amplius vlnas.

¶ Menalca dicit quibus in terris. i. in quibus locis spacium celi pateat. i. appareat non amplius id est ultra tres vlnas. i. ultra illam mensuram. et eris mihi magnus apollo. i. summus sapiens. **¶** Dic quibus. Hic dametas proponit vniuersum aliud enigma et est questio talis in qua parte terre celum non videtur ultra spacium trium vlnarum: et est vlna mensura quantum duo brachia possunt extendi et respondet ad

inā questionē coronabitur sicut apollo. Sed nō datur responsio in textu. Intel-
ligitur tamē de puteo vno in quo si quis esset non posset videre celum ultra
latitudinem putei quando quis eēt in fundo.

Dic quibus in terris inscripti nomina regum Abc.

Nascantur flores: et phyllida solus habeto.

¶ Dameta dic mihi quibus in terris flores nascentur id ē crescunt inscripti
id est in scripto habentes nomina regū. et tu solus habeto id est habebis phyllida.

¶ Dic quibus. Menalcas nesciens respondere pponit aliud enigma et est ta-
le. in quibus terris crescunt flores habentes nomina regū. et dicunt aliqui quod per hoc intel-
ligit hyacinthus flos rubeus qui natus fuit ex sanguine atacis et hyacinthi si-
cut dicit ovidius. et isti duo vocantur reges quia fuerunt filii regū et sic hyacinthus
de nomine atacis habet unā syllabā et habet totū nomē hyacinthi regis. et si dametas
soluat istā questionem promittit ei phyllis tanquā ppa que est communis amica
pastorum et hoc est maius donū quod promittere ei posset. nam quod sit apollo
hoc est impossibile.

Non: nostrū inter vos tantas componere lites Pa.

Et vitula tu dignus: et hic et quisquis amores

Aut metuet dulces: aut experietur amarus.

Claudite iam riuos pueri: sat prata bibere.

¶ Rō est vrm iudicare sed nrm est. i. mei palemonis componere. i. finire lites id
est iurgia inter vos. et tu dameta et hic menalcas est dignus vitula et quisque
metuet amores dulces aut quisque experietur amarus talis supple est dignus
vitula. o pueri claudite iam riuos. i. finite disputationē sat prata bibere. i. sat
dixistis. ¶ Rō nrm. hic loquitur palemō iudex volens dare sententiā diffiniti-
uam et est ponenda pausa post nō. q. d. non vrm. sed nrm est sententiā dare vel
componere lites vras quia litigantes nō debēt eē iudices sue cause. lectura autem
non valeret si totū cōtinue legeret: quia diceret palemō se nō facturū quod facit
iudicat enim eos eē pares quia vnus dicit prius se pati tristitiā i ira amaryllidis
alter dicit se hēre dulcedinē amynte et sic viderent eē p̄r̄i: sed palemō p̄cordat
eos et dicit quod nō est p̄r̄ietas quia ista duo. i. metus et delectatio reperiuntur i eodē
quia quicūque amat delectat in re amata et timet ne perdat eā. ¶ Claudite. hic
ponit finem in hac egloga quia in fine dicit quod oues satis biberūt claudēdi sūt
riuuli aque que hauritur de puteo.

¶ Finis tertie egloge.

Scelides muse paulo maiora canamus:

Non oēs arbust a iuuāt: humilesq; mirice.

Si canimus siluas silue sunt consule digne:

Ultima cumei venit iam carminis etas.

Magnus ab integro seclorum nascitur ordo.

Iam redit et virgo: redeunt saturnia regna.

Jam noua progenies celo demittitur alto.
Tu modo nascenti puero: quo ferrea primum
Desinet: ac toto surget gens aurea mundo.
Casta faue lucina: tuus iam regnat apollo.
Teq; adeo decus hoc cui te consule inibit
Pollio: et incipient magni procedere menses.
Te duce si qua manent sceleris vestigia nostri
Irrita perpetua soluent formidine terras.
Ille deum vitam accipiet: diuisq; videbit
Permixtos heroas: et ipse videbitur illis:
Pacatumq; reget patrijs virtutibus orbem.

¶ Construe sic. o muse. i. dee sicelides. i. sicilenses canam⁹. i. describam⁹ paulo maiora. i. modicū altiora et arbuta. i. virgulta et mirice. i. ille arbores nō iuuant. i. nō delectāt oēs si canimus siluas. i. carmen buccolicū silue. i. carmina buccolica sūt digne consule scz pollione. vltima etas. i. ferrea carmīs cumet. i. sibillini venit. i. accessit et magnus ordo seclorū. i. seculorū nascit⁹. i. reficit⁹ ab integro. i. denuo et virgo. i. iusticia redit. i. reuertit⁹ et regna saturnia. i. aurea secula redeūt et noua pgentes. i. soboles celo. i. ex celo demittit⁹. i. deorsū mittit. o lucina. i. o iuno casta faue puero. i. filio pollionis mō nascenti. q; scz puero nascēte gens ferrea. i. dura p̄mū. i. in p̄mis desinet. i. cessabit et gens aurea surget toto mūdo tuus apollo. i. augustus cesar regnat id ē dñat⁹. o pollio decus. i. etas aurea inibit. i. inchoabit adeo. i. certe te p̄sule exite hoc cui. i. t̄p̄e huius etatis: et magni menses incipient pcedere. i. p̄petuo manere et si qua vestigia n̄rī sceleris manēt: illa supple fient irrita te. i. pollione duce. i. regnāte et soluēt. i. dissoluēt terras. i. oēs gentes formidine p̄petua. ille august⁹ vel saloniū puer pollionis accipiet. i. habebit vitā deū. i. deorū et t̄p̄e videbit heros. i. nobiliores p̄mixtos. i. cōmixtos diuis. i. dijs: et t̄p̄e augustus vel saloniū videbit illis. i. ab illis herotibus. et t̄p̄e reget id ē gubernabit orbē id est mūdū pacatū. i. pacificatū patrijs virtutibus. i. paterna idustria. ¶ Sicelides muse. Quarta egloga que d̄r interpretatio noui seculi in qua virgilius laudat augustū cesarem laudat etiam sinitū pollionē et eius parū filiū. et q; aggredditur magnā p̄siam. iō vocat auxiliū musarū et earū eloquētiā et p̄cipue vocat musas sicelides q; theocritus quē t̄p̄e insequitur in buccolicis suis fuit sicilensis et est sicelides adiectiuū grecū q; latini dicūt sicilenses. et pponit virgilius canere paulo maiora. ista em̄ egloga quāuis discedat a carmine buccolico: tñ non prorsus recedit ab illo. q; interserit aliqua buccolica. ¶ Nō oēs hic reddit rōnē quare vult transcendere buccolica et loquitur de alta materia q; non sp̄ iuuat vel delectat loqui de rebus paruis quas intelligit p̄ arbuta. i. rustica carmina et p̄ miricas. i. genesta que non crescunt in altū et capitur ibi iuuat personaliter. ¶ Alia cumet. hic notandū ē q; sybillavates fuit cumana. i. de cuma ciuitate que sybilla diuinit etates et secula p̄ metalla ita

¶ pma etas fuit aurea. i. optima. Scba argentea nō eque bona sicut palma.
Terna erea vel cuprea et vltima fuit ferrea. i. pessima inter alias. p̄dixit sy-
billa nō solū etates s; etiā p̄dixit q̄s regnaret in qualibet etate vel in quolibet
sclo: q̄ in sclo aureo debebat regnare saturnus. et in decio et vltimo debebat
regnare apollo. dicit ḡ virgilius q̄ p̄phetia sybille impleta est et intelligit de
augusto de pollione et de suo puero. pollio em̄ fuit dux exercitus germanici
q̄ cepit salona ciuitatē dalmatie et postea meruit cōsulatū et eodē anno susce-
pit de vxore filiū quē vocauit saloninū a noīe ciuitatis capte q̄ puer qm̄ nat⁹
fuit incepit ridere q̄ est cōtra naturā nascētū in quo parentes notauerunt
malū p̄sagiū. sed virgilius interpretat oīa in bonū. ille tñ puer nō diu vixit
iō p̄phetia sybille verius pertinet xp̄o q̄ salonino. ¶ Magnus ab integro.
hic tangit opintonē p̄horū antiquorū dicentū q̄ qm̄ annus eēt cōpletus q̄ cō-
tinet decē secula debebāt redire secula sicut prius vt inciperet vita aurea. dē-
cebant em̄ mūdū eē eternū et vitā regi et gubernari p̄ astra. iō qm̄ astra redeūt
ad cursū quē p̄mo habuerūt adducēt mūdovitā priore sicut habet. vi. eneid.
illi q̄ erūt in campo eliseo expectabūt illū annū resoluti: vt ip̄o resolutō redi-
rēt ad vitā suā sicut fuerūt. dicit ergo q̄ ordo scloz nascit ab integro. s. ab illo
magno āno quo p̄pleto et integro redeūt scla q̄ fuerūt sicut prius. Ista tñ opti-
mo est erronea q̄ veritas fidei est q̄ mūdus incepit et finiet et sicut incepit
nō p̄ naturā s; p̄ grām: sic etiā finiet p̄ grām qm̄ deo placuerit. et est notādū
q̄ d; p̄ferri seclorū p̄ syncopā q̄ aliter nō staret versus. ¶ Iā redit et virgo.
p̄hi sic intelligunt istū versū. s. q̄ terra in p̄ma etate sp̄te oīa ferebat sine cul-
tura iō vocant illam terram virginē q̄ sine genitore parit: fideles tñ intelli-
gunt de virgine maria. ¶ Redebūt saturnia regna. i. regna aurea q̄ sub augu-
sto cesare debebat eē pax in vniuersa terra et abūdātia bonorum: s; meli⁹ in-
telligitur de xp̄o de quo dixerūt angeli et in terra pax hoībus bone volūta: s;
¶ Iā noua p̄gentes. i. sub augusto cesare erūt hoīes boni et quasi diuini: sed
melius intelligitur de xp̄o qui habuit nouū modū geniture. s. de virgine ma-
ria et missus est de celo. tñ p̄pter aiām creatam. tñ p̄pter diuinitatē incarnatā
tam. ¶ Casta fauc lucina. Inuitat deam partus que dicitur lucina quia dat
nascentibus lumen vite et aliqñ vocatur iuno: et aliqñ luna et aliqñ dyana.
dicit ergo ad eam q̄ faueat et applaudat quia apollo qui est frater lune iam
regnat. dicebat em̄ sybilla q̄ apollo regnaret in decimo seculo et vltimo et
potest intelligi de salonino: pollione: et de cesare: quorum quēlibet compa-
rat apollini et precipue videtur intelligi de pollione qui dicitur tanq̄ apol-
lo et ip̄m nominat expressius dicens q̄ erit ornat⁹ in mundo ip̄o duce vel
gubernante policiam: et incipient menses. i. quintilis et sextilis incipiet ha-
bere magna noīa quia vocabuntur iulius et augustus a noībus imperatorū
in perpetuam eorū memoriā. ¶ Te duce. i. ip̄e pollionis qui erat vn⁹ dux
romanozū purgabunt vestigia malozū preteritorū si que remanserint ex ip̄e
precedēt expurgabit⁹ vetus fermentū et viuēt hoīes sine formidine. i. secure
sine timore: p̄petua. i. longa. Ille desū vitā. i. salonin⁹ pollio v̄ cesar ducet et
tūc vitā iustā et diuinā: et magnates videbunt eū mixtū cū dīs et ip̄e vide-
bit eos diuinos: s; sybilla intellexit oīa ista de xp̄o qui abstulit peccata mun-
di qui dedit magnos menses. i. vitam eternam et natus fuit quando men-
ses incipiunt crescere. s. post tropicū capricorni qui dedit securitatez assequē-
di pacē paradisi et euitandi inferna. qui ascendit ad celos videntibus discipu-
lis et accepit vitā deozū q̄ deus homo factus est qui sedet ad dexterā patris.
¶ Pacatumq; reget. id est saloninus gubernabit imperium romanū prius

pacificatum per patrē suū. vel augustus reget imperiū pacatū p̄ iulī cēsare
s; melius intelligit̄ de xp̄o q̄ celū terrāq; regit in sc̄la sc̄lorū. q̄ fecit voluntas
tē patris q̄ misit eū et dedit potestātē hoībus bone volūtatis.

At tibi prima puer nullo munuscula cultu:

Errantes hederas passim cum baccare tellus

Admixtaq; ridenti colocasia fundet achanto

Ipse lacte domū referent distenta capelle

Ubera: nec magnos metuent armenta leones.

Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores

Occidet et serpens: et fallax herba veneni

Occidet: assyriū vulgo nascetur amomum

Et simul heroum laudes et facta parentis

Jam legere: et que sit poteris cognoscere virtus

Adolli paulatim flauescet campus arista

Incultisq; rubens pendebit sentibus vna.

Et dure quercus sudabunt rosida mella.

Construe sic. o puer: tellus. i. terra fūdet. i. dabit tibi p̄ma munuscula. i. mu-
nera nullo cultu s; sua spōte. et tellus fūdet passim. i. vbiq; hederas errantes
id ē illā herbā vagantē cū baccare. i. cū illa herba. et tellus inq; fundet coloca-
sia. i. illā herbā mixtā achātō. i. cū illa herba ridenti. i. odorifera et ipe capelle
referēt domū ubera distenta. i. plena lacte et armenta. i. greges nō metuēt ma-
gnos leones. et ipsa cunabula. i. lecti puerorū fūdet. i. dabūt flores blādos id ē
molles: et serpens occidet. i. moriet̄ et herba fallax veneni. i. herba venenosa oc-
cidet et amomū. i. illa herba suauissimi odoris assyriū. i. de assyria nascet̄ vul-
go cōiter vel passim: et tu puer poteris legere laudes. i. facta herorū. i. nobiliū
et facta. i. gesta parētis id ē p̄ris et poteris cognoscere q̄ virtus. i. q̄lis virtus
sit et cāpus. i. ager flauescet. i. fiet flauus arista. i. spica molli. i. dulci agili. et
vna rubens. i. rubea pendebit. i. suspēsa erit sentib⁹. i. vepribus vel spinis in-
cultis id ē nō laboratis. et quercus. i. ille arbores dure sudabūt. i. emittēt me-
la rosida. i. liquores optimos et delectabiles. **E**t tibi p̄ma. Sic applaudit il-
li puero salonino dicēs q̄ terra dabit sibi parua munera et excusat se virgil⁹
in hoc qd̄ dicit munuscula. dicit q̄ tellus p̄ma mater siue cultura v̄l labor
dabit sponte illi puero hederā: in quo significat̄ q̄ erit poeta et vir scientifi-
cus qz poete coronabant̄ ex hedera. et dicit errantes id est vagantes qz hede-
ra diffūdit spactose ramos et radices: terra etiā fundit et bacchar. i. herbam
q̄ tollit fascinū vt dī alibi. Et bacchare frontē Lingite ne vati noceat mala
lingua futuro. Et in hoc significat̄ q̄ ille puer erit pulcherrimus. **A**chā-
to. achantū est herba odorifera cordialis q̄ nascitur in egypto et similiter co-
locasia. in quo significatur q̄ ille puer erit plenus virtutibus. sed melius inq;

relliguntur oia ista de xpo qui est sapientia patris speciosus forma pre filiis
hoim. plenus gra et veritate. cuius sapientia diffusa est p totu orbem. cui res
ges obtulerunt munera q sunt terreni reges. Ipe lacte domi. i. regnante illo
puero vel pollione vel cesare capre et oues abundabunt lacte nec indigebunt
custode nec erit aliquis insidiator qz lupus non habitabit cum agno. Sz me
lius intelligitur de xpo quo veniente fideles abundauerunt lacte fidei que nu
trit aiam que est substantia reru sperandarum. et valde sapienter loquitur
virgilius de istis donis quia lac conuenit pueris et vult dicere qz sicut puer
crescit ascendendo de virtute in virtutem: ita crescent sua munera quia isto
conuenit etati scz qz puer habeat puerilia et vir virilia. Nec magnos. id est
ferocitas leonu refrenabitur. nam feroces hoies mitescant et domabuntur
sub iugo fidei et mansuescant. ¶ Ipsa tibi blandos. Cunabula sunt lecti pue
roru et dicitur quasi cynabula quia cyn grece dicitur niti latine. pueri em ad
nituntur illis lectis. Dicit ergo qz cunabula administrabunt illi puero her
bas odoriferas contra fascinu sic qz nullo egebit sed omia seruiant ei. Et me
lius intelligit de xpo qui plenus virtutibus et gra non potuit fascinari nec
decipi ipo dicente ad sathanam non tenebis domum deum tuum sed ei soli serui
es. ¶ Occidet et serpens. id est quando regnabit saloniinus erit pacificata ho
stilitas rerum inter se sic qz nichil nocebit homini nec serpens nec herbave
nenosa. xps em super aspidem et basiliscum ambulauit. Et legitur in actibz
apostoloru qz serpens momordit paulu in digito sed nichil nocuit ei. ¶ Assy
riu. id est crescente saloniino crescat in assyria et nascetur p oem terras mun
di in assyria illud amomu scz quoddam pigmentu vel species aromatica quia
lz lex inceperit in hierlm tamen diuulgata est in omne terram: qz in omne ter
ram exiuit sonus eoru. i. aplozu. ¶ Et simul herou. loquitur ad pueru vel ad
pollione vel cesarem. sz magis videtur loqui ad pueru dicens ei: o puer tu po
teris cognoscere virtutes tuoru parentum qz pacificauerunt tibi mudu tuu.
Xpo etiam nato manifestata est hominibus imensa et miraculosa dei poten
tia. fuit partus virginis et mutatio aque in vinu. cognoscere cogitationes
hoim. resuscitatio mortuoru: et sic de alijs multis miraculis. ¶ Molli paula
tim flauescet. id est illo tpe erit abundantia farris et vini et olei: quia valles
abundabunt frumento. et spineta ferent vuas qz cessabunt hereses: et rudes
hoies puerent ad maturitate fidei. ¶ Et dure quercus. Dicit qz in illo tpe
quercus dabit mel: vbi oportet vti hypbola intelligendo i. e. saloniino: qz non
est veru qz quercus amara ferat ex se mel nisi hoc dicatur hypbolice ad desig
nandam terre fecunditatem. Ido melius intelligitur de xpo in cuius tpe vi
ri antiqui non litterati fuerunt repleti scientijs et virtutibus: sicut beatus pe
trus et alij apostoli qui effuderunt mel. i. sapida scientia vel sapientiam. pau
lus etia apostolus qui erat asper et spinosus persecutor fidelu effectus est
maturus catholicus. et vitis.

Pauca tamen suberunt prisce vestigia fraudis

Que tetare thethim ratibus: que cingere muris

Oppida: que iubeant telluri insindere sulcos.

Alter erit tum typhis: et altera que vehat argo

Delectos heroas: erunt etiam altera bella.

Atq; iterum ad troiam magnus mittetur achilles.
Hinc vbi iam firmata virum te fecerit etas
Cedet et ipse mari vector: nec nautica pinus
Mutabit merces: omnis feret omnia tellus.
Non rastros patietur humus: non vinea falcem.
Robustus quoq; iam tauris iuga soluet arator.
Nec varlos discet mentiri lana colores.
Ipse sed in pratis aries iam suaue rubenti
Murice iam croceo mutabit vellera luto.
Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos
Falsa secla suis dixerunt currite fustis
Concordes stabili fatozum numine parce.
Aggredere o magnos (aderit iam tempus) honores
Cara deum soboles magnū iouis incrementum
Aspice conuexo nutantem pondere mundum
Terrasq; tractusq; maris: celumq; profundum.
Aspice venturo letentur vt omnia seculo.
O michi tam longe maneat pars vltima vite
Spiritus: et quantum sat erit tua dicere fata.
Non me carminibus vincet nec thracius orpheus.
Nec linus: huic mater quis atq; huic pater adsit
Orphicalliopea: lino formosus apollo.
Pan etiam archadia mecum si iudice certet:
Pan etiam archadia dicat se iudice victum.
Incipe parue puer risu cognoscere matrem.
Matri longa decem tulerant fastidia menses.
Incipe parue puer cui non risere parentes:
Nec deus hunc mensa dea nec dignata cubili est.

Construe. pauca vestigia id est aliqua signa fraudis pascere id est doli entia
 suberunt id est latenter erunt quae scilicet vestigia tubeant. id est impetrent thethim. id est mare te-
 rare. id est nauigare ratibus id est nauibus. quae etiam vestigia tubeant oppida id est ca-
 stra cingere. id est circumdare muris lapidibus. et quae vestigia tubeant infundere. id est po-
 nere sulcos. id est aratra telluri. id est terre et aliter thethys id est nauigator erit et alte-
 ra argo. id est nautis quae vehat id est portet heroas. id est nobiles delectos id est electos
 ad bellum. et altera bella erunt etiam id est vigeant et magnus achilles id est
 ille homo mittetur ad troiam. id est ad illam ciuitatem hinc. id est deinde ubi. id est postquam
 etas firmata id est completa fecerit te puerum virum scilicet fontem et adultum: ipse ves-
 ator. id est ille bellator supra mare ex his cederet mari id est relinqueret mare nec pri-
 nus id est nautis ex primo facia nautica id est in qua sunt naute mutabit merces
 id est portabit ad mutandum merces pro vendendo: et omnis tellus. id est omnis regio
 feret id est producet omnia scilicet necessaria vite humane et humus id est terra non pa-
 tiebitur. id est non sustinebit rastros id est illa instrumenta et vinea non patietur falcem
 id est illud instrumentum: et arator robustus id est fortis soluet id est deponet
 tauris. id est ab illis animalibus iuga. id est illa instrumenta et lana non discet id est non
 assuescet mentiri id est falso ostendere colores varios: et ipse aries. id est agnus mu-
 tabit id est variabit in pratis vellera id est lanam suam murice. id est illo colore rubro
 et. id est rubicundo suauiter id est dulciter et mutabit luto id est illo colore croceo id
 est rubeo et sandix. id est illa herba vestiet. id est cooperiet sua sponte agnos pasce-
 tes et parce id est ille tres deae concordantes numine stabili. id est deitate firma factorum
 id est deorum dixerunt id est iusserunt suis fustis id est suo filo currite. id est percurrite
 talia secula. id est talia secula. o puer ex his soboles. id est progenies cara dilecta deum. id est deo-
 rum tu o magnam iouis incrementum. id est ornamentum aggredere. id est suscipe magnos
 honores. aderit iam tempus. id est tempus iam statim erit praesens. o puer aspice mundum nu-
 tantem id est labentem pondere. id est onere conuero. id est curuo. et aspice inquam terras et tra-
 ctus maris. id est ambitum maris et celum profundum: et aspice ut omnia letentur seculo id
 est ex seculo venturo. id est futuro. o. id est vti namque vltima pars vite et spiritus tam longe vite
 maneat incertum et quantum sat erit. id est sufficiet dicere. id est laudare tua facta. id est tua ge-
 sta et praeciosa facinora. orpheus. id est ille praestantissimus poeta thetius id est de
 thetata et linus. id est ille poeta non vincet me. id est non superabit me ad dicendum tua
 facta quibus calliopea adstiterat mater huic. id est orpheo et quibus apollo. id est ille deus for-
 mosus. id est pulcher adstiterat. id est sit in subditiu pariter huic lino et pan id est deus pa-
 storum si ceteri. id est disceptet et hoc dicto archadia. id est illa prouincia tudice. id est ius-
 dicante dicat se esse victum. id est superatum a me. o parue puer incipe. nunc cognosce
 re matrem tuam risu. id est per risum matrem scilicet clodiam et decem menses tulerant id est se-
 cerant longa fastidia. id est tedia matris. o parue puer. o vulcane incipe ridere cui
 id est vulcano parentes non risere. id est non fecerunt risum nec deus id est iu-
 piter dignatus est hunc id est vulcanum mensa. id est in mensa sua nec dea. id est pallas
 dignata est cubili. id est non voluit eum in matrimonio. **P**auca tamen. Hic ex-
 cusat salentinum dicens quod si tempore suo remanissent aliqua vestigia malorum hoc
 non est ex culpa sua sed ex residuo temeritatis precedentis seculi. sed melius in-
 telligitur de christo qui de se sufficiens fuit tollere peccata mundi sed remanserunt
 aliqui prauit indurati in malicia sua. licet etiam abstulit peccata et malum culpe:
 non tamen abstulit malum pene quae sequitur ex culpa precedenti sed dimisit mul-
 tas penas et miseriae. **Q**ue tectare thethim. dicit quod illo tempore manebit
 in aliquibus auaricia quia aliquis propter lucrum nauigabit: et aliquis bella
 mouebit. Manebit etiam fames. contra quam aliqui arabunt et colent terras sed
 non erit tanta auaricia nec tanta bella sicut prius. **H**inc ubi tam firmata.

loquitur ad puerum saloniū dicens q̄ qñ tpe creuerit et puenerit ad etatem
virilem cessabit vectura nautica qz oīs tellus sponte afferet omīa necessaria
hoībus nec aliqua terra egebit aliquo. qđ fuit verū de xpo qz discipuli habe
bāt sufficientiā et in qualibet patria erāt contēti rebus q̄s illa dabat: qz dicit
catho. cōmoda nature nullo tibi tpe deerūt. Nō rastros. i. erit terra ferax et
fertilis sine cultura qđ melius intelligit de virgine q̄ peperit sine viro. ¶ Ro
bustus quoq̄. Istud intelligit de xpo q̄ soluit iuga veteris legis. ¶ Nec vari
os. Hic est ypbole et excessus veritatis ad designādā fecūditatem t̄pis sicut
aliqñ dicimus morior fame. i. habeo famē maximā. Dicit em̄ qz tpe saloni
nō oportebit intingere lanas qz vellera ouis nascēti cū oībus colorib⁹. Qđ
melius intelligitur de xpo cui⁹ discipuli erant contenti qualicūq̄ vestis co
lore et vestis vills coloris placebat eis sicut purpura. Sicut patuit de iohē ba
ptista de q̄ legis. Prebuit hirsū tegmine camelus. et. Murex est genus pur
pure vel ostris. et dicit qz in illo tpe parce sorores erāt concordēs. Abi est notā
dū qz poete fingunt vitā nām regi et gubernari p tres deas sorores cōparā
do cam ad filiū vel ad naturā dicētes qz vna soror portat colū: alia portat fu
sum et trahit filiū de colo. Tertia rūpit filiū. p̄ma vocat cloto: scda lachesis: et
tertia atropos. Unde 8⁹. Cloto colū batulat: lachesis trahit: atropos oc
cat. i. scindit et occidit et rūpit filiū. p̄ma significat statū hoīs post cōceptio
nē in vtero matris. Scda gñationē extra vterū et p̄gressū vite humane vsq̄
ad mortē. Tertia s̄git mortē hoīs q̄ scindit filiū vel vitā aliqñ citius et aliqñ
tardius. et ab ista vltima terminatiue dicūt tres sorores parce. i. a parcēdo per
antifrasi qz mors nulli parcat. istō ḡ melius intelligit de xpo q̄ fecit oēs ho
mines imortales morte eterna aīe cui⁹ q̄ māducat carnē et bibit sanguinē vi
uet in eternū. ¶ Aggredere o magnos. Hic est parēthesis et inuitat et hortat
illū puerū ad magnos honores qz est de gñe deorū vt dictū est. ¶ Et magnū
incremētū. i. nutrimentū qđ iupiter nutriuit et est modus loquēdi rusticus q̄
puenit carmini bucolico. s̄z melius intelligit de xpo q̄ verus filius dei est.
Accipe. i. arripe honores qz ecce tellus mare et oīa letant in aduentu tuo qđ
melius intelligit de xpo cui sol et luna deseruiūt qđ apparet de petro q̄ dimi
sit nauē et venit ad xpm ambulans sup mare. hoc etiā cōpletū fuit cū tanta
uerūt angeli glia in excelsis deo. et qñ reges terre obtulerūt ei munera. ¶ Q
mitchi tam longe. o aduerbiū optantis est sicut vtiā vbi desiderat virgil⁹
videre dies illos in quibus tanta bona fluerēt in terra qz tunc faceret optia
carmina: qz materia eēt pulchra et delectabilis in qua intellectus maxie de
lectaret et istud inuat ad multū bene cantandū. In quo notat qz virgil⁹ op
rat carmen de xpo nō quātū spectat ad suā diuinitatē. sed qñū spectat ad pos
sibilitatē intellectus virgilij et in isto sermone intelligit qđ dixit symeō qui
optauit se non videre mortem donec videret xpm dñi. ¶ Nō me carminib⁹
hic cōparat se duob⁹ fratribus. s. orpheo theologo et lino poete dicēs: si tpe
viueret illo tpe tpe cantaret theologicē sicut orpheus. et poetice sicut linus
quis orpheus fuerit filius calliope vnus ex nouē musis: et linus fili⁹ apol
linis. ¶ Pan etiā. prius excesserat rē bucolicā qz apollo et calliopea excedūt
deos pastorū. ideo redit ad deos pastorū dicēs qz illo tpe pan nō excederet il
lū in cantu etiā s̄z iudiciū archadie q̄ ē patria in qua tpe pan colit. ¶ Inci
pe parue puer. hic tangit rē gestā et rē naturalē. verū em̄ fuit qz ille puer ri
sit in sua natiuitate et naturale ē qz sicut maiores cognoscunt p sermonē ita
puer p risū qñ ridet ad illos quos cognoscūt. Dicit ḡ virgilius ad puerum
o puer incipe cognoscere matrem p risum et debes letificare parentes tuos

dando spem boni omnis et tollendo suspicionem mali presagii: ubi notatur
 quod virgilius fecit carmen istud ad letificandum pollionem et eius uxorem quod erant
 tristes et dubitantes quid significaret predictus risus et tunc virgilius con-
 solatur eos applicando puero carmen sibile quod ipsa fecit de christo. Rogatur enim
 fuit a romanis ut exponeret eis significationem illius carminis. Ado blandien-
 do cesari et pollioni applicuit istud carmen virgilius quod multi dicant ipsum
 habuisse spiritum propheticum de christo. ¶ Matri longa decem. i. quando istud
 carmen fuit factum ille puer habebat decem menses et tanto tempore parentes ei
 erant tristes. ¶ Potest etiam intelligi de christo qui cum maxima leticia natus est: pa-
 rentes tamen fuerunt tristes post eius natiuitatem quod dicitur in euangelio. Dolentes
 querebamus te. Doluerunt etiam quando furtive et latenter portatus est puer in egyptum
 per herodem interficientem innocentes a bimatu et infra. ¶ Nec deus. ibi com-
 paratur ille puer vulcano qui natus fuit deformis sic quod mater sua iuno non
 recepit eum in suo cubili nec habebat ipsum carum: nec minerva voluit ipsum ha-
 bere maritum: nec iupiter voluit quod sederet ad mensam deorum et transtulit ipsum
 nutriendum in insula lemnos. et sic pollio et sua uxor spernebant istum puerum
 antequam fieret istud carmen de eo. Christus etiam in sua puericia non erat in ma-
 gna reuerentia quam seruiebat parentibus et reputabant eum iudei per nihilum.

¶ Quinta egloga.

Me.

¶ **M**er non mopsse boni quam conuenimus ambo:
 Tu calamos inflare leues: ego dicere versus
 hic corylis mixtas inter consedimus vlmos.

¶ Mopsse cur hic non consedimus. i. quiescimus inter vlmos. i. illas arbores
 mixtas corylis. i. illis arboribus quam nos ambo boni id est docti conuenimus
 .i. simul venimus tanquam amici tu mopsus es doctus inflare calamos leues et
 ego menalcas sum doctus dicere. i. ad scribendum versus. ¶ Cur non mopsse.
 Nec est quinta egloga in qua introducuntur duo pastores. s. menalcas et mopsus
 qui tanquam duo amici inuitant se inuicem ad faciendum aliquod carmen: et primo de-
 liberant de loco apto in quo melius possint cantare et de materia de qua can-
 tabunt: et deliberato super istis incipiunt carmen ibi: extinctum nimphe: et menal-
 cas significat virgilium: et mopsus significat alium bonum poetam. Et dicit me-
 nalcas ad mopsum: nos ambo conuenimus et diligimus nos inuicem tanquam
 boni poete et philosophi quare non consedimus hic in silua inter vlmos et
 corylos cantare unum bonum carmen. Tu enim es doctus inflare calamos. i. face-
 re rithmos et plana carmina pastoralia et ego sum doctus dicere versus graui-
 disloquos. ubi notatur quod metrificantes requirunt loca secreta et sine tumultu.
 Juxta illud ouidii. Carmina secessum scribentis et ocia querunt.

Tu maior: tibi me equum esse parere menalca: **Mopsus.**
 Siue sub incertas zephyris motantibus ymbra:
 Siue antro potius succedimus aspice ut antrum
 Siluestris raris sparsit labrusca racemis.

Menalca tu es maior. i. dignior equis. i. iussu est me mopsu parere. i. obedi-
dire tibi siue succedimus. i. subintramus sub zephyris. i. illis ventis motantibus
id est mouentibus vmbias refrigeria: siue succedimus sub antro id est fo-
nea aspice ut labrusca vinea siluestris sparsit. i. cooperuit antru. i. foueam race-
mis. i. vitis raris. i. parcis. **T**u maior. ridet mopsus reuerenter dicens quod
menalcas incipiat quod dignior est incipere. **S**ive sub incertas. Hic pponit duo
loca apta ad cantandum ut eligat melior quod unus locus est sub vmbra arboris.
alius locus est in antro veli canerna: sed antru preualet quod est locus quietus magis
Nam vmbra est incerta tamen propter ventos turbatius foliorum et vmbiarum: tamen etiam pro-
pter solis quod semper mouetur et non semper manet eadem vmbra. Sed antru est magis tutum a ve-
tis et est locus secretus a calore nimio: quod semper antru dicitur habere labruscam. i. vitem agrie
sive quod dicitur a labro quod crescit in labro vel in margine agri vel in superficie terre sicut
labia vel labia sunt in corpore.

Montibus in nostris solus tibi certet amyntas. **A**be.

Menalca ego volo quod amyntas. i. ille pastor solus certet. i. pugnet in nos-
tris montibus tibi. i. recte. **M**ontibus in nostris. Replicat menalcas dicens
quod mopsus dicit incipere quod non est in alijs finibus aliquis sibi comparabilis nisi
si amyntas pastor sed comiticius inimicus virgilij.

Quid si idem certet phebus supare canedo? **A**mopsus.

Menalca quod (dictio est indigna) si idem. i. amyntas certet supare. i. vincere
phebus. i. deum carminum canedo. i. cantado. **Q**uid si idem certet. Ridet mopsus
indignanter quod menalcas spauit eum ignaro poete quod quis menalcas non dixerit
illud amare. dicit quod non est mihi cura si amyntas certet mecum quod non vereor illum
sicut nec phebus illum vereor qui phebus est deus carminis.

Incipe mopse prior: si quos aut phyllidis ignes: **A**be.

Aut alconis habes laudes: aut iurgia codri.

Incipe: pascentes seruabit tytirus hedos.

Mopse incipe prior. i. primus canere si tu habes aliquos ignes. i. aliquos
amores phyllidis illius amasse: aut si habes laudes. i. gloriam alconis. i. illius
sagittarii: aut si habes iurgia. i. bella codri. i. illius ducis. o tamen mopse incipe can-
tare quod tytirus. i. ille pastor seruabit hedos. i. capras vel agnos pascentes. **I**n-
cipe mopse. Hic menalcas pponit materiam de qua debeat cantare. i. de amore
phyllidis vel de laudibus alconis vel de iurgiis codri. **A**bi notandum quod phyllis
regina trinacria seu siciliensis amauit demophontem regem atheniensem filium the-
sei redeuntem de bello troiano et rogauit eum sibi copulari in coniugem ille autem ac-
quieuit dum tamen prius vidisset athenas et disposuisset de rebus suis: ubi quod ipse
diu moratur et phyllis existimans se deceptam desperta se suspedit ad arborem amig-
dalum sine frondibus et statim reduit demophonem. et quod phyllis iam mutata erat in arbor-
em amigdalum demophonem amplexus est stipitem arboris quem sentiens presentiam sui am-
ici statim produxit frondes. **A**lchon fuit sagittarius optimus cuius filium dracho iuauit. sed
ipse de sagitta interfecit drachonem sine lesura filium. **C**odr' fuit dux atheniensis vni-
uersum fuit bellum inter lachones et athenienses et datum est iussum a dijs quod illa pars ca-
lus dux interficeretur obtineret. **T**unc ille codrus volens mori pro populo fuit in ha-
bitu dissimulato ad exercitum lachonum dicendo et puocando eos ad multas ini-
urias ut lachones eum interficerent quod et ipsi fecerunt.

Immo hec in viridi nuper que cortice fagi   **Adops?**
Carmina descripsi: et modulans alterna notavi.

Experiar: tu deinde iubeto certet amyntas.

¶ Construe sic. Ego mopsus experiar. i. canam hec carmina que descripsi in cortice id est folio viridi fagi id est illius arboris et que carmina ego modulans id est canens alterna id est alternatim dicta notavi id est signavi: et tu menalca iubeto deinde id est postea q̄ amyntas certet. s. canēdo. **¶** Immo hec in viridi. Respondet mopsus q̄ illa materia non sibi placet sed vna alia materia quā ipse incepit et scripsit in cortice fagi: quia pastores non habēt papirum nec pergamentū ad scribendum: et illa materia est funeralis cuiusdam sui amici. **¶** Alterna. i. varia: quia in musica sunt varij soni et in illis funeribus sunt duo genera carminū alterna id est vnum post aliud. est em̄ vnū carmen epichedum quod dicitur cadauere nondum sepulto. et epytaphium quod dicitur cadauere iam sepulto sicut patebit in sequentibus.

Lenta salix quantum pallenti cedit oliue: **Abc.**

Puniccis humilis quantum saliunca rosetis:

Judicio nostro tantum tibi cedit amyntas.

Sed tu desine plura puer: successimus antro.

¶ Quantū salix. i. illa herba lenta. i. flexibilis cedit. i. dat locū oliue. i. illi arbori pallenti. i. pallide: et quantū saliunca. i. illa herba humilis. i. vilis cedit rosetis id ē rosarijs puniccis id ē purpureis: tñ iudicio nostro amyntas. i. ille pastor cedit tibi: s̄ o puer desine. i. cessa plura loqui: successim⁹ antro. i. venimus in spelunca. **¶** Lenta salix. **¶** Menalcas p̄cipit q̄ mopsus indignāter sustinet cōparari amynte: tō blanditur et et pacificat eū dicēs q̄ mopsus excelsit amyntā sicut rosa saliuncā: et est saliunca vilis spēs tribuli. **¶** Sed tu desine. i. dimitte vel desiste loqui de amynta et veniamus ad p̄cipale postq̄ sumus in antro. s. in loco apto et tuto ad cantandū.

Extinctum nymphe crudeli funere daphnim   **Adops?**

Flebant: vos corpli testes: et flumina nymphis.

Cum complexa sui corpus miserabile nati:

Atq; deos atq; astra vocat crudelia mater

Non ulli pastos illis egere diebus.

Frigida daphni boues ad flumina: nulla neq; annem

Libavit quadrupes: nec graminis attigit herbam.

Daphni tuū penos etiam ingemuisse leones

Interitum: montesq; feri silueq; loquūtur.

Daphnis et armenias curru subiungere tigres

Instituit: daphnis thyasos inducere baccho:
Et folijs lentas intexere mollibus hastas.
Utis vt arboribus decori est: vt vitibus vire:
Ut gregibus tauri: segetes vt pinguibus aruis:
Tu decus omne tuis postq̃ te fata tulerunt.
Ipsa pales agros: atq; ipse reliquit apollo:
Grandia sepe quibus mandauimus ordea sulcis
Infelix lolium: et steriles dominantur auene
Pro molli viola: pro purpureo narcisso
Carduus: et spinis surgit paliurus acutis.
Spargite humum folijs: inducite fontibus vmbas
Pastores: mandat fieri sibi talia daphnis.
Et tumulum facite: et tumulo superaddite carmen
Daphnis ego in siluis: hinc vsq; ad sidera notus.

Formosi pecoris custos: formosior ipse.

Nimphę id est deę flebāt. i. plorabāt daphnē. i. illū deū pastoz vel illū verū pastorem extinctū id ē mortuū funere crudeli id ē morte horribili. ⁊ oꝝ corpꝝ vos estis testes nimphis et vos flumina estis testes q̃ nimphę fleuerūt supple tunc cū. i. qñ mater id ē roma amplexa est corpus miserabile. i. dignū miseratione nati. i. filij sui. s. daphnidis ⁊ ipsa mater vocat id est inuocat vos in vindictam et vocat. i. appellat astra id est stellas crudelia. i. crudeles. o daphne non vlli. i. nulli pastores supple egere. i. duxerūt boues pastos. i. ad pascēdum vel saturatos illis diebus id est tēpore mortis tuę ad flumina frigida. et nulla quadrupes. i. nullū aīal libauit. i. hausit amnē. i. aquam fluij nec quadrupes attigit. i. comedit herbā graminis: vō daphni montes fert id est durū ⁊ silue. i. nemora loquūtur id ē dicūt leones penos. i. africanos ingemuisse. i. plorasse interitū tuū. i. tuā mortē: et daphnis instituit subiungere. i. supponere tigres armentas. i. illa aīalia de armenia curru. i. aratro et daphnis instituit inducere. i. celebrare thyasos. i. choreas baccho. i. illi deo. et daphnis instituit intexere. i. circū dare hastas. i. tyrsos lentas. i. flexibiles folijs id est pampis nis mollibus dulcibus. et vt. i. sicut vitis. i. vinea est decori. i. pulchritudini arboribus ⁊ vt vire sūt decori vitibus ⁊ vt tauri sunt decori gregibus. i. pecoribus. ⁊ vt segetes. i. fruges sunt decori aruis. i. campis pinguibꝝ. i. fertilibꝝ o daphni tu es decus oꝝ oīs honoz et laus tuis rusticis vel pastoribus ⁊ post q̃ fata. i. dñj tulerunt id est abstulerūt te pales id est dea pabuloz ⁊ tēpore apollo. i. deus pastozū reliquit. i. dimisit agros. i. campos quibus id est agris sulcis. i. laboratis mandauimus id est cōmendauimus grandia ordea. i. magna grana frumenti. lolium. i. illa herba infelix. i. infecundū dñatur et auene id est

Ille herbe dominat. i. crescit steriles id est infecunde: et carduus id est illa herba
 inutilis et paliurus id est alia herba. surgit. i. crescit acui spinis id est spino
 sa. vel hinc spinas acutas p. molli viola. i. loco illius floris et p. narcisso pur
 pureo. i. loco illius floris purpurei. et o pastores spargite id est implete humum
 id est terram folijs. i. floribus et inducite umbras fontibus. i. facite nemora cir
 ca fontes. nam daphnis mandat. i. vult talia sibi fieri. i. compleri. et o pastores fa
 cite tumulum. i. sepulchrum. et supradde. i. inscribite carmen versus tumulo. i.
 sepulchro. et ego sum supple daphnis notus. i. cognitus in silvis et ego sum no
 tus hinc. i. ab hoc loco. usque ad sidera. i. ad celum et ipse. i. ego daphnis eram
 supple custos formosior. i. dignior vel bonus imperator formosi pecoris. i. opti
 mi gregis. ¶ Extinctum nimphę. hic aggreditur materiam principalem huius eglo
 ge et incipit lugere super morte daphnidis pastoris optimi et dat modum plange
 di in alijs funeribus. vel secundum alios hic desit iulius cesar quem brutus et cassius
 interfecerunt in senatu. id est de crudeli vulnere. vel potest intelligi de quintilio var
 ro cognato virgilij. dicitur quod nimphę pietate morte deslebant daphnim pasto
 rem vel iulium cesarem vel quintiliu varrum. et quod incredibile est quod desleuerunt: id
 adducit testimonium scilicet corrylos et flumina more pastorum qui sunt simplices vo
 cando in testimonium res irrationales: vel hoc facit ad designandum aliquod miracu
 lum quod fuit factum ipse illo vel quod persona tristis credit quod omnia sentiant tristitiam
 sicut ipsa. ¶ Cum complexa sunt. i. tunc nimphę fleuerunt quando daphnim mortu
 um amplexa est sua mater sicut faciunt lugentes: et illa mater in dolore suo is
 turabatur celestibus quod vocavit astra crudelia quod dederunt filio suo tale fatum.
 ¶ Non vult pastos. dicit quod mors daphnidis fuit ita danosa toti mundo quod omnia
 animalia muta senserunt inde dolorem et iacturam nec voluerunt illis diebus co
 medere nec bibere: et hoc est etiam incredibile ideo adducit ad testimonium.
 ¶ Daphni tuum. id est leones feroces de affrica gemuerunt et vocem dederunt
 silue. ¶ Daphnis et armentas. hic dicit laudes illius mortui ut dolor accre
 scat. et maxime intelligitur de iulio cesare qui prius adduxit romam sa
 cra et festa lyet vel liberi et facere thyasos bachij. i. choreas et saltationes que
 fiebant in festo bachij: ipse etiam instituit domare tigres sic quod possent ligari ad
 aratrum sicut alia animalia. ipse etiam instituit sustinere vitem in vitiis. ¶ At
 tis ut arboribus. iterum laudat eum quod ipse erat de celo pulchritudo totius sue
 progeniei sicut vitis decorat arbores et vitis et tauri greges campos se
 getes. ¶ Postquam te fata. i. post mortem tuam pales dea pabuli et apollo deus
 herbarum reliquerunt agros. et ubi seminabantur ordea non nascebant nisi
 si herbe inutilis et auene steriles nec creuerunt post herbe viles sed pro vio
 la vel flore narcisso pulcherrimo nascuntur in terra cordones et papaver et
 paliuri spinosi. et est paliurus quedam species tribuli sicut lapa vel glis.
 ¶ Spargite humum. hic mandat alijs pastoribus ut faciant tumulum et sta
 tuant arbores circa fontes quia antea nobilium dicebantur vagari circa sil
 uas lucos fontes et flumina. mandat etiam et rogat vel ordinat in suo testa
 mento sepulchrum sibi fieri. Superadde carmen. id est super tumulum scri
 bite epitaphium istud quod sequitur. Daphnis ego in silvis. id est hic iacet
 daphnis qui est notus usque ad sidera qui fuit pastor pulcherrimus pulcher
 rimi pecoris inter omnes pastores.

Tale tuum carmen nobis diuine poeta:

ABe.

Quale sopor fessis in gramine: quale per estum

Dulcis aque saliente sitim restinguere riuo

Nec calamis solum equiparas sed voce magistrum

Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo.

Nos tamen hec quocūq; modo tibi nostra vicissim

Dicemus: daphnimq; tuum tollemus ad astra

Daphnim ad astra feremus amauit nos quoq; daphnis.

Construe. **O** poeta diuine tuū carmen. i. tuū epytaphium est tale id ē tā gratum nobis quale. i. qualis res est sopor id est somnus fessis id ē fatigati in gramine. i. in herba. et quale. i. qualis res est restringere id ē opprimere sitim id ē appetitum bibendi riuo id est apud riuū saliente transeunte dulci aque. o puer fortunate id est felix non solum equiparas id est non es similis calamis. i. fistulis sed equiparas magistrum voce id est cantu: et o puer tu eris nunc alter id est secundus ab illo magistro. et nos dicemus id est pponemus vicissim id est alternatim hec nostra carmina quocūq; mō poterimus et nos tollemus id est erigemus tuū daphnim ad astra. i. ad sydera. et nos feremus id est portabimus daphnim ad astra. i. ad celū quia daphnis amauit nos pastores. **T**ale tuū carmen. **H**ic menalcas laudat mopsū dicens q; suū carmen est tam delectabile sibi sicut est somnus fessis hoībus vel aqua frigida sitientibus. **N**ec calamis solum. i. tu es par magistro tuo nō solū in instrumentis muscis sed etiā in voce: q; vteris pulchris vocibus et sententijs delectabilibus et iam tu eris secundus ab illo magistro. **N**os tū. i. quis nō sim dignus cantare recuz tamē alternatim taliter qualiter ego etiā volo laudare daphnim qui fuit amicus meus.

An quicquā nobis tali sit munere maius

Abop.

Et puer ipse fuit cantari dignus: et ista

Jam pridem stimichon laudauit carmina nobis.

Construe sic. **A**n. i. utrū q; q; . i. aliqd sit maius id est prestantius nobis id est pastoribus tali munere. i. q; celebrare seu eleuare istū daphnim vsq; ad astra et ipse puer. i. daphnis fuit dignus cantari. i. cantādo laudari: et stimichon id ē quidā pastor laudauit iā pridē. i. iā dudū ista carmina facta de daphnide. **A**n quicq; nobis. **R**idet mopsus q; vere iustū ē vt ambo faciāt carmina. p daphni mortuo nec pōt ēē melius opus q; salubris est cogitatio p defunctis exorare vt a peccatis soluant. et mortuos sepelire: hoc etiā dixit pastor quidā stimichon id est quidā bonus poeta.

Candidus insuetum miratur lumen olimpi:

Abc.

Sub pedibusq; videt nubes: et sydera daphnis

Ergo alacris siluas et cetera rura voluptas:

Panaq; pastoresq; tenet driadasq; puellas.

Nec lupus insidias pecori nec rhetia ceruis

Illa dolum meditantur:amat bonus ocia daphnis
 Ipsi leticia voces ad sydera iactant
 Intonsi montes. ipse iam carmina rupe:
 Ipsa sonant arbusta: deus deus ille menalca.
 Sis bonus o felix tuis: en quattuor aras
 Ecce duas tibi daphni: duoq; altaria phebo:
 Pocula bina nouo spumanti lacte quotannis
 Cratherasq; duos statuam tibi pinguis oliui.
 Et multo in primis hilarans conuiuia baccho:
 Ante focum si frigus erit: si messis in vmbra:
 Vina nouū fundam calatis aruissia nectar.
 Cantabunt mihi dametas et lyctius egon.
 Saltantes satyros imitabitur alphesibeus.
 hec tibi semper erunt:et cum solēnia vota
 Reddemus nimphis:et cum lustrabimus agros
 Dum iuga montis aper:fluuios dum piscis amabit
 Dumq; thimo pascentur apes: dum rose cicade:
 Semper honos nomenq; tuum laudesq; manebunt
 Ut baccho cereriq; tibi sic vota quotannis

Agricole facient:damnabis tu quoq; votis.
 Construe sic. Daphnis candidus id est deus miratur id est admiratur lu
 me olimpi id est ingressu celi insuetu. i. oino insolitu videri et ipse videt nubes
 sub pedibus suis et videt sydera. i. stellas sub pedibus ergo voluptas. i. leti
 cia alacris. i. leta tenet. i. amplectitur siluas. i. nemoza et cetera rura. i. altos agros
 et tenet inq; pana. i. deū pastoz et pastores ipos et puellas dryadas. i. illas nim
 phas: et lupus. i. illud aial nō meditat. i. cogitat insidias. i. deceptionē peco
 ri. i. gregi et vlla rhetia nō meditant doli. i. fraudem ceruis id est illis anima
 libus et daphnis amat ocia id est pacem et ipsi montes intonsi id est herbas
 vel arbores habentes iactant id est emittunt voces ad sydera. i. vsq; ad celum
 leticia. i. ppter leticiā et rupe ipse. i. ipsa saxa iactant carmina et ipsa arbusta
 id est ipse arbores sonant. i. cantāt o menalca ille id est daphnis q est mortuus ē
 deus o daphni et felix sis bonus. i. ppictus tuis. i. famulis en. i. ecce consecra
 mus supple quattuor aras. i. altaria ecce o daphni consecramus duas aras
 tibi:et consecramus duo altaria phebo id est illi deo et ego statuam. i. con

statuam quotannis. i. singulis annis duo pocula. i. duo vasa spumantia. i. res
dudantia lacte nouo. et ego statuam duos cratheras. i. duo vasa oliui pinguis
id est olei dulcis et ego hylarans id est letificans conuiuia in primis. i. sup oia
cu multo baccho: ego fundam. i. spargam vina aruisa. i. vina optima de illa pa-
tria scz nectar nouu calatis. i. vasis et si frigus erit fundam ante focu. i. ignem
et si messis. i. estas sit ego fundam vinu in vmbra et post potum dametas. i. ille
pastor. et egon. i. alius pastor lyctius. i. cretensis cantabit michi et alpheisibe-
us. i. alius pastor imitabitur. i. repntabit satyros saltates. i. siluestres et hec sa-
crificia erunt sp tibi et cu. i. qn reddem. i. dabimus nymphis. i. deabus vota. i.
sacrificia solentia. i. magnifica et cu lustrabimus. i. circudabimus agros: et du
aper. i. porcus siluestris amabit iuga montis. i. colles motu: et du piscis ama-
bit fluuios et du apes. i. illa aialia pascen. i. nutrient thymo. i. illo flore et du
cicade. i. illa aialia pascen rose. i. prutina sp honos tuus et nomē tuu. i. fama
tua et laudes manebunt. i. erunt in memoria hoim et agricole. i. rustici colen-
tes terrā faciet tibi vota. i. sacrificia quotannis. i. singulis annis sicut faciunt
baccho. i. illi deo et cereri. i. deo frugū et danabis. i. obligabis hoies votis id
est ad sacrificia facienda. ¶ Candidus. Hic menalcas incipit carmen suu co-
tinens viginti quique metra sicut fecit predictu carmen mopsi epycediu. i. exi-
ctu nimphe et epytaphu ibi. Daphnis ego in siluis. Dicit ergo menalcas q
daphnis est nuc candidus felix et gloriosus in celo respiciens sub pedib⁹ su-
is lumen celi scz spherā ignis et aliorū elementorū: et qz est in celo altissimo
cu magnis dijs videt sub pedibus suis astra. et qn dicit candidus vult dicere
qz ibo viuit sup ethera qz p priuim mortui dicitur nigri. ¶ Ergo alacris. id
est luctus predictus vertit in gaudiu et oia illa q fleuerūt morē daphnidis
nuc exultant qz viuit et regnat in celo et sic meror vertit in gaudiu. ¶ Hunc
ergo voluptas alacris. i. leta tenet siluas rura et pana deū pastoz et pastores
et dryadas. i. deas montiu et floru cōtra illd quod dictu fuerat extinctuz nim-
phe. ¶ Nec lupus. i. lupus et aialia ferocia exultant laudantes daphnim del-
ficatu. i. tā amici q hostes laudabūt iuliu cesarem post mortē. ¶ Intonsi mō-
tes. i. pleni arboribus et arbusta. i. iuuenes hoies et barbati hoies vocāt ipz
deū dicendo bis deus deus ille est: qz geminatio vocabuli facit certitudinē.
¶ Sis bonus o felix. dū dicūt felices ab effectibus scz qn dāt felicia dona. Sis
ergo felix id est propicius tuis amicis qz augustus persecutus est acerrime
pcessores iulij cesaris patris sui. En quattuor aras. Dicit se facturū quattu-
or aras duas daphnidi et duas phebo: ara enim est cōmunis inferis et supe-
ris dijs: sed altaria pertinent solis superioribus dijs et dicuntur ab elctitudi-
ne. Sed queritur quare non dat phebo altaria in numero impari quia po-
stea dicetur numero deus impare gaudet. Respondetur qz secundum porphy-
riu apollo habet triplicem potestatem. dicitur sol apud superos et dicitur li-
ber pater in terris et apollo apud inferos. ideo simulachru apollinis habet
tria insignia scz lyram que significat celestem armoniam et potestātē solis
in celo. et habebat gryphē que ostendebat eū eē terrenū: et habebat sagittas
ostendentes eū eē noxiū et deū infernalē. ideo oratius vocauit eū tā pestilētie
q salutis auctorem. ad virgilius p altaria oñdit numē supnū et p duas aras
in numero pari oñdit numē infernū. Pocula bina. i. statuam duo vasa plena
lacte nouo ad sacrificandū quotannis. i. singulis annis. ¶ Cratherasqz duas.
id est duo vasa plena oleo ad infundendū sup sacrificiū. Et multo in pnis. i.
ego letificans conuiuia in primis cu multo baccho fundam vina aruisa scz
nectar nouū et dulce mustum ante focum in hyeme: et sub vmbra in estate.

Et est aruissu pmoioru in ytalía ubi sunt optima vina. Cantabunt michi. id est post potu erunt ibi pastores leti. scz dametas et egon lyctius. i. cretensis q cantabunt michi carmina qz vinu letificat cor hois. ¶ Saltantes satyros. i. erit alpheus pastor qui saltabit sicut satyri dii camporu. vñ licitū et religiosus est saltare in sacrificijs ad ostendendū qz quelibet pars corporis sentit in se leticiā sacrificij et gaudiū aīe redūdat in corpus. ¶ Nec tibi sp erūt. i. nō sufficiet nobis semel sacrificare imo pseuerabimus quolibet anno quando lustrabimus agros sicut prius dictū est. Cū faciā vitulā. et etiā in festo nimpharū. Dum iuga montis aper. i. qdū manebit rerū natura sacrificabimus tibi sicut alibi dī. In freta dum fluuij current. et dū pisces amabūt fluuios: et apes amabūt thymū et cicade rore. ¶ Et bach o cerere. i. sicut agricolae maxime colunt illa duo noīa scz bachū et cererē qz sunt necessaria vite. sic etiā sacrificabunt tibi quotannis. i. oībus annis. ¶ Dānabis tu quoqz votis. i. munera sumpta ligant et obligant et cōdēnant vel iudicant hoīem esse obnoxium datori. Dicit ergo: o daphni nos sacrificabimus tibi et tu dabis multa bona quare erimus tibi obnoxij et obligati.

Que tibi q tali reddā p carmine dona? **Adop.**

Nam neq me tantum venientis sibilus austru:

Nec percussa iuuant fluctu tam littoza. nec que

Saxosas inter decurrunt flumina valles.

¶ Construe sic. Que dona. i. munera o menalca reddā id est dabo tibi p tale carmine. nā neq sibilus. i. flatus austru. i. illius venti ventientis. i. spirantis me delectat tm̄ sicut carmina tua. neq littoza. i. ripe percussa. i. mota fluctu. i. vndis tm̄ me iuuat. i. delectant. nec flumina q decurrūt inter valles saxosas id est plenas satis tm̄ me delectant. ¶ Que tibi. hic mopsus laudat menalcā qz ipse optime cantauit et in isto dicto est sollicitus quo munere donabit eum qz carmen suū est sibi tā iocūdū qz iocundus est sibilus venti australis in calore vel sonitus aque decurrentis p valles saxosas.

Hac te nos fragili donabimus ante cicuta **Adhe.**

Hec nos formosum corydon ardebat alexim:

Hec eadem docuit cuium pecus an melibei.

¶ Construe. Hos donabim⁹ te mopsū cicuta hac. i. ista fistula fragili id est molli: et hec scz fistula docuit nos illā eglogā que incipit. Formosum pastor corydon. et docuit nos aliā eglogā. Dic michi dameta cuiū. et. ¶ Hac te. hic menalcas tanqz liberalis pastor preoccupat donū qz quis cito dat bis dat. et dat mopso vnā fistulā factā fragili cicuta cū qua cantauit illas eglogas: formosū pastor. et dic michi dameta. et est donū pastorale.

At tu sume pedum quod me cum sepe rogaret **Adop.**

Non tulit antigenes: et erat tum dignus amari

Formosum paribus nodis: atqz ere menalca.

¶ Construe sic. O menalca sume id est accipe pedū baculum curuū qd pedū antigenes id est ille pastor nō tulit id est nō habuit cū rogaret me sepe et ipse an-

ilgenes erat tñ. i. tunc dignus amari. dico g. pedū formosū. i. pulchru: nobis
paribus. i. equalibus ere id ē clavis. ¶ At tu sume pedū. id ē baculū coruū
ad retinendū pecudes per pedē qđ pedū ipe nūq̃ voluit dare anrigene pasto
ri qui tñ erat iuuenis et dignus amari qđ pedū est nodosū sed est pollū et i
quolibet nodo est vnus clauus ereus ad ornatū baculi. idō dicit formosū pa
ribus nodis atq; ere.

¶ Egloga sexta.

Mima syracusio dignata est ludere versu
Nostra nec erubuit siluas habitare talia
Cum canerem reges vel proelia cynthius aurē
Tellit: et ammonuit pastore tityre pingues
Pascere oportet oues: deductum ducere carmen
Nunc ego nāq; super tibi erunt qui dicere laudes
Clarre tuas cupiant vel tristia condere bella
Agrestem tenui meditabor arundine musam
Non iniussa cano: si quis tamen hec quoq; si quis
Captus amore leget: te nostre varre mirice:
Te nemus omne canet: nec phebo gratior vlla est
Q̃ sibi que varri prescripsit pagina nomen
Pergite pierides chromis et mnasyllus in antro
Sillenū pueri somno videre iacentem:
Inflatum hesterno venas vt semper iaccho.
Serta procul tantum capiti delapsa iacebant.
Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.
Aggressi (nā sepe senex spe carminis ambos
Luserat) iniiciūt ipsis ex vincula sertis.
Addit se sociam timidisq; superuenit egle:
Aegle naiadum pulcherrima: iāq; videnti
Sanguineis frontem moris et tempora pingit.
Ille dolum ridens satis est potuisse videri
Carmina que vultis cognoscite: carmina vobis
Huic aliud mercedis erit: simul incipit ipse.

Tum vero in numerum faunosque ferasque videres
Ludere: tum rigidas motare cacumina quercus.
Nec tantum phebo gaudet parnasia ruppes:
Nec tantum rhodope miratur: et ismarus orphea
Quantum omnis mundus gaudet cantante sileno.
Nāque canebat vti magnū per inane coacta
Semina terrarumque: animeque: marisque fuissent:
Et liquidi simul ignis: vt his exordia primis
Omnia et ipse tener mundi concreuerit orbis.
Cum durare solum: et discludere nereā ponto
Leperit: et rerum paulatim sumere formas.
Nāque nouum terre stupeant lucescere solem
Altius: atque cadant summotis nubibus imbres.
Incipiant silue cum primū surgere: cūque
Rara per ignotos errent animalia montes.
Hinc lapides pyrrhe iactos saturnia regna
Caucaseasque refert volucres: furtūque promethei
His adiungit hylam naute quo fonte relictum
Clamassent vt littus hyla hyla omne sonaret.
Et fortunatam (si nūque armenta fuissent)
Pasiphaen niuei solatur amoze iuueni:
Ab virgo infelix que te dementia cepit?
Pretides implerunt falsis mugitibus agros:
At non tantum turpes pecudū tamen vlla secuta est
Concubitus: quis collo timuisset aratrum:
Et sepe in leui quesisset cornua fronte.
Ab virgo infelix: tu nunc in montibus erras.
Ille latus niueum molli suffultus hiacintho
Ilice sub nigra pallentes ruminat herbas.

Aut aliquā in magno sequitur grege: claudite nimphe
Dictee: nimphe nemorum iam claudite saltus
Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris
Errabunda bouis vestigia: forsitan illum
Aut herba captum viridi: aut armenta secutum
Perducant aliquae stabula ad cortynia vaccae
Tum canit hesperidum miratam mala puellam
Tum phetontiadæ musco circumdat amare
Corticis: atq; solo proceras erigit alnos
Tum canit errantem parmessi ad flumina gallum
Aonæ in montes ut dixerit vna sororum:
Utq; viro phebæ chorus assurrexerit omnis.
Ut linus hæc illi diuino carmine pastor
Floribus atq; apio crines ornatus amaro
Dixerit: hos tibi dant calamos (en accipe) muse
Ascreo quos ante seni: quibus ille solebat
Cantando rigidas deducere montibus ornos.
His tibi grynei nemoris dicatur origo
Ne quis sit lucus: quo se plus iactet apollo
Quid loquar aut scyllam nisi: quā fama secuta est
Eandē succinctam latrantibus inguina monstris
Dulichias vexasse rates: et gurgite in alto
Ab timidos nautas cambus lacerasse marinis:
Aut ut mutatos theri narrauerit artus
Quas illi philomena dapes: que dona pararit:
Quo cursu deserta petiuerit: et quibus ante
Infelix sua tecta supervolita uerit alis.
Omnia que phebo quondam meditante beatus
Audiuit eurotas: iussitq; ediscere lauros:

Ille canit: pulse referunt ad sydera valles
Eogere donec oues stabulis numerūq; referre

Iussit: et inuito processit vesp̄r olimpo.

Cōstrue sic. Thalia. i. illa musa prima id est principalis dignata est id est voluit ludere id est cantare versu syracusio. i. versu bucolico. et ip̄a thalia nō erubuit. i. nō puduit eam habitare id est frequentare siluas id est nemora: et cū canerē reges. i. describerē facta regū et prelia. i. bella apollo cū huius. i. in illo monte natus vellit. i. mouit aurē et ip̄e admonuit. i. docuit pastorē. i. me virgillum dicendo o tytīre id est o virgili opz pascere oues pingues id est dicere carmen bucolicū et opz dicere carmen deductum id est bñ digestū: et ego virgilius meditabor id est cogitabo musam agrestem. i. carmen bucolicū harū dīne tenuit. i. fistula dulci: nā aliqui superūt tibi. i. supabū dabunt q̄ cupiant. s. o varre dicere id est describere tuas laudes et qui cupiant condere. i. narrare trīsta bella. i. prelia dura: et ego nō cano iniussa si quis tū sit capr̄ amore id est letitia leget carmina tua et laudes tuas. et o varre nostre mīrice id est ille arbores et nemus oē. i. oīs silua canet te id est laudabit tua facta et nulla pagina id est charta est gratioz. i. delectabilior phebo q̄ illa pagina q̄ prescripta sit nomen. i. laudes ip̄ius varri. o pterides o muse p̄gite id est cantate chroamis id est ille iuuenis mnasyllus id est alius iuuenis videre. i. viderunt silenū id est illū pedagogū bacchi iacentē. i. quiescentē somno. i. ppter somnū inflatū venas id est plenū venas iaccho id est baccho hesternō. i. hesternā die sūpto vt sēp̄ solet: et fēta id est corone iacebāt id est erant delapsa id est remota capiti. i. a capite pcul id est longe et cātharus. i. illud vas grauis id est ponderosus pendeat id est pensus erat ansa attrita id est fracta et ip̄i pueri aggressi sūt et inūctiūt. i. adiungūt vincula ex ip̄is fētis. i. corontis: qz ille senex id est silenus luserat. i. deriserat illos ambos pueros spe carminis id est sperando carmina ab illo: et egle. i. illa puella addit. i. adiungit se sociā timidis. i. illis pueris timentibus egle. i. illa dea pulcherrima nayadū. i. nīmp̄harū fontīū ptingit id est maculat videntī. s. silenō frontem moris sanguineis. i. illis fructib⁹ rubeis: et ptingit t̄p̄a. i. illas partes capitis. ille. s. silenus ridens. i. deridēs dolū. i. fraudē inquit. i. dixit quo. i. ppter quid nectitis. i. colligitis vincula. i. ligamina. o pueri soluite. i. dissoluite me satis est me potuisse videri a vobis: et cognoscite id est eligit o pueri illa carmina q̄ vultis et carmina erūt vobis p mercede: et aliud mercedis. i. alta merces erit hūc. s. egle. et ip̄e silenus incepit cantare simul. i. pariter. tū id est qñ silenus incepit cantare videres. i. videre potuisses faunos. i. dcos siluestres et feras. i. aīalia siluestria ludere. i. saltare in numerū. i. s̄m armoniā cātus: et tu videres quercus rigidas id est asperas et frondes motare. i. frequēter mouere cacumina et rupes parnasia id est mons thessalie non tñ gaudet phebo. i. illi deo et ismarus et rhodope. i. illi montes thracie non mirantē. i. admīrantē orpheā. i. orpheū cantantē q̄tū oīs mundus gaudet id est letatē silenō cātante et ip̄e silenus canebat vt. i. sicut semina terrarū et aīe. i. aeris et maris. i. aque et ignis liquidi. i. puri fuissent coacta. i. collecta p̄ iane magnū. i. p magnū aerē vacuū. et ip̄e canebat vt. i. sicut oīa exordia fuerint ex his p̄mis scz seminibus et vt. i. qualiter ip̄e orbis id est mundus concreuerit id est simul creuerit ex his p̄mis seminibus. et canebat sicut solum. i. terra ceperit durere. i. fieri durū. et canebat quō orbis ceperit discudere. i. in diuersas partes claudere nereā. i. deū marinū pontū. i. marē. et canebat qualiter orbis ceperit paulatim sumere formas. i. figuras rerum. et

canebat sicut terre stupeant. i. mirantur soles luceſcere. i. lucē emittere nouū
id est insolitū et ipse canebat sicut ymbres id ē pluuię cadāt. i. decidāt altit⁹ id
est ab ethere ſūmoris nubibus. i. eleuatis nubibus in altum: et ipse canebat
sicut ſilue. i. nemora inciſiāt surgere. i. creſcere primū id ē a principio. et ipse ca
nebat cūq. i. quo tpe aialia rara. i. pauca aialia errāt. i. vagāt p mōtes igno
tos. i. incognitos et ipse refert id ē canit lapides pyrrē. i. illius mulieris tactos
id ē plectos post se et canit saturnia regna. i. diluuiū ipſius saturni. et ipse re
fert. i. narrat volucres id ē aues caucaseas. i. a caucaso mōte dictas: et ipse re
fert furiū pmethei. i. illi⁹ astrologi. et ipse ſilenus adiūgit hylā. i. illū puerum
relictū. i. submersū in fonte quo. i. i quo fōte naute id ē nauigātes clamaffēt
. i. clamādovocaffēt itavt oē littus sonaret id ē resonaret illas voces delectas
ſc3 hyla hyla. et ipse ſilenus ſolaſ. i. cōſolaſ paſiphaen id ē vxorē mynois regi
amore iuuenci. i. ppter amorē vnus tauri fortunatā. i. felicē si nūq. armenta
. i. tauri fuiſſent: et ipse ſic canebat. ah virgo. i. o mulier infelix id ē miſera q
dementia. i. ſultitia cepit. i. decepit te: nā pretides. i. ille ſilie implevūt. i. reple
runt agros falſis mugitib⁹ id est falſis vocib⁹. nū nulla illarū ſecuta eſt tā tur
pes cōcubitus. i. tā mala cōnubia pecudū id ē tauroz q̄uis ille timuiſſet ara
trū id ē iugū collo. i. in collo et q̄uis tpe queſiſſent. i. queſiuiſſent cornua i frō
te leui. i. plana fronte. et ipse ſilenus canebat iſta verba. Ah virgo infelix. i. mi
ſera tu nūc erras. i. vagar⁹ i mōtib⁹ et ille. i. taurus ſufful⁹ lat⁹ ntueū. i. hñs
lat⁹ ntueū. i. cādidiū tacitho. i. illa herba ruminat. i. digerit herbas pallētes. i.
pallidas ſub ilice. i. illa arboze nigra id ē vmbroſa: aut. i. vel ille taurus ſequit
tur aliquā id ē vaccā in magno grege. i. in magno armento boū. et vos nim
phe dicte. i. creſcētes claudite id est claudatis ſaltus id ē ſaltationes nemoz
id ē ſiluarū. ſi quaveſtigia bouts id ē tauri errabūda ferāt ſeſe. i. vntāt obuia
. i. facta in obuiā nñs oculis forſitan aliq. vacce pducāt. i. ducant illū taurum
captum amore vni⁹ vacce in herba viridi aut ſecutū armenta. i. altos boues
pducant inq. ad ſtabula corthīnia. i. cretenſia. et ipse ſilenus canit puellā ſcil3
athlantē miratā. i. q. mirata eſt mala id ē poma heſperidū. i. poma aurea. et ip
se ſilenus circundat. i. narrat phetontiadā. i. ſorores phetontis eē mutatas
muſco. i. in muſcū corticis amare id ē acerbe: et ipse ſilenus erigit id ē eleuat
alnos id ē arbozes pceras. i. altiffimas ſolo. i. a terra: et ſilenus canit vt. i. quē
admodū vna ſororū. i. vna muſarū duxerit in mōtes aonas. i. in mōtes pnaſſ
gallū. i. illū poetā errantē ad flumina id ē aquas parmeſſi. i. illius fluuij et ſi
lenus canit vt oīs chorus. i. oīs ppl⁹ phebi. i. illius dei aſſurrexerit. i. honorē
fecerit viro. i. gallo: et ſilenus cantat vt linus id ē ille paſtor ornatus crines id ē
hñs crines ornatos apto. i. illo flore amaro: et ornatus floribus dixerit id ē p
tulerit diuino carmie hec verba ſequēta illi. i. gallo. o galle muſe. i. nimphe
dant tibi hos calamos. i. iſtas fiſtulas tu accipe illos quos calamos muſe de
derunt ante poete ſupple aſcreo. i. de illa ciuitate. i. heſiodo ſeni. i. antiquo q
bus calamis ille linus vel heſiodus ſolebat deducere. i. deorſū ducere ornos
rigidas id ē illas arbozes duras cantando id est modulando illis calamis: et
o galle dicatur id ē canaſ origo id ē pncipiū nemoris grynei id ē ſilue dedu
cate apollini ne quis ſit lucus id ē ne aliq. ſit nemus quo id ē de quo apollo
tacet ſe. i. glorie plus. i. amplius quid loquar id ē quid debeo dicere: aut lo
quar id ē canā ſcyllā. i. ſiliā niſi id ē illius regis quā ſc3 ſcyllā ſuccinctam id ē
circūdatam inguina candida id est illas partes candidas monſtris marinis
id est canibus marinis fama ſecuta eſt. i. de qua dicitur ipam vexaſſe id est
verſaſſe rates dulichias id ē naues vlixis quā fama ſecuta eſt laceratſe gur

gite id ē in mari alto. i. profundo nautas id ē nauigātes flumidos canibus ma-
 rinis id est illis mōstris. ¶ Aut quid ego loquar. i. dicā ut silenus narraue-
 rit ar. i. mēbra theri. i. regis therēi mutatos. i. variata. pp̄t dapes q̄s dapes
 id ē que cibaria et q̄ dona philomena id ē vxor sua parit id est parauerit illi
 thereo et silenus canit quo cursu id ē quavelocitate ille thereus petiuerit de
 ferta sc̄z loca et q̄bus aliis. i. cū quibus aliis ille thereus infelix id ē miser vo-
 litauerit super tecta sua: et ille id ē silenus canit id est narrat oīa q̄ eurotas. i.
 ille fluuius q̄ beatus id ē felix audiit id est audiuit phebo quōdam meditan-
 te id ē canēre et canit oīa q̄ eurotas supple iussit suas lauros. i. illas arbores
 ediscere id ē ap̄prehēdere et valles pulse. i. pcusse referūt illa dicta a sileno ad
 sydera: et t̄p̄e silenus canebat donec vesper iussit id ē precepit cogere id ē inclu-
 dere oues stabulis et donec iussit referre numerū id ē reducere numerum et
 canebat donec vesper processit. i. venit olimpo. i. ab illo monte inuito. i. nolen-
 te q̄ ille mōs libenter audiebat armoniā cantus ip̄tus silenti. ¶ Prima syra-
 cussio. Titulus huius egloge est faunorū satyrorū silenorū delectatio: et sūt fau-
 ni dīj pastorū. satyri vero sūt parui dīj reprehensores. syleni sūt dīj icubi. Istā
 eglogā fecit virgilius principaliter ad laudē varri amici sui et sepe fuit decā-
 tata i cytharis q̄ delectabilis est et iocosa: et primo excusat se virgili⁹ q̄ sub
 stilo buccolico decantat laudes varri. Posset em̄ reprehēdi eo q̄ nō est vsus
 stilo grandiloquo. dicit igit̄ q̄ nō est reprehēdendus stilus buccolicus: q̄ ta-
 lia p̄ia et principalis musa dignata est ludere vel cantare versu siracussio. i.
 musa cicula locuta est per theocritū poetam q̄ erat de siracusa ciuitate. et est
 siracusius deriuatio greca q̄ latine dīr siracusanus. Iste em̄ theocritus fecit
 buccolica et ip̄m insecutus est virgilius in hoc opere buccolico quod intelli-
 gitur nunc p̄ siluas et nemora. Cum canerem. i. q̄n p̄ponerē scribere eneydē
 et gesta regū apollo cynthius diuerit aurē meā a carmine herotico. Et dicit
 notanter apollo q̄ ip̄e est deus carminū. Et dicit cynthius a monte cyntho
 vbi colitur et vbi nutritus fuit anteq̄ eēt deificatus. Per hoc vult dicere q̄
 q̄n volebat scribere eneydē octavianus iussit eū describere buccolica et ioco-
 sa carmina: ¶ Admonuit pastorem. id est dixit virgilio. tytire op̄z pascere pin-
 gues oues. i. dicere carmen buccolicū deductū id est bene digestum et subti-
 le: et est translatio sumpta a lana bene carpinata que deducēdo subtilatur.
 ¶ Hūc ego. ponit aliā excusationem quia multi alij erūt qui dicent laudes
 et prelia varri qui obtinuit contra germanos et acquisiuit magnā gloriā et
 pecuniā maximā: qui varrus procurauit virgilio q̄ plurimos honores et fa-
 uores apud cesarem. ¶ Non intussa cano. Ponit aliā excusationem quia
 ex precepto cesaris vtitur stilo buccolico. ¶ Si quis tñ. i. quis iste stilus non
 sit grādiloquus s̄z buccolicus et humilis sicut mirica est arbuscū humile: tñ
 in eo videbuntur laudes varri. ¶ Nec phebo. id est nullū carmen est delecta-
 bilius cesari q̄ illud quod est intitulatum de varro. Et est alia excusatio: ce-
 sar multum dilexit varrum et libenter audiuit carmina de eo facta siue buc-
 colice siue aliter. ¶ Pergite pierides. hic virgilius vocat pierides. i. musas
 que sunt in monte pyreneo ut cantent et dicant illa q̄ silenus dixit pueris et
 ponit h̄c noīa puerozū quozū vnus vocabat̄ chromis et alius mnasyllus q̄
 secum habebant vnā puellā sociā et nīphā que vocabatur eglee
 isti tres petebant carmen a sileno poeta vel deo incubo. ¶ Et est notandum
 q̄ varrus et virgilius studuerunt sectā epycuri p̄bi sub syrone doctore. ideo
 p̄pter vicinitatē vocabulorū per silenū intelligit syronē loquentē. et p̄ chro-
 min et mnasyllum intelligit se et varrū. et adiungit puellā ad ostēdēdū sectā

epycureā que posuit felicitatem in delectationibus corporeis et quidam ibi
habet versū trūcatū. chromis mnasyllus egle: sed nō est versus imo est qdā
titulus continens noīa psonarū sequētū. ¶ Silenū pueri. i. isti pueri predicti
scz varrus et virgilius viderūt silenū. i. syronē magistrū suū iacentē in antro.
Et describit hic virgilius vnū hoīem ebriū. Epycurei em̄ ponebant felicitā
tem in delectatione ciborū et venereorū vt dictū est. Dicit ergo q̄ ille magi
ster tñ potauerat q̄ dormiebat in antro qz ceciderat in foueam et tā alte le
uauerat nasum suū in potando q̄ sertū suū scz laurea magistralis ceciderat
a capite et catarus. i. gobeletus vel vas apū ad poculū ceciderat ex alia par
te et habebat ansam attritam frequenti tractatione. ¶ Aggressi nam sepe. i.
isti pueri sunt aggressi ad illū senem cū egle puella. et qz ipse senex sepe pro
miserat eis carmina sed soluere recusabat ideo in se cōspirauerūt ligare pe
des et manus eius et nūq̄ eū dissoluere donec daret eis pmissa sepe carmina
Leperūt igit̄ virgas ex quibus erat facta corona et ex illis virgis ligauerūt
eum vt pposuerant. egle autē musa pulcherrima cepit mora et intinxit eius
faciē. ¶ Ille dolū ridens. i. ille magister silenus videns se deceptū risit. nec
verecūdat̄ est qz secūdū sectam epycuri non erat verecūdū inebriari. et dicit
ad pueros quo vincula neccitis. i. soluite me eodē iure quo ligastis qz p de
lectatione dz vobis sufficere vidisse me ebriū et ligatū et hoc etiā dicit qz fau
ni nimphe et silent non vident nisi q̄ volunt. soluite ergo me et dabo vobis
ambobus carmina que vultis sed socia vestra scz egle habebit aliam merce
dem q̄ carmen scz stuprū quod virgilius dicit verecūde. Simul incipit ipse
id est his dictis silenus incipit dicere carmen qd sequit̄. ¶ Cum vero. id est
qū silenus incepit cātare tunc carmen suū erat tam suauē et tam iocūdu
q̄ oīa coreabant scz fere illuarū montes et nemora. Et dicit in numerū quia
saltantes in choreis mouent̄ s̄m mensuram carminis. et est motare frequē
tatiū de moueo moues. ¶ Hec tñ phebo. i. mons pñasus vbi adoratur phe
bus in thessalia non habet tantum gaudiū cantante ibidez phebo q̄tū gau
diū habuerunt montes et silue cantante sileno. nec ysmarus et rhodope mō
tes thracie in quibus cātavit orpheus tñ gaudiū sunt ex carmine orphēi q̄
tum ex carmine silent. ¶ Hāq̄ canebat. Hic reddit causam illius leticie qz ca
nebat silenus quō mūdus incepit. et ex quibus principiis cōstat omne quod
est et quomodo semina rerū fuerunt coacta per inane. ¶ Unde de rerum ori
gine sicut habet̄ in phisicis. diuerse fuerūt phorū opintiones qz anaxagoras
dicebat oīa fieri ex igne. et thales milesius ex humore. iō vocant poete ocea
nū patrē. alij ex quattuor elementis sicut empedocles. Sed epycurei dicunt
duo esse rerum principiā. s. corpus et inane. dicunt em̄ corpus esse athomos.
id est paruas partes indiuisibiles q̄ apparent in radijs solaribus et vocau
runt inane illud spaciū in quo sunt athomi. Donatus etiā sapiebat istam se
ctam q̄ dicit nomē significare corpus aut rem: qz corpus vocat rem sensibi
lem. rem vero vocat illud quod non sentit̄. et qz oē quod est: aut est continēs
aut contentum. iō ex istis duobus sunt quattuor elementa et ex elementis sūt
mixta. iō dicit q̄ ista duo sunt semina terrarū. ¶ Et aīe. i. vti vel aeris ignis
et aque. vocat em̄ aerē aīam vel ventum aut spiritum. ¶ Aliquid. i. puri et
postea totus orbis creuit ab istis. Canebat etiam quō mūdus incepit cresce
re et accipere diuerfas figuras. ¶ Hāq̄ nouū. i. canebat quō sol incepit luce
re: et est luceſco inchoatiū de luceo luces. ¶ Alius atq̄ cadant. i. canebat
quomodo fiebat pluua ex vapore aquoso eleuato sursum et cū frigiditate
medie regionis aeris concreto et in guttas p̄stricto q̄ a sua pluralitate dicūt̄

plura. ¶ Rara p ignotos. i. canebat quō aīalia inceperunt discurrere p mon-
 tes novos et ignotos. ¶ Hinc lapides. Hic tangit fabulam de origine mundi
 quā late ponit ouidius in pmo methamorphoseos. loquitur em̄ hic ad pue-
 ros predictos: pueri aut̄ delectant̄ in fabulis. fabule etiā in parte inuēte sūt
 ad delectationem. illa aut̄ fabula dicit q̄ post diluuiū pyrrha et deucalion re-
 manserūt solis: sed a phebo habuerūt oraculum seu responsū ore platū q̄
 mulier pūceret post se lapides et sīr vir 7 ex lapidib⁹ mulieris debebant na-
 sci mulieres: et ex lapidibus viri nascituri erant mares. ¶ Saturnia regna.
 Hic mutatur ordo fabule q̄ p̄mū diluuiū nō fuit t̄p̄e saturni sed t̄p̄e egidii
 regis thebanorū. Scōm vero diluuiū fuit t̄p̄e deucalionis et pyrrhe. ¶ Cau-
 caseasq̄. i. silenus canebat quomodo in caucaso mōte altissimo assyriorū mer-
 curius deus eloquētie de⁹ rōnis deus prudentie ligauerat ad petram pme-
 theū cuius cor corrodebat aquila. 7 cā huius fuit q̄ cū oīs ignis ex iouis in-
 stitutione eēt extinctus in terris Minerva dea sapientie dedit consiliū pme-
 theo vt cū quadam facula furaret̄ ignē phebi 7 ipm dedit hoībus iō dū fue-
 rūt irati et imiserūt mundo famē p quā fictionē intelligit̄ q̄ pmetheus fuit
 prudentissimus astrologus 7 p̄mus docuit assyrios astrologiā quā studuit ī
 monte caucaso cū maxima sollicitudine et cura putgili q̄ intelligit̄ p aquilā
 corrodeētē cor. q̄ cura dī quasi cor vrens. Iste pmetheus p̄silio minervae fu-
 ratus est ignē solis. i. cognouit p rōnes naturales quō gñat̄ ignis in aere: et
 oñdit hoībus quō pōt ignis generari in terris ex collisione duorū corporū
 solidorū sicut in fusillo. ¶ Tū irati dū miserūt famē in terrā q̄ ex vsu ignis
 generat̄ fames qñ scz bellatores incenderūt vrbes et villas et etiam si hoīes
 oēs vacaret̄ ad fabricā auri 7 argenti totus mūdus efficereēt sterilis et fame-
 licus. ¶ Hic adiūgit hylā. i. silenus adiūxit predictis hystoriā hyle qui fuit q̄-
 dam speciosus puer quē amauit hercules qui iuxta missam ciuitatē qñ vēde-
 bat equos submersus est quē fecit queri hercules per nautas clamantes et
 altis vocibus dicentes. hyla hyla 7 non est inuentus locus ei⁹. ¶ Et fortuna
 tam. i. canebat etiā silenus de pasiphe vxore regis minoy⁹ q̄ cōcubuit cum
 tauro cōtra quā exclamat: q̄ turpissime amauit et dicit. Ah virgo infelix. et
 est ah interiectio fremoris sicut sy. vī poy. pasyphe aut̄ meretricē vocat vir-
 ginem nō a virtute: s; ab etatis viriditate. ¶ Pretides implerunt. Iste pre-
 tides fuerūt filie preti et anthiope. q̄ filie arrogāter presumpserūt dicere se
 eē iunone pulchriores quare iuno indignata imisit in eis talē fantasiā q̄ sp̄
 putabant se eē vaccas credentes se habere cornua et timentes aratra nulla
 tñ earū cōmisit tam turpe cōnubiū sicut fecit pasiphe et in hoc vituperat eas
 plusq̄ pretides. Et capīt ibi leui p plano et habet primā longā. Iuxta illud.
 Pro plano leui. pro leuitate leui. et est vltima de pretides brevis more greco-
 rum sicut in pmo eneydos. Ah virgo infelix. Exclamat iterū cōtra ei⁹ infor-
 tuniū vocans eam virginem sicut prius dicēs tu virgo infelix erras 7 vaga-
 ris nunc in montibus: et thaurus amicus tuus iuxta te cubans sup̄ latus ī
 herba molli scilicet iacinto vel alia herba ruminat herbas virides vel for-
 te sequitur aliquā vaccā in aliquo grege in silua cortines in qua cortine fue-
 rit aliqui stabula armentorū solis. Et nō dicit q̄ ille taurus sequatur aliquā
 vaccā ī nemore gnosis quia mynos maritus pasiphes ibi regnabat: iō tau-
 rus non audebat illuc accedere et in his videtur pasiphe sperare liberari a
 tauro etiā p̄m dimittere q̄ diu ruminat et quādo sequitur alia armenta: ideo
 precatur nimphas predictas vt claudant tauro saltus nemorū scz introitus
 vel exitus eorū. Et dicuntur silue saltus: q̄ ibi saltant aīalia siluestria. Rūmē

est pars gutturis ad quam aialta mittunt iterum herbas quas prius gulos
se sumpserunt. et ruminare est herbas sic digerere. ¶ Tum canit hesperia
dum. filie athlantis vocate fuerunt hesperide: quia regnauerunt in hesperia in
ter quas fuit una noie athlantis cursu potissima que interfecit multos ma
ritos quos currendo superauit. sed hypomenes eam deuicit in cursu in vir
tute pomorum que sibi dedit venus ut lati⁹ habet sup⁹ tertio eneyd. Silenus
ergo canebat istam hystoria scilicet quomodo athlanta mirabatur illa poma.
Tum phetoriadas. id est silenus canebat quomodo filie solis deslebant mor
te phetontis fratris sui et mutate sunt in alnu arbozem vel in populū: ut ha
bet decio eneyd. ¶ Tum canit erratem. id est silenus canebat quomodo gal
lus poeta fuit effectus poeta et diuinatoz. unde gallus semel ambulabat iux
ta pmissum fluuiū boetie grece regiōis qui pmissus habet multa brachia
ideo dicit pmissi ad flumina: et tunc assumpsit eū quedā nimpha in montes
aonas vel aonos: et est aonas actus grecus et possessiuus et in illis montib⁹
linus filius apollinis dedit sibi coronam magistralem et calamos musicales
quos prius dederat cuidam antiquo poete de ascrea ciuitate scilicet euphorionē q
fecit quedam carmina de certamine calcantis et mopsi in gryneo nemore de
picia diuinandi scilicet mopsus obtinuit q melius diuinauit de paritate vel impari
tate pomorum cuiusdā arboris: et ex dolore confusus calcas interijt: scilicet gallus
de quo est hic sermo trāstulit in latinū carmina illi⁹ euphorionis ciuis ascrei
q euphorion carmine letificabat omnes et alias arbozes. ¶ Quid loquar an scilicet
lam. Due fuerunt scille una fuit filia nysi: et alia phorci. Sed poetice hic acci
piūt vnū p alio. scilicet scylla nysi p scylla phorci sicut in georgicis domitrus pol
lucis habens id est castoris q fuit domitor equorum. Scilla enim filia nysi non
fuit mutata in mōstrū marinū: scilicet filia phorci. Scilla autē filia nysi regis me
garensiū mutata fuit in alaudā et pater suus in nysum auē sui nois de qua
scilla sic mutata et de patre suo solet dici. non est iuta nisi sine nysso filia nysi:
quia nysus semp⁹ psequit scillā. i. alaudā et scilla nysi est regimē supplementi si
cut valida sanfonis. ¶ Quā fama secuta est. i. fama dicit istā scillā versasse et
infestasse naues vlixis redeūtis a bello troiano. et est dulichius adiectiuum
possessiuū regionis in qua regnabat vlixes. ¶ Aut ut mutatos. i. silenus ca
nebat quomodo mēbra therei regis thracie fuerunt mutata et turbata pro
pter dapes quas suauxor dedit sibi comedendas. Et capis nomē p noie sicut
prius. i. philomena p progne sorore sua. Unde thereus duxit progne in vro
rem suam que erat filia pādionis regis athenarū q rogauit maritum suū vt
iret athenas et adduceret sibi suā sororem videndā. i. philomenā quā cū the
reus adduceret violauit eā in via et ne ipa eū accusaret in via abscidit ei lin
guam dimisitq eā in nemore: ipa tū de ppulo cruore scripsit in veste quā mī
sit sue sorori qequid sibi contigerat. vel melius scripsit acu in tapetis que cū
pcepisset scelus patratū accepit itym filiu suū de thereo quē interfectū et be
ne coctū dedit patri suo comedendū cui patri instantissime querenti vbi erat
i hīs. mater rīdit. Quod petie intus habes. i. filius tuus est in ventre tuo.
quo audito pre desperatione thereus fugit in solitudinē tanq furiosus. igit
isti quattuor mutati sunt in aues. i. thereus in huppupā fedam auē: i hīs in
phasianū volucrē comestibilem. progne in hyrūdinē auē instabilē: et philo
mena in lucinā auem canorā. Et sic piz q philomena accipit in textu p pro
gne sorore sua vel p seipā: quia ipa fuit occasio dandi illas dapes. ¶ Oia q phe
bo. i. silenus canebat oia carmina q phebus cantauit in eurota fluuiō laco
nū q erat phebo consecratus iuxta quem sūt lauri plurimeq arbozes phebi

quas docebat phebuis sua carmina. ¶ Ille canit. i. qñ silenus canebat: val
les resonabant vsq; ad celum yperbolice loquēdo. ¶ Logere donec aues. id
est canebat vsq; ad vesperam sed sol quasi inuitus rēdebat ad occasū ppter
delectationem quā habebat in illo cantu.

¶ Septima egloga.

Orte sub arguta p̄federat ilice daphnis
Cōpulerātq; greges coꝝdō et thirsīs in vnū
Thirsīs oues: coꝝdō distētas lacte capellas.
Ambo florentes etatib⁹: archades ambo.

Et cantare pares: et respondere parati.

Ihic michi dum teneras defendo a frīgoze myrtos

Uir gregis ipse caper deerrauerat: atq; ego daphnim

Aspicio: ille vbi me cōtra videt ocīus inquit

Ihic ades o melibee: caper tibi saluus et hedi.

Et si quid cessare potes requiesce sub ymbꝛa

Ihic ipsi potum venient per pꝛata iuueni.

Ihic virīdes tenera pꝛetexit arundine ripas

Abintus: eq; sacra resonant examina quercu.

Quid facerem: neq; ego alcipē nec phillida habebam.

Depulsos a lacte domi que clauderet agnos.

Et certamen erat coꝝdon cum thirsīde magnum

Posthabui tamen illoꝝ mea seria ludo.

Alternis igitur contendere versibus ambo

Leperē: alternos muse meminisse volebant.

Ihos coꝝdon: illos referebat in ordine thirsīs.

¶ Cōstrue. daphnis. i. ille pastor p̄federat. i. sīsterat forte. i. a casu sub illce id
est sub illa arboꝛe arguta. i. sonora et coꝝdon et thirsīs id est illi pastores cō
pulerant. i. gregauerāt greges. i. armēta in vnū et thirsīs. i. ille pastor p̄pu
lerat oues ⁊ coꝝdon p̄pulerat capellas. i. capras distētas. i. plenas lacte. ⁊ am
bo. i. coꝝdon et thirsīs erant floꝛētes etatibus. i. iuuenes. ⁊ ambo erāt archa
des. i. pastores archadie: et ambo erant pares. i. equales cātare. i. ad cantan
dum. ⁊ ābo erāt parati r̄ndere hic. i. ī isto loco dū defēdo. i. phibeo myrthos

id est illas arbores teneras. i. molles a frigore. i. a frigiditate caper vir. i. ma-
sculus gregis. i. armenti deerrauerat. i. deitauerat et ego aspicio illū daphnī
pastorem et vbi. i. postq̃ ille daphnīs videt. i. aspicit p̃. i. e p̃rio ip̃e inquit. i. al-
o melibee ades huc. i. veni huc ocus. i. citius caper est saluus tibi et hedi. i.
capit et si potes cessare aliquid. i. dimittere laborē requiescere sub vmbra. et
iuuenci. i. ip̃i boues ventent huc potū. i. ad potandū p̃ prata. i. p̃ agros et min-
tius. i. ille fluuius preterit. i. cooperit ripas virides harūdine. i. calamo tene-
ra. i. recenti. et examina. i. ap̃ū cōgregationes resonāt. i. murmur faciūt quer-
cu sacra. i. de illa arboze p̃secrata. Quid facerē in isto loco: q̃ ego nō habebā
alcipē. i. illā puellā neq̃ phyllidā. i. amasiā illā q̃ clauderet. i. icluderet agnos
depulsos. i. remotos a lacte. i. ab vberib⁹ matris: et corydon erat. i. hēbat ma-
gnū certamen. i. magnū iurgiū cū thirsīde. i. cū illo pastore et ego posthabui
. i. postposui mea seria. i. meas delectationes ludo. i. ioco illoꝝ amboꝝ et am-
bo cepere. i. incepterūt p̃tendere. i. certare versibus alternis. i. alternatī dictis: et
muse. i. deevolebāt. i. cupiebāt memisse. i. memorasse vers⁹ alternos et corydō
referebat. i. p̃ferebat hos versus: et thirsīs referebat illos versus in ordine. i.
p̃ ordinē. ¶ Forte sub arguta. Huic egloge p̃ponit̃ tal̃ titulus melibee et cory-
dō thirsīs: tñ in textu p̃ melibee ponit̃ daphnīs et introducūt duo pastores
sc̃z thirsīs et corydon q̃ certant inuitē et vocāt daphnī vt audiat eozū certamē.
Et volūt aliq̃ intelligere p̃ daphnī cesarē: et p̃ corydonē virgiliū: et p̃ thirsīm
inimicos virgilij: et vincūt sicut fuerūt baul⁹ et meutus poete miseri. dicitur
ergo forte. i. fortuitu. et est ablativus de fors. alias nō stare versus daphnīs
sedebat sub ilice arboze arguta. i. sonora resonāri ṽl stridēti: s̃z alibi argutus
s̃g̃t breue sicut i georgicis. Argutusq̃ caput. Daphnīs aut̃ intelligitur quidā
diuinus q̃ fuit filius mercurij. ¶ Cōpulerāt. i. cōgregauerāt in vnū. i. s̃c̃l. et est
plenus. Thirsīs oues. i. thirsīs cōpulerat oues et corydon capras distētas la-
cte. i. plenas: q̃ plena vbera distēdūt. ¶ Ambo florentes etatibus. i. iuuenes.
Archades ambo. i. nō vere de archadia q̃ res agebatur in mantua q̃ nō est i
archadia: s̃z archades. i. sapientes sicut si eēnt de archadia vñ fuerunt multi
p̃bi. ¶ Et cantare pares. i. erāt in sciētijis equales et parati respondere. ¶ Hic
michi. i. qñ colligebā myrthos teneras in estate p̃ ouib⁹ ne corrūpant̃ a fri-
gore hyemis. ¶ Vir gregi. et caprē ibi vir abusive q̃ solū p̃tinet homi: s̃z nūc
aspicio daphnī et ip̃e me vocauit o melibee. i. o virgili q̃ nūc caprē melibeus
p̃ virgilio: ades huc. i. veni q̃ nō solū caper est tibi saluus imo et hedi. i. pa-
tres mātuani et eozū filij q̃ daphnīs certificabat tanq̃ diuinus poeta. ¶ Et
si qd. i. scio te cēvirū laboriosū: tñ si potes cessare et quiescere a labore requi-
esce mecū sub vmbra. ¶ Huc ip̃i potum. i. maneat hic q̃ locus est delectabi-
lis: q̃ hic est mintius circūdatus harūdine et herba viridi: et est patria abun-
dās melle q̃ sunt examina. i. societates ap̃ū i quercu. ¶ Quid facerē. hic vir-
gilius tacite excusat se nō posse hic morari: q̃ nō h̃z hic suā coniugē sicut h̃nt
illi duo certatores q̃ gubernaret agnos suos: et maxime q̃ longū et magnū
est certamen. ¶ Posthabui. i. postposui meā necessitatē querēdi caprū ludo
eozū. i. versib⁹ eozū: q̃ dictū est prius. Audere q̃ vellē. et. ¶ Alternis. i. muse
volebant q̃ ego seruare oia dicta eozū. Hos corydō. i. corydon ic̃piebat hos
versus: et thirsīs respondebat.

Amphē noster amor libertides: aut michi carmē Cory.
Quale meo codro concedite: proxima p̃bebi

Versibus ille facit: aut si non possumus omnes

Hic arguta sacra pendeat fistula pinu.

¶ Construe. o nimphe libertides. i. sic dicte exites noster amor. i. nre delicie concedite. i. date michi corydont tale carmen quale dedistis meo codro. i. illi poete qz ille codrus facit carmina proxima. i. sista versibus phebi. i. illius dei aut si non possumus facere oēs versus similes phebi versibus fistula arguta. i. sonora pendeat in pinu. i. illa arboze sacra. i. consecrata. **¶** Thimphe noster amor. hic incipit corydont et inuocat nimphe qz vt dicit varro nimphe et muse idē sunt qz aque in motu suo faciūt musicam et dicūt libertides a liberto fonte vbi colunt nimphe: orat ergo nimphe vt cōcedant sibi facere talia carmina qualia faciebat codrus q̄ faciebat versus siles versibus phebi. **¶** Aut si nō possumus: qz postea dicit non oīa possumus oēs. idō orat vt si nō possit oēs versus facere siles versib⁹ codri saltē p sacrificiozū munere suspēdet fistulam suā ad pinū sacrā q̄ est arbor psecrata matri deozū.

Pastores hedera crescentē ornate poetā

Thir.

Archades: inuidia rumpantur vt ilia codro

Aut si vltra placitum laudarit bacchare frontem

Cingite: ne vati noceat mala lingua futuro.

¶ Construe. o pastores archades ornate. i. adornate me poetam crescentē id est nascentē hedera. i. illa herba. vt ilia. i. viscera rūpanē. i. franganē inuidia. i. ppter inuidiā codro. i. illi poete aut si ille laudarit. i. laudauerit vltra placitum. i. vltra q̄ placeat michi cingite. i. ornate frontē. i. caput bacchare. i. illa herba ne mala lingua noceat vati. i. poete futuro. i. michi qui sum futurus poeta. **¶** Pastores hedera. hic thirsus rīdet corydont p quattuor versus 7 loquit̄ humilliter nō dicēs se poetā nisi solū insipientē 7 sibi displicet q̄ iā corydont orauit fieri similis codro. i. cornificio in arte poetrie. idō orat pastores archadie vt dent sibi coronā ex hedera ex qua coronabant̄ poete qz semp virtutis est sicut et carmina merent̄ eternitatē. Et petit illā coronam sibi dari vt codrus p inuidiā crepēt medius qz inuidus plus nocet sibi q̄ inuidioso. 7 qz inuidia est inter pares et inuidia respicit in alterum. idō offēdit se maiorē vlt̄ partem codro. Aut si vltra. i. si codrus derisorie laudauerit me ad vituperationē o pastores archadie cingite frontem meā bacchare. i. herba q̄ valet p fascinū siue est hespericon herba pforata vel herba sancti iohannis que dī fuga demonū. ne mala lingua. i. ne lingua inuida codri noceat michi.

Setosi caput hoc apri tibi delia paruos

Cor.

Et ramosa micon viuacis cornua cerui

Si proprium hoc fuerit: leui de marmore tota

Puniceo stabis suras euincta cothurno.

¶ Construe. o delia. i. o dyana michon. i. seruus tuus paruos. i. iuuenis dabit tibi dono caput apri setosi. i. habētis setas 7 dabit tibi cornua ramosa id ē ramis plena cerui viuacis. i. illius animalis diu viuetis 7 si hoc. i. donū meū fuerit ppū. i. si tibi placet. i. tu stabis. i. eris tota de marmore leui. i. plano. dico

culneta. i. ornata suras cothurno. i. illo calciamiento puniceo. i. rubeo colore
tincto. ¶ Setosi. hic loquitur cozydon ad dyanam quattuor versibus dicens
q̃ micon iuuentis pastor seruus et nepos suus dabit munera dyane que est
dea venatorum: dabit enī sibi caput apri et cornua cerui viuacis. i. diu viuen-
tis: q̃z sicut dicit plinius in hystoria naturali ceruus senex querit serpentem
et ex respiratione hanelitus trahit eum de foramine et ip̃m comedit et in illa
comestione viuiscit et resumit vigorem. Si propriū fuerit. i. si acceptū fuerit
tibi michi dare munus quod peto faciā tibi statuā de leui marmore id ē pla-
no et terfo: et dabo tibi caligas puniceas id ē purpureas: et est cothurn⁹ cal-
ciamentiū vtriq̃z pedi aptum: ideo dī cothurno in singulari: et suras. i. tibias in
plurali. et ptinebant poetis et venatoribus.

Sinum lactis et hec tibi liba priape quotannis **Thir.**

Expectare sat est: custos es pauperis horti.

Nunc te marmoreum pro tempore fecimus: at tu

Si fetura gregem suppleuerit aureus esto.

¶ Construe. o priape. i. o deus hortorū sat est expectare. i. satis expectasti sinu
lactis. i. vas plēnū lacte et hec liba. i. hec sacrificia quotannis. i. singulis an-
nis. et tu es custos horti. i. agri pauperis: et nos fecimus te marmoreū id est
ymaginē tuā marmoreā p̃ tpe. Si tñ fetura. i. nutrimentū ṽl partus supple-
uerit id ē augeat gregē tu esto aure⁹. i. faciā tuā statuā aureā. ¶ Sinū lactis.
Hic thirsus facit votū priapo deo hortorū et dicit q̃ tpe sue paupertatis habe-
bat etus ymaginē marmoreā i horto paupere et presentabat ei munera par-
ua sc̃z sinū lactis vel placentas que in estate tocofe comedūtur in hortis. et sc̃z
aliquos sinū p vase est neutri gñis prima longa. Seruius tamē et greci di-
cunt sinus: q̃z sp̃ est masculinū gñis. sed p vase est prima longa et pro gremio
pria breuis: iuxta illud. Replet māma sinū lactisq̃ coagula sinū. et est semp̃
quarte declinationis vt in sinu abrahe: et p vase sinus est vas in quo colatur
lac mulsus. Dicit ergo thirsus ad deū hortū: o priape iam satis expectasti sinū
lactis et liba et fuisti horti custos pauperis. Sed si muse vellent michi cōces-
dere quod postulo ego tibi faciā statuā aureā sc̃z si sim diues: et si fetura id ē
nutrimentum a fouendo suppleat gregē id est administret et augeat gregē.

Neryne galathea thymo michi dulcior hyble **Cozy.**

Candidior cygnis: hedera formosior alba.

Cum primum pasti repetent presepia tauri:

(Si qua tui cozydonis habet te cura) venito.

¶ Construe. galathea. i. amica mea neryne id est nerei filia est dulcior id est
suauior michi cozydoni thymo. id est illa herba hyble. i. illius oppidi: et gala-
thea est michi candidior cygnis id est illis auibus et est formosior. i. pulchri-
or hedera. i. illa herba alba. i. candida: et o galathea si qua cura. i. aliq̃s amor
tut cozydonis. i. tui amatoris habet te. i. te detineat venito. i. veni ad eū cum
tauri. i. illa aialia pasti. i. saturari repetent. i. querēt vel redibūt ad presepia id
est ad stabula sua. ¶ Neryne galathea. hic loquitur cozydon certando de pul-
chritudine amice: et dicit q̃ neryne id est galathea filia nerei est sibi dulcior

¶ Sit thymus apibus in illo oppido ubi est abundantia thymi herbe quā diligunt apes. et est nerine patronymicū grecū: qz feminina patronymica terminant in ne sicut nerine: aut in yas sicut pelyas. aut in is sicut colchis. ¶ Cā didior. i. albior illa aue scz cigno: et pulchrior q̄ hedera alba cuius lignum ē pulchrius q̄ hedere nigre. ¶ Cū primū. Precatur corydō amica suā nerinē ut ventat ad eū quando tauri erunt pasti saltem si habeat curam corydōis vel diligat eum.

Immo ego sardonius videar tibi amarior herbis **Thir.**

Horridior rusco: proiecta vilior alga:

Si michi non hec lux toto iam longior anno est.

Ite domum pasti (si quis pudor) ite iuenci.

¶ Amica mea imo ego videar id est videri possum tibi id est a te amarior herbis sardonius id est de sardonis et videar horridior id est asperior rusco id est illa herba amara et videar tibi vilior id est turpior alga id est illa herba proiecta id est contempta. Si hec lux id est dies ista non est iam longior mihi toto anno. o iuenci pasti. i. saturati ite domū si quis pudor vobis est. i. si quā habetis verecundiam. ¶ Immo ego. thirsus per contrarium loquitur de amica sua dicens q̄ ipse bene diligit eam sed non diligitur ab ea imo ipse est amarior et q̄ herbe sardonice quia in sardonis sunt herbe similes apiastro q̄ mel faciunt amarissimū et contrahunt labra hominis edentis ac si vellet ridere et interficiunt hominem ridendo. Et rusco est herba amara et alga etiam quā p̄ficit mare super littora ex qua stercozantur agri. ¶ Si michi non hec lux. ostendit se amare eam quia una dies est illi longior anno. ¶ Ite domū. loquitur ad gregem ut redeat domū: quia pudor est tam diu morari in pascuis et hoc dicit quia sperat q̄ quando ventent iuenci de pascuis sicut prius dicit corydō. cum primū pasti tunc veniet amica sua.

Abuscosi fontes: et somno mollior herba: **Cozy.**

Et que vos rara viridis tegit arbutus umbra:

Solsticium pecori defendite iam venit estas

Torrida: iam leto turgent in palmitē gemme.

¶ Cōstrue sic. vos fontes muscosi. i. herba muscosa cooperit et tu herba mollior. i. dulcior sono et arbutus viridis. i. illa arbor que tegit. i. cooperit vos fontes umbra rara. i. parua defendite id est prohibete solsticium id est calorem solis pecori id est gregi: quia estas id est calor torrida id est vehemens venit et gemme id est botri turgent id est inflantur in palmitē leto. i. in ramis vinearū. ¶ Muscosi fontes. hic loquitur corydō et certat de alia delectatione temporis estui precando q̄ crescat herba que est mollis ad dormiendum et q̄ fontes sint muscosi id est herba cooperiat eos et sint arbuta frōdosa. orat q̄ oia ista sibi dari ut depellant solsticium quia quando ista nascuntur recedit solsticium hyemale et accedit estas.

Hic focus et tede pingues: hic plurimus ignis **Thir.**

Semper: et assidua postes fuligine nigri.

hic tantum boree curamus frigora: quantum

Aut numerum lupus: aut torrentia flumina ripas

Construe sic. focus s. i. locus ignis est hic. i. in patriamea semp: et tede pingues. i. ille arbores grosse sūt sp hic. et plurim⁹ ignis. i. copiosus ignis est sp hic. i. in patria mea. et postes. i. pillaria domorū sūt facti nigri. i. nigra fuligine. i. fumo assidua. i. continuo. ⁊ nos curamus. i. tmemus tm frigora boree id ē illius venti qm lupus timet numerū ouū et qm flumina torrentia id ē aque abūdantes timēt ripas. i. littora. **H**ic focus. Loquitur thirsus dicens q p rīū in patria sua sp sūt ignis et thede pingues et postes domorū sp sūt nigri ppter ignē assiduū. et est fuligo nigra sordicies camini. **H**ic tm boree. i. ppter ignē quē facimus non dubitamus boreā. sicut nec lupus veref numerū ouū. qz bñ comedit oues numeratas vel sicut flumina torrentia nō verent ripas quas transcendunt et supeminēt vel ptra quas fluctuāt.

Stant et iuniperi et castanee hirsute

Cory.

Strata iacent passim sua queq sub arboze poma

Omnia nunc rident: at si formosus alexis

Montibus his abeat: videas et flumina sicca.

Construe. et iuniperi. i. ille arbores ⁊ castanee hirsute. i. spinose stant. i. sūt in venetia et poma queq sua iacēt. i. sūt strata. i. demissa sub arboze et oia rīdēt. i. sūt leta. at si alexis. i. ille iuuentis formosissimus abeat. i. recedat ab his montibus videas. i. videbis flumina sicca. **S**tant et iuniperi. **H**ic corydon iterū laudat venetiā et redit ad illud qd iam dixit turgent in palmitre gēme. ibi etiā sūt castanee hirsute. Iuniperus est arbor thurifera et dura dicta qm gignens pir. i. ignē qz in eius ligno optime nutrit ignis. **C**astanea sūt arborē et fructum sicut nux ⁊ ficus. et dr castanea quasi caste nata p rīū qz ei⁹ fructus nascit in folliculo ad modū duorū testiculorū abscōdutorū. Et est notā dū q iste versus est ex ameter sine dactilo in quinto pede et vocalis nō cedit vocali nec fit collisio vocaliū in fine de iuniperi: cū illa pūctione et. nec in fine de castanee cū pūctio de hirsute et sic sunt ibi due boetesis sicut in doctrināli. o vtinam alme de⁹ rē. **S**trata iacēt. i. i venetia abūdāt fructus pomorū stratorū sub arboribus. **O**mnia nūc rīdēt. i. ibi abūdant herbe florentes. **A**t si formosus. hic retorquet totam laudem predictaz in cesarē q est bon⁹ rector imperij. q. d. si alexis. i. cesar abeat ab illa patria ipa manebit sterilis et inculta: qz bonus pastor impinguat oues et flumina sicca id est arida ⁊ ē hypbole ad ostendendum magnam sterilitatem patrie que non habet bonum rectorem.

Aret ager: vicio moriens sitit aeris herba.

Thir.

Liber pampineas inuidit collibus vmbas:

Phyllidis aduentu nostre nemus omne virebit.

Iuppiter et leto descendet plurimus ymbri.

Construe. ager. i. campus aret. i. desiccatur defectu aeris et herba moriens vicio. i. defectu aeris corrupti sitit. i. affligit: ⁊ liber. i. bacchus inuidit. i. ppter

inuidiā: detraxit umbras pampineas foliavitis a collibus: et oē nemus. i. oīs
silua virebit. i. frōdebit aduentu nre phyllidis: et iupiter. i. aer superior descē
det plurimus id ē abūdās imbrī. i. pluuiā leto. i. dulci. ¶ Hic ager. hic thir-
sis sub alijs verbis laudat cesarem dicēs q sine eius dñio tota patria est pe-
stifera et aer corruptus et herba fit carens pluuiā et bacchus non dat folia
vitis. Sed si phyllis veniat. i. amica sua habeat grām cesaris oīa sibi bñ suc-
cedēt et virebit oē nemus et aer superior dimittet pluuiam.

Populus alcide gratissima vitis iaccho. **Co.**

Formose myrtus veneri sua laurea phebo

Phyllis amat corylos: illas dū phyllis amabit:

Nec myrtus vincet corylos: nec laurea phebi.

¶ Construe sic. pp̄s. i. illa arbor est gratissima alcide. i. herculi: et vitis ē gratis-
sima iaccho. i. baccho: et myrtus. i. illa arbor est gratissima veneri. i. illi dee
et sua laurea. i. pp̄ia laurea est gratissima phebo et phyllis. i. amica mea amat
corylos. i. illas arbores: et dū phyllis amabit illas corylos myrtus nō vincet co-
rylos et laurea phebi nō vincet corylos. ¶ Pp̄s alcide. hic corydon iterū lau-
dat cesarē dicēs q hercules amat pp̄m arborē sibi p̄secratā: et bacchus amat
vitē: et phebus laurū: et venus amat myrtū. Sed phyllis p quā intelligitur
cesar pulcher et de- trabilis amat corylos arbores nuciferas. i. mātuanos: et
q̄d tu cesar amabit. os nulla gens supabit eos. q̄d intelligit in hoc q̄d dicit
Nec myrtus vincet corylos nec laurea phebi.

Fraxinus in siluis: pulcherrima pinus in hortis: **Thir.**

Populus in fluuijs: abies in montibus altis:

Sepius at si me lycida formose reuifas:

Fraxinus in siluis: cedit tibi pinus in hortis.

¶ Construe. fraxinus. i. illa arbor est pulcherrima i siluis. i. nemorib⁹ et pin⁹
est pulcherrima in hortis: et pp̄s. i. illa arbor est pulcherrima in fluuijs. et abies
i. sapin⁹ est pulcherrima i mōtib⁹ altis: o lycida o puer meus formose si reuif-
as me. i. si venias ad vidēdū me fraxin⁹ cedit. i. dabit tibi locū in siluis pin⁹
cedet tibi in hortis. ¶ Fraxinus in siluis. Thirsis iterū laudat cesarem q̄ in-
telligit p lycidā et dicit q fraxinus naturaliter crescit in siluis et ibi est pul-
cherrima. Sz pin⁹ est pulchrior in hortis et pp̄s ē pulcherrima iuxta fluuios. et
abies est pulchrior i montibus altis: q̄z em res melius se hz in loco natura-
li. Sed si lycidas dignē reuifere vel vifitare thirsim tūc ip̄e thirsis faciet ip-
sum pulchriorē q̄ sit fraxinus in siluis vel pinus in hortis. i. laudabit eum su-
per omēs principes. sed ista laudatio non est liberalis qz est condicionalis et
mercēnaria: scz si bene feceris laudabo te: et idō corydon liberalius cantauit
id est laudauit q̄ thirsis.

Hec memini: et victū frustra cōtendere thirsim. **Ade.**

Ex illo corydon corydon est tempore nobis.

¶ Construe. ego memini hec carmina vestra: et memini thirsim esse victum
et frustrā cōtendere cum corydone et ex illo ip̄e est nobis amicus. i. ex illo ip̄e

cepi amare corydonem propter victoriam. Nec meminisse nunc loquitur melibeus qui
erat electus iudex: et quod prius dixit alternos muse meminisse volebat: ideo nunc
dicit se meminisse carmina predicta et recenset thersim. i. cornificium victum et co
rydonem victorem et ex illo tempore corydon fuit sibi amabilis.

Pastorum musam damonis et alphesibei:

Immemor herbarum quos est mirata iuuenca

Certantes: quorum stupefacte carmine lynces:

Et mutata suos requierunt flumina cursus:

Damonis musam dicemus et alphesibei.

Tu michi: seu magni superas iam saxa timauf.

Siue oram illirici legis equoris: en erit vnquam

Ille dies: michi cum liceat tua dicere facta?

En erit: ut liceat totum michi ferre per orbem

Sola sophocleo tua carmina digna cothurno?

A te principium: tibi desinet: accipe iussis

Carmina cepta tuis: atque hanc sine tempora circum

Inter victrices hederam tibi serpere lauros.

Frigida vix celo noctis decesserat umbra:

Cum ros in tenera pecori gratissimus herba est

Incumbens tereti damon sic cepit oliue.

Construe. nos dicemus. i. cantabimus musam. i. cantilenam pastorum scilicet damonis
et alphesibei quos certantes scilicet pastores iuuenca immemor herbarum. i. obli
ta herbarum. i. pastus mirata est. i. admirata est. quorum scilicet pastorum carmine. i. can
tilena lynces. i. illa animalia fuerunt stupefacte et quorum carmine flumina mutata. i.
aque sepe a loco requierunt. i. dimiserunt proprios cursus suos et dicemus mu
sam damonis et alphesibei: et tu pollio seu tu superas. i. vincis michi. i. ad ma
teriā mei carmine. saxa. i. lapides timauf magni. i. illius fluminis venetie: siue tu
legis. i. transis oram. i. regionem equoris illirici. i. maris dalmatie. en vnquam erit
ille dies. i. nunquam ventiet michi tempus ut liceat. i. expediat michi dicere. i. decata
re tua facta. i. gesta tua: en erit. i. certe erit. i. ventiet dies ut liceat michi ferre
id est dicere per totum orbem. i. tua carmina sola. i. que sola sunt digna cothurno sopho
cleo. i. illo stilo tragico quo usus est sophocles: principium muse mee erit a te au
gusto et musa desinet. i. finiet a te: et tu accipe carmina cepta. i. incepta tuis ius
sis: et sine. i. per mitte hanc hederam. i. parvam coronam meam circum tempora serpere. i. laten
ter ire inter lauros victrices. i. inter maximos triumphos et umbra frigida
noctis vix decesserat a celo. cum. i. quando ros. i. pluuia est gratissimus pecori. i. gres
gi in herbis tenera. Damon incumbens oliue. i. baculo oleastri tereti. i. rotundo

hic cepit loqui. ¶ Pastorum musam. huius eglogae preponitur talis titulus damonis et alpheisbei pastorum pretio. vñ in ista egloga primo pponit poeta: deinde persequitur ibi. nascere. primo ergo pponit se dicturum carmina damonis et alpheisbei scilicet cornificij et virgilij quia eglogam fecit virgilius in laudem pollionis de cuius puero prius dixit incipe parue puer. dicit ergo virgilius: nos dicemus musam damonis et alpheisbei pastorum qui contendunt de suis amoribus ut dicetur post et est eorum carmen tam delectabile quam iuuenca. id est iuuenis vacca obliuiscitur passum et linceas feroces bestie sunt stupefacte in dulcedine illius carminis. Et incipit constructio in illo verbo dicemus. ¶ Tu michi. hic virgilius affectat videre diem in quo possit laudare pollionem et sperat illud fore statim quia utitur adverbio demonstratiuo. scilicet en: vel optandi quia utraque habet significationem et est timaneus fluvius venetie et mare illiricum est mare dalmatie ubi pollio habuit multas victorias. ¶ Et sola sophocleo. Sophocles fuit unus ex optimis poetis et altiloquis. humiliter ergo dicit virgilius quousque sensus meus non sufficiat dicere laudes pollionis magnas que sunt digne solo sophocle tamen pro posse meo dicam laudes tuas. ¶ A te principium. id est ista egloga facta est ex tuo precepto et finitur in laudibus tuis. ¶ Hanc sine tempore. hic est anastrophus et quia pollio erat etiam poeta: ideo celo. id est hora matutina damon incipit loqui ut sequitur. Et dicitur teres illud quod est longum et rotundum sicut lancea vel arbores.

Nascere: pre (quod diem) veniens age lucifer almu Da.

Coniugis indigno nyse deceptus amore

Dum quero et diuos: quamque nil testibus illis

Profeci: extrema moriens tamen alloquor hora

Incipe menalios mecum mea tibia versus.

Menalus argutumque nemus pinosque loquentes

Semper habet: semper pastorum ille audit amores

Panaque: qui primus calamos non passus inertes

Incipe menalios mecum mea tibia versus.

Adopso nysa datur: quid non speremus amantes

Iungentur iam griphes equis: euoque sequenti

Eum canibus timidi venient ad pocula damme.

Adopse novas incide faces: tibi duxitur vxor.

Sparge marite nuces: tibi deserit hesperus oetam.

Incipe menalios mecum mea tibia versus.

O digno coniuncta viro dum despicias omnes:

Dumque tibi est odio mea fistula: dumque capelle

hirsutumq; supercilium: prolixaq; barba:
Nec curare deum credis mortalia quēq;
Incipe menalios mecum mea tibia versus.
Sepibus in nostris te parvam roscida mala
(Dux ego vester eram) vidi cum matre legentem.
Alter ab undecimo tum me iam ceperat annus.
Jam fragiles poteram a terra contingere ramos.
Ut vidi ut perij: ut me malus abstulit error.
Incipe menalios mecum mea tibia versus.
Nunc scio quid sit amor: duris in cotibus illum
Ismarus: aut rhodope aut extremi garamantes
Nec nostri generis puerum nec sanguinis edunt.
Incipe menalios mecum mea tibia versus.
Seuus amor docuit natozum sanguine matrem
Commaculare manus: crudelis tu quoq; mater:
Crudelis mater magis: an puer improbus ille?
Improbus ille puer: crudelis tu quoq; mater
Incipe menalios mecum mea tibia versus.
Nunc et oues ultro fugiat lupus: aurea dure
Abala ferant quercus: narcisso floreat alnus:
Pinguia corticibus: sudent electra mirice:
Certent et cygnis vlule: sit tytirus orpheus.
Orpheus in siluis: inter delphinas arion.
Incipe menalios mecum mea tibia versus.
Omnia vel medium fiant mare: viuite silue.
Preceps aer ij specula de montis in vndas
Deferar: extremum hoc munus morientis habeto.
Desine menalios iam desine tibia versus.
Hec damon: vosq; responderit: alphisibeus

Dicite pyerides non omnia possum⁹ omnes .

Construe. o lucifer. i. stella preueniens. i. an⁹ veniens nascere et age. i. duc
vel fac diē almū. i. clarū dū ego damon deceptus amore indigno quasi non
sim dignus amore nyss. i. illius puelle coniugis mee queroz deos. i. lamentoz
apud deos q̄q̄. i. q̄uis nil profect. i. nullū fructū feci illis testibus. i. ip̄is dīs
scientibus tū ego moriens. i. statim moriturus alloquor. i. diuos cōuento in
extrema hora. o mea tibia. i. mea fistula incipe. i. canta mecum versus mēali
os. i. versus archadicos: menalus. i. ille mons semp h̄z nemus argutū id est
illū resonantē et h̄z pinos id ē illas arbores loquentes id est sonum facien
tes et ille sc̄z menalus audit semp amores pastozum. i. carmīa de amoribus
facta ip̄oz pastozū: et ip̄e audit pana. i. illū deū qui non est passus primus. i.
qui primus nō p̄misit calamos inertes. i. fistulas sine arte. **I**ncipe mena
lios. rē. et nyssa. i. puella mea datur in vxorē mopso. i. illi pastoz. quid nō spere
mus amantes: id est quid est q̄d non debeam⁹ sperare. quasi dicat oīa: r̄ gri
phes. i. illa aīalia iūgent. i. coniūgent equis. i. cū equis tam id est deinceps. r̄
euo sequenti. i. etate sequenti. dāme timidi. i. illa aīalia timentia veniēt. i. ac
cedent cū canibus ad pocula. i. ad fluitū o mopse o tu deformis incide. i. in
cidas novas faces id est tedas. Nam vxor. id est coniunx ducitur id est datur
tibi: o marite. i. mopse sparge. i. infunde nuces: hesperus id est illa stella dese
rit. i. dimittit tibi oetam. i. illū montem thessalie. **I**ncipe menalios. rē. o con
iuncta. i. vxor viro id ē marito digno. i. nobili dū tu despice. i. spernis oēs ho
mines: r̄ dū mea fistula est tibi nyse odio. i. in odiū habes et dū capelle sunt
tibi odio: r̄ dū supciliū hirsutū. i. dū grauitas pilosa est tibi odio. r̄ dū barba p
lira. i. magna est tibi odio tu nō credis quēq̄ deū. i. aliquē deozū curare mor
talia. i. sollicitū eē de rebus hūanis. **I**ncipe menalios. rē. et ego vidi te ny
sam parua. i. iuuenem legentē. i. colligentē cū matre tua mala. i. poma rosca
da. i. roze sparsa in nostris sepibus. i. clausuris nostris. et o capelle tunc ego
eram vester dux. i. ducebam vos: et alter annus. i. secundus ab vndecimo an
no tum. i. tunc ceperat me id est attigerat: et tunc ego poteram contingere. i.
attingere ramos fragiles. i. faciles a terra. i. stans in terra vt vidi. i. mor vel
postq̄ vidi vt perij. i. qualiter perij et vt malus error. i. amor abstulit. i. arri
puit me. **I**ncipe menalios. rē. Et nūc scio. i. cognosco quid sit amor isma
rus. i. ille mons et rhodope. i. alius mons et garamantes extremi. i. illi p̄p̄i
longinqui generant amorem illum in cortibus duris. i. inter saxa aspera r̄ illi
non edunt. i. non pariunt illū puerum. i. amorem nostri generis vel sangui
nis id est amor ip̄e non est natus ex hominibus mansuetis. **I**ncipe mena
lios. rē. et amor seuus crudelis docuit matrē. i. medeā maculare manus san
guine natozū. i. pueroz et tu mater. i. medea es crudelis an. i. vtrū mater id ē
medea sit magis crudelis an puer. i. amor improbus. i. crudelis fuerit magis
dico q̄ ille puer. i. amor fuit improbus r̄ tu mater. i. medea es crudelis. **I**n
cipe menalios. rē. Nūc lupus. i. illud animal fugiat vltro. i. sponte oues id ē
agnos et quercus id est ille arbores dure. i. rigide ferant. i. pducant mala id
est poma aurea. i. matura et alnus. i. illa arbor floreat narcisso. i. pducant illuz
florem et myrice. i. ille arbores sudent. i. emittant electra pingua. i. gēmas
succinas pro corticibus suis et vlule. i. volucres ille certent. i. contendant ci
gnis. i. cum illis aīalibus et tyrtirus. i. ille pastoz sit orpheus id est bonus mu
sicus sicut fuit orpheus sit inq̄ orpheus in siluis et sit arion. i. ille alius citha
redus inter delphinas. i. inter illos pisces. **I**ncipe menalios. rē. Et oīa fi
f

ant. i. efficiant mare mediū et o silue vsuite id est valere q̄ nolo plus habita
re siluas ⁊ ego p̄ceps deferar. i. deorsū ferar de specula. i. de altissimo mon-
tis aerij id ē mōtis altissimi in vndas. i. in aquas ⁊ o tu nysa habeto. i. accipe
hoc munus. i. donū extremū. i. vltimū mei damonis morientis: ⁊ o meatibia
desine id ē cessa cātare versus menalios id ē archadicos et damon dicit hec
carmina ⁊ o pyerides dicite. i. canite carmina q̄ alphesibeus. i. ille pastor res
spōderit. i. cantauerit et nos oēs nō possumus cātare oīa carmīa. ¶ Masce-
re p̄ceps diem. Hic p̄sequit qd̄ p̄miserat scz damonis musam ⁊ introducit
damon faciēs p̄questionē ad deos sup̄ ipietate sue cōiugis q̄ ipm̄ dimisit et
aliū desponsauit et nomē illi nysa fuit. ¶ Dū queros. p̄ma syllaba de queros
est breuis et est deponens: sed q̄n̄ est passiuū p̄ducit primā syllabā. dicit ergo
q̄uis ego p̄questus sum ad deos de deceptiōe mee iugis ⁊ nichil michi p̄-
fecit tñ tanq̄ desperatus dicam verba vltima. dicit q̄ iugis nō quā hēbat s̄
quā h̄re sperabat. ¶ Nil p̄fect. hic loquit̄ fm̄ epycureos qui nō sperāt post
hanc vitā p̄mū nec suppliciū. Juxta illud nec bene p̄ merito capis nec tan-
gitur ira: extrema hora sicut in quarto eneyd. Incubuitq̄ thoro dicitq̄ no-
uissima v̄ba moriēs. i. statim moritur. ¶ Incipe menalios. Hic ē fictio noue
psone ⁊ loquit̄ ad rē irrōnabilē p̄ prosopopeyam figurā scz ad fistulā quā vo-
cat tibiā que est instrumētū longū ad modū tibie. dicit ergo ad suū magm̄
musicū. Incipe mecum dicere carmina menalia. i. optima: qz menalus ē mōs
vbi fuerūt optimi poete qui locuti sunt de amoribus pastorū. et dicit̄ iste ver-
sus interscalaris sicut sunt aliqui dies in calēdario q̄ sepe resumūt sicut ē di-
es bisexti. ¶ Mopso nysa dat. Hic incipit carmen miserabile et dolorosum
qz nysa vxor sua datur alteri marito scz mopso. ¶ Quid non speremus amā-
tes: qz amatores sperant oīa fieri possibilta: imo etiā sperāt illa q̄ sūt p̄ira na-
turā. est ei p̄ naturā q̄ illa speciosa nysa def̄ illi rustico scz mopso sicut etiā p̄
naturā est q̄ griphes et equi diligāt seiuicē ⁊ q̄ dāme timidi canū eāt s̄l cū
canibus. est aut̄ gryphes volatile habens corpus sicut leo et caput et pedes
aquile et naturaliter odit equos. dāma est dubij gñis et est animal cornutus
timens canes. griphes habet vltimā breuem sicut noīa greca. ¶ Mopse no-
uas. quia antiquitus vxores nocte ducebantur ad maritos cum facibus.
¶ Sparge marite. quia p̄suetudo erat spargere nuces quando sponsa erat
cum sponso vt pueri vacantes raptui nucum cū magno strepitu cassando et
colligendo illas nuces impedirent audiri colloquiū sponsi cum sponsa. ⁊ est
oeta mons altus in thracia vel tessalia vbi videntur stelle occidi sicut in yda
videntur oziri. et est vesp̄rus stella prima noctis Juxta illud. Vesp̄rus est
stella. ⁊c. ¶ Incipe menalios. Iterū resumit versū interscalarem. O digno
coniūcta viro. Hunc insultat et obiurgat illi nyse que dimisit oēs alios ma-
ritos pro illo rustico mopso: et est sarcosmos hostilis derisso. quasi diceret tu
es miserrima que diligis illum rusticum et dimittis me et meā fistulam qui
habeo supercilia aspera et pilosa et barbā longā que sunt signa fortis vi-
ri et robusti. iuxta illud. Est homo pilosus fortis vel luxuriosus. ¶ Nec cu-
rare deum. id est non putas deos habere curam de rebus inferioribus. et lo-
quitur secūdū stoicos qui dixerunt q̄ deus circa cardines celi perambulat ⁊
nostra non considerat dicentes q̄ non est cura deo de bobus et asinis. itaq̄
nysa credit q̄ dñs eam nō puniant. ¶ Sepibus in nostris. Hic damon aggra-
uat suū dolorem et increpat cupidinem deū amoris qui necdū fecit hoc ma-
lum matrimoniū immo multa alia. loquitur ergo ad nysam dicens q̄ ipse
a puericia eam cognouit ab illo tempore quādo cūz matre sua colligebat po-

ma roscida id est humida sicut ros et viridita quia pueri talia amant. ¶ Dux
ego vester. Loquitur ad capras suas quarum iam erat pastor: vel loquitur ad
nyfam vel matrem suam quas ad poma ducebat. ¶ Alter ab undecimo. id est
tunc erat annorum. xij. quia duodecimus non est alter ab undecimo imo est
primus et tunc incipit pubertas et tunc etiam damon incepit amare et iam erat
magnus quia iam attingebat ad ramos arboris et est parthenesis: dux ego: quia una
clausula commiscetur cum alta. ¶ Et vidi ut perij. Notandum est quod istud ad-
uerbium ut aliquando est ipsius et aliquando similitudinis. ut vidi. id est mor-
vel postquam vidi ut perij id est qualiter perij ut me malus id est qualiter amor
fecit me errare. et est boethesis: sed nec cedit vocalis vocali illius verbi perij
¶ Hunc scio quid sit amor. Hic diffinit amorem describens eius naturam
quia nunc fuit natus ex hominibus mansuetis: sed fuit natus ex montibus
asperis sicut sunt ismarus et rhodope: vel ex hominibus siluestribus seclu-
sis ab humana conversatione sicut sunt garamantes populi extranei finibus
africe. ¶ Seuus amor docuit. Narrat mala que fecit amor quia medea vi-
dens se contemptam a iasone interfecit pueros suos. ¶ Crudelis tu quoque. In-
crepat etiam ipsam medeam ut non videatur propterea excusari ne sit tota cul-
pa libidinis: homo etiam qui est animal rationale debet habere rationem do-
minantem super insultum amoris veritatem puer scilicet cupido fuit crudelis incitan-
do et mater fuit crudelis etiam obediendo. Hunc et oues. Hic tanquam despe-
rans optat perverti totum ordinem nature. quia postquam nyssa quam ipse co-
gnovit a puericia aueritur ab eo optat ut lupo timeat oues: et quercus fe-
rat poma rubra: et alnus ferat narcissam florem optimum: et geneste ferant
electrum gummi preciosum. ¶ Certent et cignis vlule. id est huppape que sunt
aves turpes cantent sicut cigni. et tyritus pastor videatur in silvis cantare si-
cut orpheus optimus lyrista. et videatur in mari inter delphinas optimus
cytharista sicut fuit arion qui cum fuisset deprehensus a piratis rogavit eos
ut diceret unum carmen in cythara et statim congregati sunt delphines circa
navem ad audiendum sonum: ipse autem saluit super unum delphinem et sic euasit a
piratis et est delphinas actus grecus et corripit as. ¶ Omnia vel medium.
Hic tanquam desperans optat quod non sint amplius aliquae herbe imo omnia sint in
medium. id est in mare sicut dicit ouidius in primo metamorphosis. Dia pothos erat.
Mare igitur dicitur medium quia tenet plusquam medium mundi. ¶ Quivite silue.
vivo verbum est cum desperatione recedentis ac si diceret valete et vivite et
ad deum sitis. ¶ Preceps aeris. Hic optat precipitari in mare de cacumine
alicuius montis et sic mori et vult quod nyssa habeat istud carmen pro munere
ab ipso moriente. ¶ Desine menaltos. id est non vult amplius cantare post
mortem. ¶ Nec damon. Hic loquitur poeta dicens quod damon dicit que di-
cta sunt: sed illa que dicenda sunt non sunt verba humana sed potius divi-
na: ideo requirunt deas carminum. quod omnia predicta sunt vicibus dicta sed
ad sequentia necesse est invocare divinum auxilium ubi homines non sufficiunt
per seipsos quia non omnia possumus omnes.

Effer aquam: et molli cinge hec altaria vitta. Alphe.

Verbenasque adole pingues et mascula thura.

Coniugis ut magicis sanos auertere sacris

Experiar sensus: nichil hic nisi carmina desunt.

Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim
Carmina vel celo possunt deducere lunam.

Carminibus cyrce socios mutauit vlixis.

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis:

Ducite ab vrbe domū mea carmina ducite daphnim

Terna tibi hec primū triplici diuersa colore

Licia circundo: terq; hec altaria circum

Effigiem duco: numero deus imp̄ re gaudet.

Ducite ab vrbe domū mea carmina ducite daphnim

Flecte tribus nodis ternos amarylli colores.

Flecte amarylli modo: et veneris dic vincula necto

Ducite ab vrbe domū mea carmina ducite daphnim

Limus vt hic durefcit: et hec vt cera liquefcit

Uno eodēq; igni: sic nostro daphnis amore

Sparge molam: et fragiles incende bitumine lauros

Daphnis me malus vrit: ego hanc in daphnide laurum

Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

Talis amor daphnim qualis cum fessa iuuen cum

Per nemora atq; altos querendo buccula lucos

Propter aque riuum vir idi procumbit in herba:

Perdita nec fere meminit decedere nocti:

Talis amor teneat: nec fit michi cura mederi.

Ducite ab vrbe. zc.

Has olim exuias michi perfidus ille reliquit

Pignora certa fui: que nunc ego limine in ipso

Terra tibi mando: debent hec pignora daphnim.

Ducite ab vrbe. zc.

Has herbas: atq; hec ponto michi lecta venena

Ipse dedit meris: nascuntur plurima ponto.

His ego sepe lupum fieri et se condere siluis

Merim: sepe animas imis exire sepulchris:

Atq; satas alio vidi traducere messes.

Ducite ab vrbe. 2c.

Ser cineres amarylli foras: riuoq; fluenti

Transq; caput iace: ne respexeris. his ego daphnim

Aggrediar: nichil ille deos. nil carmina curat.

Ducite ab vrbe. 2c.

Aspice. corripuit tremulus altaria flammis

Sponte sua (dum fere moroz) cinis ipse: bonum sit

Nescio quid certe est et hylas in limine latrat.

Credimus: an qui amant ipsi sibi somnia fingunt.

Parcite: ab vrbe venit: iam parcite carmina daphnis.

Construe. Effer. i. deferas aquam 7 cinge. i. circunda hec altaria visita id e
fascia molli. i. tenuit et adole id est incende verbenas id est herbas illas pin-
gues. i. crassas et adole thura mascula id e fortia vt ego experiar auertere
id est peruertere sensus sanos id est non amantes coniugis mei sacris ma-
gicis. i. arte magica. et nichil deest in isto loco nisi carmina. i. incantationes de-
sunt. i. deficiunt. o mea carmina ducite daphnim. i. meum maritum ab vrbe. i. a ci-
uitate domum. i. ad domum rusticam. et carmina. i. incantationes possunt deduce-
re. i. deorsum ducere lunam ex celo. i. de celo. 7 circue. i. illa mulier mutauit carmi-
nibus id est incantationibus socios vlrts. i. illius nobilis et angustis. i. serpēs
frigidus. i. noxius in pratis id e p prata rupit. i. amittit vim suam cantando id
est dum incantat. ducite ab vrbe. 2c. **D**aphni ego circūdo id e cerno tibi terna-
licita. i. tria fila hec diuersa colore triplici p mū. i. in p mīs et ego duco. i. traho
effigiem. i. ymaginem coniugis ter. i. triplicem circa hec altaria de⁹ gaudet nume-
ro spari. **D**ucite ab vr. 2c. o amarylli necte. i. liga ternos colores. i. illos tri-
plices colores tribus nodis: et o amarylli necte. i. colliga modo. i. nunc istos
colores et dic ego necto vincula veneris. i. de amoris. Ducite ab vrbe. 2c. et
vt. i. sicut limus. i. terra durefcit. i. fit dura: vt. i. sicut hec cera liquefcit. i. fit li-
quida vno et eodem igni. i. p ipm solē sc. i. eodē mō daphnis durefcit et li-
quefcit amore nostro. **D** amarylli sparge id est infunde in olam. i. far et salē
et incende. i. cōbure lauros fragiles bitumine. i. diuino igne let daphnis ma-
lus id est amor anxius vrit me et ego cōburam hanc laurū. i. arbozem i daph-
nide. i. ppter amorē daphnidis. Ducite. 2c. talis amor teneat daphni qualis
amor fuit cū buccula. i. parua iuuenca procubuit id est quieuit in herba vtri-
di perdita scz buccula ppter amorē ppter. i. iuxta riuū aque qrendo iuuecu-
sū p nemora et per lucos altos id est siluas magnas et ipa buccula nō me-
minit decedere id est recedere nocti sere. i. tarde et talis amor teneat daphni
f. 3

nec cura. i. sollicitudo mederi id est dandi medicinam sit michi. **D**ucite ab vrbe. **¶** Ille scz daphnis perfidus. i. malus reliquit michi has cruuias id est vestes tanq̃ pignora id est munera cara sui. que scz pignora o terra ego mado tibi in ipso limine. i. in introitu domus et ipsa pignora debet daphnim ipm reducere ab vrbe. **¶** Ducite ab vrbe. **¶** Ipe merts. i. ille magicus homo dedit michi has herbas et dedit hec venena michi lecta. i. collecta pontho id est in illa insula et ego vidi merim id est illu magicum sepe fieri id est mutari i lupum his id est herbis: et vidi se condere id est abscondere in siluis et vidi antimas exire. i. extra ire sepulchris intus. i. pfundis et vidi ipm traducere id est transmutare alto. i. ad aliu agru messes id est blada satas id est semiatas. **¶** Ducite ab vrbe. **¶** o amarylli fer. i. porta cineres foras et tace id est pice illas trans caput. i. retro caput riuo fluenti. i. in aqua currente et caue ne respexeris retro te et ego aggrediar id est adoziar daphnim his artibus magicis. et ille daphnis nil curat deos et nil curat carmina id est incantatione. **¶** Ducite ab vrbe. **¶** o amarylli aspice ipe cinis corripuit id est rapuit altaria sua sponte flammis tremulis id est cu flammis tremantibus du moroz. i. tardo ferre id est portare: et vtina hoc sit bonu: certe nescio quid est hoc: et hylas. i. ille cantis latrat id est clamat in limine id est in illo loco credimus. i. ita iudicamus. an. i. vtru qui amat fingunt. i. cogitant somnia sibi. et o carmina mea parcite quia nolo amplius cantare q: tam daphnis venit ab vrbe. **¶** Effer aquam. Loquitur alpheisbeus in persona vxoris tullu vel daphnidis loquentis ad ancillam suam amaryllida vt afferat sibi aquam et alia que requirunt ad fascinu construendu pro marito suo qui repudiat ea et vult facere incantationes et carmina ad mouendu et mutandu animu mariti sui vt conuertatur ad eam et precipit ancille sue afferre aquam et circudare altaria deuita id est de fasciata vel benda: et debet vitta scribi p duplicem t. **¶** Verbenasq. Verberna a verberando dicta est qz est congrua in sacrificiis amoris qz est generatua lactis et respicit mamillas et inde potest dici vberina qz confortat vbera vt verbena quasi veruena quia viridis sicut herbe caste dicunt a virtute virides qz virtus non senescit. antike vero glose habent verbenas id est herbas illas vel folia oliue. **¶** Adole. id est incende vel inflama mascula thura. i. fortia que sunt ad modu testiculoru. **¶** Coniugis vt magicis. id est da michi predicta vt possim peruertere sensus sanos coniugis mei. Sanos. i. no amantes quia p contrariu amantes dicuntur insani et no amatores sunt sani sicut erant daphnis et tullius ad vxores suas repudiatas. **¶** Michi hic. nisi. i. no dubito quin reuocem ad amorem meu daphnim si fiant incantationes vel carmina. **D**ucite ab vrbe. **¶** i. scio q carmina compellent daphnim redire a ciuitate ad domu rusticam et pastorem versus vxorem suam. **¶** Carmina vltimo. facit argumentu ad probandum a fortiori q carmina possunt mutare mentes hominu quia carmina possunt facere q luna descendat de celo: quia sortilegi dicunt q quando luna est in defectu ipsa non est amplius in celo sz descendit in terram per incantationes mulierum. luna em habet potestate in celo super terram et in inferis. et ideo dicitur i eneyde tria virginis ora dyane. et dicitur luna quasi lucentiu vna. **¶** Carminibus cyrce. Facit aliud argumentum quia cyrce filia solis mutauit socios vlrus in bestias per suas incantationes et per sua carmina. **¶** Fulgidus in pratis. carmina nedum nutant sensum hominis imo faciunt serpentes venire ad incantatorem ita etiam faciam amatorem meum venire ad me. **¶** Terna tibi. hic incipit facere fasciata

num circundando altare triplici litio. Et dicitur litium quasi ligatum per
quod ligant stanna textorū intrincata ideo conuenienter vititur litio ad incā
randū amatores et ad intrincandū eos: et erant ter tria litia tribus colorib⁹
scz tria rosea et tria alba et tria nigra et sic erant nouē: sicut in principio misa
se nonies dī kyrtelison. 7c. dyabolus enī vult suū sacrificiū fieri sicut diuinū
¶ Effigiem duco. quia incantatrices 7 malefici faciebant duas ymagine
vnam de luto et altam de cera: quas ymagine ducebant ter circa altare.
¶ Numero deus. Assignat causam quare dicit ter: quia deus gaudet nume
ro ternario vel impare cuiusmodi est ternarius qui est diuinus numerus 7
perfectus. habet enim principiū medium et finem. sed poete hoc dixerūt de
echate vel luna que habet tres potestates vt dictum est ppter pfectionē di
cti numeri ternarij. ¶ Recte tribus. Loquitur iterū vxor tullij ad ancillā suā
dicens facias in quolibet colore predicto tres nodos et sic erūt tres nodi: 7 dī
cas ego necto vincula amoris et est modus incantandi sortilegarum. ¶ Vin⁹
vt hic. Pōnit aliud mysteriū sacrificiorū paganorū. Pōnus enim dictum est
q̄ fiebant due ymagine: vna de luto et alia de cera: nunc facit orationem de
precando q̄ sicut vnus et idem sol durefacit lutū et liquefacit ceram: ita vn⁹
et idem amor reddat cor istius amatoris molle et tenerū: et postq̄ conuersū
fuerit cor amatoris in amorem meū possit confirmari et solidari sicut lutum
solidatur a sole. ¶ Sparge molam. Tāgit aliud mysteriū quod fiebat a ma
leficis antiquorum: qz fiebat quoddā pulmentū ex sale et farina quod dice
batur mola salsa que aspergebatur super sacrificiū et ignē holocausti. ignis
aut ille fiebat ex lauro que est arbor viridis sicut amor: et cum sulphure qd ē
vehementer ardens et flāmabile: et intelligit p bitumen quod gñat ex ful
mine circa babylonem vbi cadunt multa fulmina. et est quedā terra tenax
ad significandū tenacitatem amoris. ¶ Daphnis me malus. Verba sunt ipi⁹
qui faciebat maleficiū. i. sicut ego vxor amore daphnidis: ita ego propter cū
viam istā laurū. ¶ Talis amor. Loquitur optatiue. i. vtinam daphnis habe
at talem amorem sicut buccula. i. parua vacca vel iuuenca que est fessa que
rendo taurum p nemora et lassā pcumbit in riuo frigido 7 ibi remanet tota
nocte. sic contingat daphnidi amare me ardentem: et ego nolum sibi dare re
medium p artē magicam nec me sibi iungendo: qz istis duobus modis refrā
geratur amor. ¶ Has olim exuuias. Dicit q̄ daphnis sibi dimisit quedā ve
stimenta sua in pignus sui amoris q̄ ip̄avult nunc sepelire in introitu dom⁹
qui est locus sacer et dicatus veste scilz dee ignis 7 dicit q̄ ista vestimenta de
bent sibi daphnidem reddere in virtute artis magice. 7 facit prosopopeyam
loquendo ad rem irrōnalem cum dicit terra tibi mādō. ¶ Has herbas. Pō
nit fiduciam in suo opere qz herbe sunt collecte in ponto insula vbi sūt opti
ma venena. ¶ Ip̄e dedit meris. id est ille qui fuit optimus magicus docuit il
lam. ¶ His ergo. Confirmat per experientiam q̄ ars sua est efficax cum ip̄a
iam mutauit homines in lupos: ipsa etiam vidit q̄ meris pastor magicus re
uocabat animas a sepulchris et resuscitabat mortuos et transferebat sege
tes vnus agri in alium agrum. ¶ Fer cineres. Postq̄ laurus 7 ymagine
predicte sunt redacte in cinerem illa domina precepit ancille sue afferre ci
neres et proijcere eos retro caput suum in riuum fluentem et non respici
at retro ad significandum q̄ malicia daphnidis sit deleta et nunq̄ rede
at amplius in suum errorem: nec amplius dimittat vxorem suam vel iu
bet q̄ non respiciat retro ne videat deos qui sunt in sacrificio. dū enim

ab hominibus nolunt videri nisi miraculose et supernaturaliter. ¶ Nichil ille deos. i. daphnis dicit deos non curare de istis inferioribus sicut opinantur stolti: nec credit quod carmina possint imutare mentes hominum sed ego probabo si bi contrarium et ipsum reducam ad me. ¶ Aspice corripuit. Loquitur ancilla ad dominam dicens vide quomodo ille cinis sponte sua sine igne inflamat altaria quod diu ego retardo ipsum piscere retro me sicut iussisti nescio quid significat quod hylas catulus noster fortiter clamat in limine ubi sunt abscondita vestimenta in terra quando dictum est terram tibi mando. ¶ Credimus. Iste textus reperitur varius quod quidam habent en qui amant. et alij habent an qui amant: et videtur esse melius capiendo an disjunctive provel et est trocheus in secundo pede exаметri. nam an qui et prima de amant faciunt trocheum faciendo synalipham non obstante doctrinalis regula. Sedes nulla datur. etc. quod iste liber factus est multo ante alexandrum qui locutus est finem metricandi modernum et vult ibi dicere ancilla vel poeta sub eius persona quod nescit quid est de illis magicis et de visionibus quod illic sunt sed credit quod ipsi amatores estimant et sonant tales visiones fantasticas in quo notatur quod virgilius purgat se a talibus magicis incantationibus. ¶ Parcite ab urbe. i. nolo amplius carminare quod laerta sum quod daphnis venit ab urbe ad me.

¶ Nona egloga

Ly.

Quo te meri pedes: an quo via ducit? in urbem?

¶ Construe. Meri. i. o pastor quo id est ad quem locum pedes tui ducunt te an quo id est ad quem locum via ducit te an in urbem. ¶ Quo te meri. Hec est nona egloga in qua narrantur calamitates mantue civitatis de qua fuit virgilius quod civitas erat iuxta cremonam civitatem quod cremona fauebat anthonio pro augustum sed capta fuit ab augusto violenter et dedit eam augustus militibus suis et quod illa possessio non erat satis ampla data est eis mantua quam dure tractauerunt sic quod arrius centurio voluit interficere virgilium volentem defendere agros suos et coactus est virgilius relinquere locum et dimisit procuratorem suum cui ordinavit facere de possessionibus quod melius est et obedire illi tyranno donec fieret aliqua alia bona provisio. Et fingunt hic duo pastores scilicet lycidas et meris procurator virgilii et querit lycidas a meri quovadis vel ad quem locum pedes tui portant te virum ne ad urbem.

¶ Lycida viui peruenimus: advena nostri

Abd.

(Quod nunc veriti sumus) ut possessor agelli

Diceret: hec mea sunt: veteres migrate coloni:

Nunc victi tristes: quoniam fors omnia versat

Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hedos.

¶ Construe. Lycida nos viui. i. diu viventes peruenimus ad istam miseriam quod. i. quam miseriam nunc veriti sumus id est nunc dubitavimus ut advena possessor id est extraneus possessor nostri agelli. i. agri diceret. i. auderet dicere hec mea sunt et vos coloni. i. habitatores veteres id est antiqui migrate. i.

recedite et nos ergo tristes victi mittimus hos hedos illi aduene. scz lrs do
nū hedorū qđ nō bñ vertat. i. pñciat qz fors id est fortuna versat. i. mutat oīa
¶ O lycida viui. Rñdet meris. o lycida vix viximus vsqz ad istā miserā quā
nūq̄ sperauimus scz q̄ extraneus hō auderet dicere: veteres migrate colo
ni ab isto agro qz non est vester sed noster. Et dñ notanter qđ nūq̄ veriti su
mus qz iacula preuisa minus feriunt et leuius ledit qđquid preuidimus an
te. ideo nūc victi tristes portamus hedos et dona illi aduene tyranno quod
donū non vertat sibi in bonū sed sibi male proficiat: qz fortuna oīa versat: sed
vitinam illud vertatur in pelus.

Certe equidem audieram qua se subducere colles **Ly.**

Incipiunt: molliqz iugum demittere cliuo

Vsqz ad aquam: et veteris iam fracta cacumina fagi

Omnia carminibus vestrum seruasse menalcam.

¶ Construe. Equidē. i. certe ego audierā menalcā vestrū seruasse. i. retinuis
se oīa scz pñcia carminibus ea parte scz qua colles incipiunt subducere id ē
in cāpos dissolut. et qua mōtes incipiūt demittere. i. deorsū mittere iugū. i. sū
mitatē cliuo molli. i. ascēsu dulci vsqz ad aquā et vsqz ad cacumina. i. sūmita
tes fagi. i. illi arboris antique. ¶ Certe equidem. Rñdet lycidas et qrit quō
pōt hoc fieri qz ego audierā q̄ vester menalcas. i. virg. lius tuebat totā man
tuam et descripsit illā patriā et fines eius et situationē.

Audieras: et fama fuit: sed carmina tantum **Abe.**

Mostra valent lycida tela inter martia: quantum

Chaonias dicunt aquila veniente columbas.

Quod nisi me quacūqz nouas incidere lites

Ante sinistra caua monuisset ab ilice cornix:

Nec tuus hic meris: nec viueret ipse menalcas.

¶ Construe. Merū est q̄ tu audieras et fama. i. rumor fuit: s; nra carmina tñ
valēt. i. possunt inter tela martia. i. inter facta bellicosa quātū hoīes dicūt co
lūbas. i. illas aues chaonias. i. epyroticas valere ipā aquila. i. aue illa veniē
te: quod nisi cornix. i. illa auis monuisset sinistra ab ilice. i. a quercu caua. i. cō
caua me merim incidere. i. abscindere lites nouas. i. magnas lites s; cēturio
nē quacūqz. s. rōne nec tuus meris viueret hic. i. i mantua nec ipē menalcas
viueret hic. i. in mantua. ¶ Audieras. Rñdet meris bñ potuisti audire et verū
fuit q̄ virgilius erat bñ dilectus ab augusto ppter sua carmīa et erat ei mā
tua recōmēdata p virgillum. sed nūc in furore belli carmīa nichil pñt: sicut
non valet parū auguriū adueniente maiore. nam in chaonia silua grece ī
qua colūbe dāt rñsa et auguria si supuentat aquila tunc cessat auguriū colū
be. ¶ Quod nisi me. i. si ego non preuidissem micht ego et menalcas fuisse
mus nunc mortui: s; p auguriū cognouimus q̄ nō debebamus resistere ara
rio centurioni. Et ponit modū auguriū qz cornix q̄ est auis garrula et q̄ aliqu
inuatit alias aues descēdit a sinistris sup ilicē cōcauā. qđ fuit nobis auguri
um q̄ armigeri garruli descēderēt sup ilicē. i. sup mantuā patriā fertilē: et qz

descendit a sinistris ideo erat malum signū et arbor cōcaua significabat. Inco-
las eē frustratos bonis suis: et q̄ malū est contra auguriū recalcitrare: ideo
cognouerūt meris et menalcas q̄ nō debebāt resistere litibus imo recedere
iuxta illud cathonis. Cede locum. rē.

Heu cadit in quēq̄ m̄ scelus? hec tua nobis Ly.

Pene simul tecum solatia rapta menalca?

Quis caneret nīmp̄has? quis humum florentibus herbis

Spargeret: aut viridī fontes induceret vmbra?

Uel que sublegi tacitus tibi carmina nuper:

Cum tu ad delicias ferres amaryllida nostras.

Tytire dum redeo (breuis est via) pasce capellas:

Et potum pastas age tytire: et interagendum

Occursare capro (cornu ferit ille) caueto.

¶ Construe. Heu. i. proth dolor tantū scelus. i. nephās cadit. i. incidit in quēq̄
heu o menalca tua solacia sunt pene. i. quasi simul tecum. i. cum teipso rapta
id est excepta a nobis. quis caneret id ē cantaret nymphas. i. carmen bucco-
licum si virgilius fuisset mortuus: et quis spargeret. i. cooperiret humū id ē
terram herbis florentibus: aut quis induceret id ē tegeret fontes vmbra viri-
di: aut quis caneret carmina q̄ ego tacitus sublegi id ē furatus sum tibi nu-
per cum. i. quādo ferres. i. duceres amaryllida id est amicam nostrā ad deli-
cias nostras. o tytire pasce capellas dum redeo. i. reuertar et via est breuis. et
o tytire age id est duc capellas pastas. i. saturatas potum id est ad potandū:
et interagendum id est dum tu ducis caueto id est caueas occursare id ē ob-
uiare capro id est arrio: q̄ ille arrius ferit id est nocet cornu id est gladio.

¶ Heu cadit. Lycidas admirando cōdolet quomodo pōt esse tyrannus tam
crudelis q̄ interficeret virū tam solēne sicut erat virgilius qui non finierat
adhuc carmina sua imo fuissent mortua cū eo. ¶ Quis caneret. i. si virgilius
fuisset mortuus quis fecisset buccolica et georgica et agriculturas. ¶ Uel q̄
sublegi. Fingit enim se sustulisse virgilio sua carmina q̄ virgilius ibat ad
amaryllidam id est romam que dicitur amor transponendo litteras. ¶ Tyti-
re. Dic virgilius recommendat suas possessiones suo procuratori qui virgi-
lius vadit romam et statim redibit q̄ breuis via est et sperabit habere proui-
sionem et remedium ab augusto cesare contra tyrannū arriū. ¶ Et interagē-
dum. iterum debes agere illud quod sequitur sc̄z occurrere vel obulare ca-
pro scilicet arrio sed caute agendum est et blandiendo et non rigorem faciē-
do quia ille caper corrupet vel ferit quia percutit de gladio. occursare est
frequentatiū de occurro.

Immo hec que varro necdum perfecta canebat

Clarre tuum nomen (superet modo mantua nobis

Abantua ve misere nīmīū vicina cremone)

Cantantes sublimē ferent ad sydera cygni.

¶ Cōstrue. imo quis cātasset hec carmīa q̄ ip̄e virgili⁹ canebat. i. cōponebat varro. i. illi duci necdū p̄fecta. i. que nō erant cōpleta: o varre. i. o dux cygni. i. poete cantantes ferent. i. portabunt tuū nomen sublimē. i. nobile ad sydera. mō. i. dūmodo mantua. i. nostra ciuitas superet. i. super sit nobis mantua: nis dico mantua vicina id est p̄pinqua nīmīū cremone. i. illi oppido. ¶ Immo hec. Prius dixit lycidas quis caneret nīmphas: sic dicit meris q̄s caneret carmē q̄s ego incepto varo amico meo quod non est adhuc limitatū nec p̄fectū: et intelligit eneydē quā facere p̄posuerat in honorem cesaris. ¶ Varre tuū nomen. i. nūc maneat nomē tuū nobis p̄picū vt tūmō nobis reddat mantua. ¶ Mantua ve misere. i. defleo misertam mantue q̄ nullo mō male fecit cōtra augustū. s̄z patit multa dāna p̄pter vicinīatē cremone ciuitatis q̄ tenebat partem antonii. ¶ Cantantes. o varre fac reddere mantuā et cygni. i. poete candidi leuabūt nomen tuū vsq̄ ad astra.

Sic tua cyneas fugiant examina taxos:

Ly.

Sic cytiso paste distentent vbera vacce.

Incipe si quid habes: et me fecere poetam

Pyerides: sunt et michi carmina: me quoq̄ dicunt

Vatem pastores: sed non ego credulus illis.

Nam neq̄ adhuc varro video: nec dicere cynna

Digna: sed argutos inter strepere anser olores

¶ Cōstrue. o meri incipe cātare si quid habes: et sic. i. eo pacto oro vt tua examina. i. tue apes fugiāt taxos cyneas. i. illas arbores sic dictas. et oro q̄ vacce paste. i. saturate distentēt. i. repleant vbera id ē māmillas lacte. incipe ergo si quid habes et pyerides. i. ille muse me fecerē poetam: et carmīa sunt michi id ē apud me habeo carmina et pastores dicūt. i. nomināt me vātē. i. poetam sed ego nō sū credulus illis: q̄ ego non video: dicere carmina q̄ sunt digna varro. i. illo poeta vel cynna. i. illo poeta: sed ego tanq̄ anser video: strepere id est strepitū emittere inter olores. i. cygnos argutos. i. sonoros. ¶ Sic tua. Hic lycidas adiurat merim vt dicat vnū carmen. et est mos loquendi sicut si diceret sic deus te adiuvet. tua. i. exoro q̄ oīa tua p̄sperent et q̄ oēs apes tue fugiant taxos cyneas id est cyrne regionis sc̄z partis grece vbi sunt multe taxi arbores pestifere apibus. deprecor etiā vt vacce tue possit pastū repleant lacte et iō incipe si qd habes. i. dic si scis aliquid carmē quia ego libenter audī: nā etiā ego sū poeta et muse fecerūt me poetam. ¶ De quoq̄ dicūt. Roq̄ tur humiliter nec audet se dicere poetā: s̄z solū q̄ pastores reputāt eū talem nec audet dicere q̄ viri sapientes reputauerūt eū vātē virgilius enī fuit poeta verecundus sicut dictū est in p̄ncipio huius libri. Sed non. i. non credo pastoribus. nā neq̄. i. varrus fuit magnus poeta iō sibi magis crederem q̄ pastorib⁹. nec video: eē dignus dicere carmīa digna cynna qui fuit altiloquus poeta: s̄z video: inter strepere. i. discordanter canere vel impfecte sicut anser canit inter olores vel cygnos qui optime cantāt. et dicit argutos olores. i. sonoros sicut prius forte sub arguta.

Id quidem ago: et tacitus lycida mecū ipse voluto Abc.

Si valeam meminisse: neque est ignobile carmen.

Huc ades o galathea: quis est nam ludus in undis?

Hic ver purpureum: varios hic flumina circum

Fundit humus flores: hic candida populus antro

Imminet: et lente texunt umbracula vites.

Huc ades: insani feriant sine littoza fluctus.

¶ Construe. id quidē ago. i. cogito apud me facere aliquod carmē. o lycida ipe tacitus cogitabūdus voluto. i. cōsidero mecū si valeam. i. si possim meminisse illozū carminū. et carmē meū nō est ignobile. i. inutile: o galathea. i. o amica huc ades. i. venias quis ludus. i. que delectatio est in undis. i. aquis hic ver. i. ipe purpureū. i. delectabile est apud nos et humus. i. terra fundit. id ē spargit varios flores circū flumina. i. in circuitu fluuiorū. et poplū illa arbor candida imminet antro. i. in fouea et vites lente. i. flexibiles texunt id ē componūt umbracula. o huc ades. i. venias et sine id ē pmitte vt fluctus insani. i. mēgni feriant. i. tangant littoza. **¶** Id quidē. Loquitur meris: ego etiā cogito apud meipm aliquod carmen glorificū in memoriā mei et cesaris si possuz memorari qz tribulationes mūdane impediūt memoriā. **¶** Huc ades. Hūc inuocat galatheā que fuit vna nympharū quā amauit ciclops et vocauit eā vt dimissis fluctibus veniret ad ipz sup terrā. dicit ergo. O galathea amica mea id est cesar huc ades. i. respice nos mantuanos: qz nō est delectatio in undis sicut in terra vbi sunt flores et flumina et arbores. et vmbrose vites. veni ergo et permitte fluctus furiosos vberare littoza.

Quid que te pura solū sub nocte canentem Ly.

Audieram: numeros memini si verba tenerem.

¶ Construe. o meri quid facis de illis carminibus que ego audieraz hoc dicto te canente solū sub nocte pura. i. serena et ego memini numeros id est metra si tenerem. i. si haberem in mente verba. **¶** Quid que. Loquitur lycidas o meri quid facis de illis carminibus que ego audiui te facere tota nocte qz bñ audiui sonū et numerū scizqz facebas versus exámetros sed non potui distincte percipere verba tua. vbi notatur qz metra melius fiunt in tempore sereno et sub silentio.

Daphni quid antiquos signozū suspicis ortus? Abc.

Ecce dyonei processit cesaris astrum.

Astrum quo segetes gauderent frugibus: et quo

Duceret apricis in collibus vua colorem.

Insere daphni piros carpent tua poma nepotes

Omnia fert etas: animū quoque sepe ego longos

Cantando puerum memini me condere soles
Hinc oblita michi tot carmina: vox quoque merim
Jam fugit ipsa: lupi merim videre priores.

Sed tamen ista satis referet tibi sepe menalcas.

¶ Construe sic. O daphni quid id est quare suspicis ortus antiquos signorum id est stellarum ecce astrum id est stella cesaris dyonei id est veneret processit id est ortum est dico astrum quo segetes id est frumenta gauderent id est maturescerent frugibus id est fructibus suis et quo astro vna duceret id est haberet in collibus apiculis id est amenis colorem. o daphni insere id est planta puros id est illas arbores nepotes. i. successores carpent tua poma. etas id est tempus fert id est aufert omnia etiam etas aufert animam id est memoriam. ego sepe. i. plerumque memini me puerum. i. cum essem puer condere id est finire longos soles id est magnos dies cantando. et nunc tot carmina sunt oblita michi id est a me et ipsa vox fugit me merim et lupi priores videre id est viderunt merim. tamen menalcas id est ille pastor referet id est cantabit tibi sepe ista carmina que oblitus sum. ¶ Daphni quid. Hic loquitur meris ad daphnidem et querit quare respiciebas stellas. et potest responderi quod respiciebat astrum cesaris dyonei. i. de genere dyones quia fuit filius veneris.

¶ Astrum quo segetes. Hic est anadiplosis quia versus incipit sicut precedens finit et est efflexegesis expositio prioris et est illud astrum quedam stella nova quam vidit augustus quando faciebat ludos funebres patris sui et fuit visus in mense quintili quando segetes et vinee maturescunt et ille mensis sortitur nomen iulij cesaris et in hoc laudatur augustus cesar et post istas laudem postulatur ab eo prosperitas in terra manuvanorum non solum pro presentibus sed etiam pro futuris nepotibus cum dicit. Insere daphni puros.

¶ Dia fert etas. i. aufert per prothesim. et est sensus nemo est perpetuus imo nec memoria est perpetua nisi per pulchra gesta et magna beneficia: ideo orat cesarem ut in vita sua faciat aliqua digna memoria post mortem. ¶ Sepe ego Ego virgilius cantavi multis diebus blandiendo cesari sed memoria tribulationis conturbavit sensus meos et oblitus sum carminum que feci et non possum cantare quod ille qui efficitur raucus quem prius lupi viderunt. Philosophi enim dicunt quod quando lupus prius videt hominem quod videatur ab illo efficit hominem visum raucum unde tractum est illud. lupus est in fabula quando prius advenit ille de quo fit sermo quia tunc tacemus et efficiamur muti. ¶ Sed tamen ista Locutus est virgilius de seipso sub persona meris: nunc idem facit sub persona menalce. et dicit. o meri ego non possum cantare carmina oblita sed menalcas ea cantabit.

Causando nostros in longum ducis amores.

Ly.

Et nunc omne tibi stratum silet equorum: et omnes

Aspice ventosi ceciderunt murmuris aure

Hinc adeo media est nobis via: namque sepulchrum

Incipit apparere bianoris: hic ubi densas

Agricole stringunt frondes: hic meri canamus
Hic hedos depone: tamen veniemus in urbem
Aut si nox pluuiam ne colligat ante veremur:
Cantantes licet vsq; minus via ledet: eamus
Cantantes vt eamus: ego hoc te fasce leuabo.

¶ Construe sic. O meri tu ducis in longum id est differs nostros amores id est nostram voluntatem causando id est allegando et omne equoz. i. mare stratum id est tranquillum silet id est iacet tibi et aspice oēs aure. i. vñt murmuris. i. tumultus ventosi ceciderunt hinc. i. ab isto loco media via est nobis et le pulcrū bianoris. i. conditoris mantue incipit apparere id est videri a nobis et o meri canamus hic vbi. i. postq; agricolae stringunt. i. cōcutiunt frondes dē-
sas. i. folia magna et o meri depone hic hedos tñ nos veniem⁹ in urbē. i. ad mantuam aut si veremur. i. ante timemus ne nox colligat. i. habeat pluuiam id ē ymbre vsq; eamus cantantes. i. leti licet. i. honestū est qz via. i. iter minus ledet et vt eamus. i. si eam⁹ cantantes ego leuabo. i. alleutabo te hoc fasce. i. onere hedozū. **¶** Causando. Loquitur lycidas ad merim dicena tu occupas tps causando et allegando et differs amores nros. i. illud qd desidero audire scz carmina et nūc tps est acceptabile ad cātandū qz mare est placarum qd ē signū serenitatis in quo sīgt spem salutis et recuperandi agros mātuanos et venti cessauerunt et brevis est via vsq; ad mantuam. i. tribulatio finitur i breui. **¶** Hāq; sepulchrū. Probat qd brevis est via. ac si diceret ego iam video campanilla ciuitatis et sepulchrū bianoris fūdatoris mantue sup cui⁹ tumu-
lū erat structa alta pinus. **¶** Hic vbi densas. Dicit hic est locus frondosus et delectabilis ad cantandum: ideo o meri depone hedos tuos et quiescamus **¶** Veniemus in urbem. i. non obstante carmine habemus satis tps vt veni-
amus de die in urbē. **¶** Aut si. i. si timeas noctem q adducit pluuiam vada-
mus semp cantando sic erit via brevis et ego porabo onus tuum.

Desine plura puer: et quod nūc instat agamus. **AHe.**

Carminum melius cum venerit ipse canemus.

¶ Construe. O puer desine. i. cessa plura querere et agamus illud quod nūc instat. i. quod est necessarium nos canemus carmina tum meli⁹. i. multo me-
liora cū tpe. i. cesar venerit. **¶** Desine plura. loquitur meris ad lycidaz dicēs
q non est tps cantādi donec venerit cesar qui est impeditus in bello attico.

¶ Finis egloge none.

xtremū hūc arethusa michi concede laborem:
Pauca meo gallo: sed que legat ipsa licoris
Carmina sunt dicēda: neget qd carmina gallo?
Sic tibi cum fluctus subterlabere sicanos:

Doris amara suam non intermisceat undam
Incipe sollicitos galli dicamus amores.
Dum tenera attondent sine virgulta capelle:
Non canimus surdis: respondent omnia silue.
Que nemora: aut qui vos saltus habuere puelle
Nayades: indigno cum gallus amore periret?
Nam neq; parnassi vobis iuga: nam neq; pindi
Ulla moram fecere: neq; aonie aganippe:
Illum etiam lauri: etiam fleuere mirice.
Punifer illum etiam sola sub rupe iacentem
Adenalus: et gelidi fleuerunt saxa licei.
Stant et oues circum: nostri nec penitet illas:
Nec te peniteat pecoris diuine poeta.
Et formosus ouis ad flumina pauit adonis.
Venit et opilio: tardi venere subulci.
Quidus hyberna venit de glande menalcas.
Omnes vnde amor iste rogant: tibi venit apollo
Salte quid insanis: inquit: tua cura licois
Perq; niues alium perq; horrida castra secuta est
Venit et agresti capitis siluanus honore
Florentes ferulas et grandia lilia cassans
Pan deus archadie venit quem vidimus ipsi
Sanguineis ebuli baccis mynioq; rubentem
Et quis erit modus: inquit: amor non talia curat
Nec lachrymis crudelis amor: nec gramina riuis:
Nec cityso saturantur apes: nec fronde capelle.
Tristis at ille tamen cantabitis archades inquit.
Montibus hec vestris soli cantare periti

Archades: o michi tum q̃ molliter ossa quiescent
Uestra meos olim si fistula dicat amores:
Atq; utinam ex vobis vnus vestriq; fuisset:
Aut custos gregis: aut mature vinitor vne:
Lerte siue michi phyllis: siue esset amyntas:
Seu quicūq; furoz. quid tum si fuscus amyntas:
Et nigre viole sunt et vaccinia nigra
Adcum inter salices lenta sub vite iaceret.
Serta michi phyllis legeret: cantaret amyntas:
Ihic gelidi fontes: hic mollia prata licoz:
Ihic nemus: hic ipso tecum consumerer euo.
Hunc insanus amor duris me martis in armis
Tela intermedia: atq; aduersos detinet hostes
Tu procul a patria: nec sit michi credere tantum
Alpinas ab dura niues: et frigora rheni.
Adhuc sine sola vides. ab te ne frigora ledant.
Ab tibi ne teneras glacies secet aspera plantas.
Ibo: et calchidico que sunt michi condita versu
Carmina: pastozis seculi modulabor auena.
Certum est in siluis inter spelea ferarum
Adhuc pati: tenerisq; meos incidere amores
Arboribus: crescent ille: crescetis amores.
Interea mixtis lustrabo menala nymphis.
Aut acres venabor apros: non me vlla vetabunt
Frigora parthenos canibus circundare saltus.
Iam michi per rupes videoz lucosq; sonantes
Ire: libet partho torquere sydonia cornu
Spicula: tanq̃ hec sint nostri medicina furoz.

Aut deus ille malis hominum mitescere discat.
 Jam neq; amadriades rursus nec carmina nobis
 Ipsa placent: ipse rursus concedite silue.
 Non illum nostri possunt mutare labores.
 Nec si frigoribus medijs ebrumq; bibamus
 Scythouiasq; niues hyemis subeamus aquose.
 Nec si cum moriens alta liber aret in ylmo
 Ethiopum versemus oues sub sydere cancri
 Omnia vincit amor et nos cedamus amori
 Hec sat erit diue vestrum cecinisse poetam:
 Dum sedet et gracili fiscellam texit hibisco.
 Pyerides vos hec facietis maxima gallo:
 Gallo cuius amor tantum michi crescit in horas
 Quantum vere nouo viridi se subijcit alnus.
 Surgamus: solet esse grauis cantantibus ymbra
 Juniperi grauis ymbra: nocent et frugibus ymbre
 Ite domum sature venit hesperus ite capelle.

Construe. O arethusa. i. o musa concede michi hunc laborem: extremum
 quia pauca carmina sunt dicenda. i. canenda meo gallo. i. amico meo s; car-
 mina que ipa lycois. i. amica ipsius galli leget quis neget carmina gallo. i.
 in honorem galli facta et sic. i. sicut in e iuuabis doris mater aquarum te ad-
 iuuat qñ labere. i. laboris subter fluctus sycanos. i. subter mare siciliencie et
 doris. i. mater aquarum amara. i. salsa non intermisceat vndam suam. i. ma-
 re salsum ubi. o arethusa incipe mecum et dicamus. i. canamus amores sol-
 licitos id est anxios galli. i. illi? poete dñ capelle sime. i. habentes nares presa-
 sas attondent. i. mordent virgulta tenera. i. frutices teneras et non canimus
 id est cantamus surdis. i. non audientibus silue respondent. i. cantabunt no-
 bis oia. o puelle nayades que nemora aut que saltus. i. campi habuere id est
 tenere vos cñ gallus periret id est moreret indigno amore nā neq; iuga. i.
 sūmitates parnassi. i. illius montis et pindi. i. alterius montis non fecere. i. nō
 fecerunt vobis vllam moram id est aliquā tardationē nec aganipe aonte. i. il-
 le fons boetie nō fecit vobis moram et lauri. i. ille arbores et mirice. i. alie ar-
 bores fleuerūt illū gallū et menalus. i. mons pinifer. i. ferēs pinū fleuit illum
 tacentem. i. quiescentem sub sola rupe. i. de deserto scopulo et saxa. i. lapides li-
 cei. i. montis archadie gelidi. i. frigidi fleuerūt illū et oues stant. i. sūt circum
 illum gallum nec penitet illas id est oues nostri; o poeta diuine id ē o virgili

nec peniteat te virgilium pecoris. i. scribere bucolica et adonis. i. ille pastor
formosus. i. pulcher pavit. i. nutrit oues ad flumina et opillo. i. ductor boſ
venit et subulci id est custodes porcorū tardi. i. stulti venere et menalcas vū
dus id est pinguis de glande hiberna id est hyemali venit et omnes rogant
id est interrogant vnde iste amor processit et apollo id est ille deus venit tibi
id est ad te. ⁊ ipse apollo inquit id est dixit o galle quid infantis lyconis. i. ama
ſta tua crās tua cura. i. tuus amor secuta est altum ſcꝝ marcum anthoniū p
nives id est tempore frigido et per castra horrida id est aspera et ſiluan⁹ id
est ille deus venit caſſans lilia grandia. pan deus archadie venit id ē accessit
quem id est pana ipſi id est nos vidimus rubentem. i. rubicundum baccis ſā
guinets. i. fructibus talem colorem habentibus ebuli illi⁹ herbe: et ip̄e pan
id est dixit quis modus erit amor amor non curat talia et amor non ſaturat
lachrymis id est gemitibus nec gramina id est herbe ſaturantur riuis id est
aquis. nec apes ſaturantur cithyſo id est illo flore: nec capelle ſaturantur frō
de id est folijs: tamen ille ſcilicet gallus triftis id ē meſtus inquit: o archa
des vos pastores cantabitis vos inq̄ archades pastores qui eſtis ſoli perit
id est docti cantare hec carmina in veſtris montibus o. i. opto q̄ molliter of
ſa quieſcent. i. q̄tum molliter ego cubabo tum. i. tunc ſi fiſtula veſtra dicat. i.
canat olim. i. in futurum meos amores. i. meas voluptates atq; vtinā ego
gallus fuiſſem vnus ex vobis paſtoribus aut cuſtos veſtri gregis aut vint
tor. i. collector vne mature. Certe ſiue phyllis. i. amica mea ſiue amyntas. i. il
le puer eēt michi ſiue quicūq; furor. i. amor ſaceret. i. quieſceret mecū iter ſa
lices. i. illas arbores ſub vite. i. vinea lēta. i. flexibili qd tū ſi amyntas fuſcus
id ē niger et viola. i. flores nigre ſunt. et vaccinia. i. illi flores ſunt nigra phyl
lis. i. amica mea legeret. i. colligeret ſerta. i. coronas michi et amyntas canta
ret. o lycon ſources gelidi. i. frigidi ſunt hic. i. in hoc loco ⁊ prata mollia. i. dul
cia ſunt hic et nemus eſt hic. et ego cōsumerer euo. i. tecū cōsumerē etatem
meā nūc amor inſanus. i. magnus maris. i. dei belli duri. i. crudelis detinet
. i. moratur me gallū in armis. i. in p̄lijs inter tela media. i. in medio belloꝝ
et etiam detinet inter hoſtes. i. inimicos aduerſos. i. ſtrios. o lycon tu es pro
cul a patria. i. a roma nec ſit michi credere tantū. i. vtinā nō poſſem credere
q̄ illud eſſet verū. ah interfecto dolentis dura. i. crudelis vides niues alpi
nas et vides frigora rheni. i. illius fluuij et tu ſola ſine me vides et ego me
tuo talia ne frigora ledant te: et ne glacies aspera ſecet. i. ſcindat tibi plantas
molles. i. pedes teneros et ego modulabor id est canā carmina paſtoris ſiculi
id ē theocriti auena. i. ſtilo tenui q̄ carmina ſūt michi condita. i. cōpoſita ver
ſu. i. metro calchidico q̄ vſus eſt euphorio certū eſt. i. decretū eſt me malle pa
ti. i. velie magis tolerare in ſiluis. i. in nemoꝝ inter ſpelea. i. cubacula fe
rarum. i. beſtiarū et cerū eſt michi id ē magis volo icidere. i. inſculpere me
os amores. i. carmina de amoribus facta arboribus. i. corticibus arborum te
neris id est recentibus et ille arbores creſcent id ē ſurgent et vos amores cre
ſcetis et interea ego luſtrabo. i. circūdabo menala id eſt illū montē cū nym
phis mixtis cōcomitantibus aut ego venabor id eſt agitabo apros acres id ē
feroces ⁊ nō vlla frigora verabunt id ē prohibebunt me circūdare ſalt⁹ par
thenios id ē ſiluas archadicas cum canibus et ego video michi ire per ru
pes. i. p̄ ſaxa et p̄ lucos ſonantes. i. p̄ nemoꝝa reſonantia: q̄ libet. i. placet mi
chi torquere. i. emittere ſpicula ſydonta. i. tela cretenſia cornu partho. i. arcu
quo viebantur parthi et hec ſpicula ſint medicina noſtri furoris. aut ille de⁹

Id est ipse amor discat mitescere. i. mitem esse malis hominum id est sollicitudinibus hominum. Nam neque amadriades. i. de floribus nec carmina ipsa placent nobis et ipse silue id est vos nemora rursus. i. iterum concedite. i. recedite a me: nec nostri labores possunt mutare. i. variare illum amorem etiam si bibamus hebrum. i. illum fluitum frigidibus medijs. i. in medio hyemis siue subeamus. i. subintremus nives scythionias. i. illius montis thracie hyemis aquose plene aquis nec si versemus id est pascamus oves ethiopum sub sydere cancri. i. illius signi cum. i. quando liber. i. cortex moriens. i. deficiens aret. i. desiccatur in ulmo alta. amor vincit omnia et nos cedimus. i. demus locum amori. o diue. i. muse sat erit. i. sufficit vobis vestrum poetam. i. virgilium cecinisse hec carmina bucolica dum sedet. i. quiescit et texit. i. componit fuscillam. i. illud instrumentum hibisco. i. illa herba gracili id est fragili. o pyerides muse vos facietis hec carmina maxima gallo cuius amor tantum crescit michi virgilio in horas. i. singulis horis quod fructus alnus. i. illa arbor viridis se subiicit. i. surgit nouo vere. i. quando nouum ver incipit venire. Surgamus. i. nos pastores recedamus quia umbra solet esse grauis id est molesta cantantibus et umbra iuniperi est grauis et umbræ nocet fructibus. i. segetibus. o vos capelle ite sature. i. satiate domum quia hesperus. i. illa stella venit. i. appropinquat et iterum ite. ¶ **Exirenum.** Hec est decima egloga cui preponitur talis titulus conuestio de agris cum gallo cornelio. vbi sciendum est quod hic tangitur de amore imensurato galli cornelii ad lycorim meretricem per quem amorem excessiuum potest etiam intelligi amor excessiuus virgilii ad agros nantuanos et capie hic lycoris una meretrix per alia scilicet per citheride. Unde iste gallus fuit primus prefectus egypti et in principio fuit multum carus cesari sed postea fuit suspectus de falsa conspiratione contra augustum et ideo tandem occisus est. Iste gallus fuit magnus poeta qui transtulit euphorionem de greco in sermonem latinum sed impatienter amauit cytheridem meretricem que ipso spreto secuta est anthonium eundem ad galliam unde multum doluit gallus et ipsum solatur virgilius: quia ipsum quod plurimum diligebat intantum quod quartus liber georgicorum a medio usque ad finem factus est in honorem eius. Sed iubete cesare virgilius mutauit laudes suas in fabulas de aristico. Ista tamen egloga remansit integra quia si bene aspiciatur magis vituperat gallum quam laudet propter amorem superfluum. vituperat etiam anthonium qui contra statutum romanum tenuit in castris suis meretricem illam. Exercitus enim dicebatur castrum et eius milites dicebantur castrenses a castitate quam debebant obseruare nec erat licitum ducere mulieres in arma. orat ergo virgilius musam scilicet arethusam et petit auxilium theocriti qui fuit siculus. Iuxta illud cathonis: auxilium a notis. etc. ¶ **¶** An arethusa fuit nympha mutata in fontem qui sub mare defluit in alpheum fluitum elide insule grece vel secundum alios fuit econtra scilicet quod ille fons defluit ab alpheo. et est penultima longa in hoc nomine arethusa sicut creusa: quia secundum rationem latinam ita res se habet sed secundum grecos corripitur ut dicit seruius. dicit ergo virgilius o arethusa musa da michi potestatem faciendi hunc extremum laborem. i. ultimam eglogam non quod carmen sit poete laboriosum: sed quia nymphe sunt caste ideo facere carmen de superfluo amore meretricis videtur eis contra suam naturam laboriosum ideo non rogat ab illa nympha nisi pauca carmina cum dicit pauca meo gallo amico meo que carmina nolo legi a lycori. i. a cytheride que nunc est communis sicut olim fuit lycoris: quis neget carmina gallo qui libenter dedit alijs carmina quia fuit poeta sicut dictum est. ¶ **¶** Sic tibi cum fluctus. Hic verecunde coniurat illas

nympnam arethufam dicens. o arethusa sic velis me adlunare sicut est pro
piciis dorys mater aquarū et est femi gñis p dea: s; p. fluato est masculini ge
neris: illa em̃ dorys te adiuuat qñ laberis: et defluis subter mare sicilicet ve
niēdo de elide in siciliam vt dictū est. q; dorys mater aquarum nō pmitit ma
re falsum pmissert tibi. ¶ Incipe. l. o arethusa incipe mecum et dicamus amo
res curiosos et impatientes galli. ¶ Dū tenera. l. q̃dū capre nre pascuntur
virgulta tenera: vocat aut capras simas: q; habet nares depressas. ¶ Hō ca
nimus surdis. l. nō debes dimittere carmē ppter defectum audientū: q; sil
ue audient illud. quod pbatur q; respondent ad oīa carmina nra p sonū qui
dicitur echo qui est vox reflexa. ¶ Que nemoza. hic loquitur tanq̃ stupefa
ctus de hoc q; tantus poeta sicut erat gallus impatenter amauit quia muse
poetice que amant castitatē debuerūt preseruasse suū vatē ab imersione in
amorē supflūū sōo fingens illas abesse gallo dicit vbi erant tūc qñ gallus tā
tus poeta submersus est in amorem illū: et dicit nayades captendo vnā spe
ciem p alia q; oreades sunt dee montū: et nayades sunt dee fontū. ¶ Indī
gno amore. l. iniusto vel indigno taliviro. Nam neq; parnass. l. vbi eratis tūc
q; non eratis in mōte parnaso thessalie neq; in mōte pindo thracie nec vos
detinebant alij montes thracie scz sonie aganippe. ¶ Illum etiam lauri. l.
quomodo dimisistis eū perire quem deflent arbores silue pecora et pastores
magni et parui et montes archadie. s. lyceus. rē. ¶ Stant et oues. l. oues eū
circundant gallū plangentes eū nec illud est sibi verecundia. s. fuisse pastore
outum vel fecisse carmina bucolica. q; etiam ego virgilius non verecūdor
silia fecisse. ergo galle o diuine poeta non te debet penitere. ¶ Et formosus.
Arguit a fortiori q; adonis amassus veneris pulcherrimus pastor seruauit
oues iuxta flumina et fecit bucolica carmina. ¶ Venit et opilio. l. pastor out
um circūdedit gallū plangendo ipm. et subulci. l. pastores porcorū. et dicit su
bulcos cētardos q; porci tarde vadunt ad campos. ¶ Quidus. l. plenus hu
more sicut vua humore plena dī vuida. et sic menalcas pastor rusticus venit
ad siluas hibernas vbi sunt plenius glandes. ¶ Omnes vnde amor. oēs isti
pastores interrogabant gallum vnde venit sibi iste amor impatiens: et nedū
venerunt ad eum pastores: sed etiā quidam dī qui fuerūt amatores: venit
enim apollo dicens. galle quid infantis: qā lycoris que est tua cura: tuus a
mor sequitur alium in gallia et sic fatue agis eam diligendo: quia ipa non te
diligit. ¶ Et per horrida castra. hoc dicit in detestatione anthoni. apollo fu
it amator danes: pan deus archadie amauit syringā: et siluanus deus nemo
rum amauit cupressum: ideo venerunt ad consolandum gallum amatorem
Siluanus vero venit sine via per frutices quassans sub pedibus ferulas et
luteola. et est ferula arbutū cuius succus vocatur capsia. Pan etiam venit
cum illis dīs. ¶ Sanguineis. l. habebat faciem tinctam rubeo colore sicut
pelicerij et bursarij tingunt pelles suas ex baccis ebulozū gallice hyebles.
Et cā quare pan sic describit et pigri dicta fuit p̃us cū dicebat: pan p̃m? cala
mos. rē. Pan igitur interrogat quis erit finis ipius amoris vel quō sanabē
tur ip̃e amās: q; cupido deus amoris nō pōt satiari fletibus sicut nec prata
riuulis nec apes cytiso nec amor curat carmina vel incantatiōes. ¶ Tristi. l.
gallus tristis rñdit ad pana deū archadie dicēs: Quis amor non curet carmi
na: tñ ego volo q; vos dī archadie vel poete optimi per antonomasiam soli
cantare periti canatis carmina de amore meo et tunc me mortuo dulcius
quiescent ossa mea. ¶ Atq; vti nam. Hunc detestatur morari in vrbibus et

extollit vitam pastorem dicens quid prodest michi habitare in vrbibus ubi
sunt pulcre: sed fallaces meretrices: sed si fuisset pastor sicut vos habuisset
lycorin castam coniugem meam et amyntham filium qui cantasset michi
carmina leta et vxor mea fecisset sertum violaceum. ah vtinam fuisset agricola
mecum inter salices iacuisset coniux mea. ¶ Hic gelidi fontes. Loquitur
ad lycorin quasi diceret quid queris in gallia quia hic in ytaliam sunt gelidi
fontes et prata virentia et silue vmbrose ubi vixissem tecum perpetuo. ¶ Hic
infans amor. Ab isto loco vsq; ad finem describitur amor et nunc sibi placet
quod statim displicet et econuerso. dicit ergo nunc apparet sibi qd sua amica
est in periculis inter tela armatorum in exercitu anthoni procul a patria yta-
lia scz in gallia. nec sit michi credere tantum. id est vtinam esset sola visio yma-
ginaria et non esset periculi exntia realis. i. qd ipa appareret esse in gallia. et
qd veraciter non existeret ibi. non tamen est ita immo re vera tu es ibi et po-
nit interiectionem metuentis ah vel a. quasi diceret timeo ne ledas pedem iussu
ad lapidem durum sicut blandiuntur fatui amatores pellicibus suis et plus pro-
curant eis qd sibi ipsis. ergo ne niues alpine te ledant multum timeo. et dicunt
altique ab alpiibus. i. montane. ¶ Et frigora rheni. Rhenus est fluuius gallie
belgice. ¶ Ibo et calchidico. Calchis est insula in cuboea regione de qua fuit
euforion cuius librum transulit gallus in latinum vt dictum est et ipm me-
trificauit secundum stilum theocriti poete siciliensis: dicit ergo qd ipse dicet car-
mina pastoris sicut que sunt condita versus calchidico et cantabit illa stipu-
la auene quod est contra illud quod nuper dixerat scilicet amor non carmina
curat. ¶ Certum est in siluis. Hic mutat propositum et dicit qd non placet si-
bi cantare. immo placet sibi ire ad siluas vel spelea ferarum id est ad cauerna-
nas: et est spelea nomen grecum actus pluralis aptote forme. et in illis siluis
scriberet amores suos in arboribus scilicet in corticibus earum ubi crescunt
amores sicut arbores. ¶ Interea mixtus. Hunc habet aliud propositum. qd
cantaturus cum nymphis circudabit menala montes archadie. ¶ Aut acres
id est vel venabitur apros et non timebit aliqua frigora ducens canes p sil-
uas parthenias. ¶ Parthenus est mons archadie ubi virgines solebant ve-
uari. ¶ Jam michi per rupes. id est videtur michi qd sim ibi et torqueam sa-
gittas sidonias: quia in sidone ciuitate sunt optime sagitte et iacula. et inde
dicta est sidonia dido et in parthia sunt boni arcus cornei. ¶ Tanq; hec. id est
acsi ista essent remedia sui amoris et forte deus amoris miserebitur eius co-
tra illud quod prius dixerat nec lachrymis crudelis amor. ¶ Na neq; amia-
driades. mutat iam propositum quia non amplius placent sibi nymphe nec
amiadriades que sunt dee florum quasi amantes dias id est flores. nascuntur
enim cum floribus et occidunt cum ipsis. Sed driades habitant inter arbores
et sunt dee arborum: ideo dicit eis recedite quia non curo amplius de vobis.
¶ Non illum. mutat propositum quod dixerat tanq; hec nostri. i. qd. quia non
amplius sperat salutem vel remedium imo si biberet hebrum fluuium thracie fri-
gidissimum vel niues cythontas in hyeme non posset refrigerari: et est cython
mons thracie niuosus. ¶ Nec si moriens. i. sicut non potest sedari sitis in ethio-
pia calidissima in insulis sub sydere cancri quando liber id est cortex medi-
vitis aret id est moritur in vlmo. ¶ Omnia vincit amor. Hic reddit se victum
ab amore. ¶ Nec sat erit. Loquitur virgilius ad nymphas dicens. sufficiat vo-
bis istud carmen de gallo nostro quando poeta scilicet virgilius facit fisco-
lam vas de virgine ad faciendum caseum. et est hibiscus arbutum flexibile

sicut viburnus: ubi virgilius notat se fecisse buccolica sub silo humili facie
do humile negotium. ¶ Pterides. iterum loquitur ad nymphas de mon-
te pireo dicēs quis ista carmina sint parua vos muse per grām vestram pu-
blicabitis ista per oēs vrbes amore galli. ¶ Gallo cuius amor. Hic latenter di-
cit virgilius se amasse gallū sed non audebat ostendere amorem timore cesa-
ris augusti qui oderat eum. Sicut igitur in vere parua arbor crescit sub um-
bra magne arboris: sic latebat amor virgilij ad gallum sub cesare. ¶ Surga-
mus. Hic ponit finem sui libri dicēs: dimittamus buccolica quia umbra lun-
gi perit solet pastoribus nocere. i. amor galli posset michi nocere sicut umbra no-
cet frugibus. ¶ Ite domum sature. fingit sicut pastor q̄ pecora sunt satura
et iam apparet hesperus stella vespertina: ideo tempus est recedendi. Cetera
videantur supra textum.

**Ad iuuenes huius Baroniani
operis commendatio.**

Hunc licet ipse Maro gracili mo duletur auena:
Et pecus et siluæ/prataq; leta sonet:
Hic tamen altisona tandem resonante camena
Troiam cum danais/arma virumq; canet.
Sed quāq; arma strepant rabido comitata furore:
Plus pecus/et siluæ/prataq; leta placent.
Ingratus ne sis iuuenis: quin pectore toto
Actori grates/qui tibi pressit agas.

